

, estirant del fil

CATALUNYA LA PONÈNCIA IDEOLÒGICA DIU QUE “NO S’HA D’ACCEPTAR LA COACCIÓ DE MINORIES QUE SUPLANTEN LES MAJORIES REALS”

CDC: els fets que s’enduen les paraules

Convergència Democràtica de Catalunya defensa el sobiranisme i l’estat del benestar mentre, des del govern, aposta pel pacte fiscal i les retallades en sanitat, educació i serveis socials

Manu Simarro
redaccio@setmanaridirecta.info

El setzè congrés de Convergència Democràtica de Catalunya (CDC), que tindrà lloc el cap de setmana del 24 i el 25 de març a Reus, arrenca amb una dualitat perillosa: la dualitat que separa les paraules grandiloqüents de la ponència ideològica de la realitat que configura l’acció de govern que du a terme el partit, en coalició amb Unió Democràtica de Catalunya (UDC), des del gener de 2011. Així doncs, el codi de bones intencions que es plasma a la primera de les ponències del congrés, anomenada *La transició nacional*, esdevé un cúmul de contradiccions i despropòsits, fruit de l’òbvia realitat que provoca un any i mig de polítiques d’austeritat en l’àmbit social i de venda de fum en l’àmbit nacional.

“La transició nacional ha començat”

Un dels punts on la ponència va molt més enllà d’on el govern ha estat capaç d’arribar és el nacional. La ponència, que comença destacant el presumpte èxit de la Casa Gran del Catalanisme, assegura que l’objectiu del catalanisme és “assolir la nació plena a través de l’exercici del dret de decidir” i deixa clar que “la reforma estatutària de 2006 ens va fer veure quins són els límits del reformisme espanyol”. “Només tenim dos camins per triar com avançar cap al futur: o bé deixem que els

falsos federalistes ens liquidin a poc a poc, o bé encetem el camí cap a la plena sobirania. Retòrica o moviment, aquesta és la disjuntiva”, afegeixen. Sorpren la contundència discursiva davant la tebiesa de l’acció de govern. Si el discurs nega la possibilitat de l’encaix amb l’Estat espanyol, a la pràctica, es proposa l’enèsim pacte fiscal amb l’Estat i s’escull el Partit Popular –poc sospitós de ser una formació catalanista– com a principal aliat parlamentari. La pregunta que ens hauríem de fer és si el sobiranisme de CDC és una entel·lequia que es queda en la mera política de gestos per captar vot

Sorpren la contundència discursiva de la ponència davant la tebiesa de l’acció de govern

independentista o una aspiració honesta frustrada per la urgència de la *realpolitik*. De moment, els fets parlen per si sols i, mentre Jordi Pujol es passeja per les televisió reconeixent el fracàs de la política de peix al cove, Artur Mas pacta els pressupostos i el consell de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals amb Alicia Sánchez-Camacho.

Tot apunta que Oriol Pujol agafarà les regnes del partit al setzè congrés

CiU o la peculiar defensa de l’estat del benestar

“Un projecte que només incorpori mesures és un projecte sense ànima”, es diu a la ponència. CDC recorre, aleshores, als “valors i actituds” per explicar el seu projecte de país: reactivació econòmica i més ajustaments. A la ja coneguda i tan predicada pel president Mas actitud “d’il·lusió”, la ponència hi suma valors que topen frontalment amb les polítiques dutes a terme per l’e-

xecutiu català. Valors com el de la solidaritat, la justícia social o la inclusió. Frases per a la història. No cal anar gaire lluny a les heme-roteques per trobar la primera retallada pressupostària per a tots els departaments –2.700 milions– o la que es va fer després de les eleccions generals, de 1.000 milions, i que en aquest cas consistia en un augment dels ingressos a través de gravàmens universals. “En un moment en què hi ha qui qüestiona

l’estat del benestar, o quan es parla de reformar-lo per reduir-lo i fer-lo recular, adquirim el compromís de defensar el model català de l’estat del benestar”, expliquen, descartats, oblidant per un instant les plantes i els quiròfans d’hospital tancats, les escoles en barracots o els serveis socials amb assignacions a zero. I encara una altra: “No podem acceptar que en una societat hi hagi persones excloses. Cap sector social ni cap persona ha de quedar al marge dels serveis i els recursos bàsics”.

Ara, oblidem que, rere les afirmacions contra la pobresa, hi ha persones pobres. I també que, des de l’agost, no aproven ni un sol dels expedients tramitats per demanar la Renda Mínima d’Inserció. 4.500 famílies a l’espera, segons denuncia l’Assemblea d’Acció Social. I si els partits promulguen una cosa i en fan una de diferent, potser la pregunta adient és: qui mana? Qui ho té clar és Carlo Gallucci, membre de la comissió executiva nacional de CiU i subdirector general d’ESADE: “L’estat del benestar és massa exagerat i no es pot pagar més. S’ha de plantejar una reestructuració per poder ser competitius”. Així doncs, CDC pot parlar en tercera persona quan parla de qüestionament de l’estat del benestar? Per CDC, recuperar el progrés econòmic i social passa –i en això coincideix amb el govern– per “l’austeritat i la cultura de l’esforç”: “Els ajustos d’avui són neces-

> La primavera, a Reus, començarà moguda

L’Assemblea Popular de la capital del Baix Camp convoca mobilitzacions davant el congrés

Diverses organitzacions, basant-se en una proposta de l’Assemblea Popular de Reus, s’han aglutinat per convocar un contra-congrés el mateix cap de setmana que la capital del Baix Camp acollirà el setzè Congrés Nacional de Convergència Democràtica de Catalunya (CDC). L’acte pretén esdevindre un factor de pressió social sobre la militància del partit, però, sobretot, sobre els líders del partit com Artur Mas, Oriol Pujol, Felip Puig, Boi Ruiz o Mas Colell.

Per assegurar la visibilitat de la protesta, el contra-congrés es farà al bell mig de la ciutat. La plaça Mercadal, espai on s’ubica l’edifici

consistorial i que va ser punt de trobada del 15-M, serà el lloc d’acampada, d’assemblees, de xerrades, d’àpats populars i d’inici de manifestacions i, d’aquesta manera, es tornaran a prendre les places com a eines de promoció del pensament i de l’acció. Sota el lema *No tinguem por, plantem cara. Els que ens roben i ens retallen es reuneixen a Reus*, el 23, 24 i 25 de març, hi haurà diversos actes. Tot i que el dimecres 22 ja hi ha un passí del documental *Interferències* al Centre de Lectura, no serà fins l’endemà a les quatre de la tarda que s’alliberarà la plaça. A partir d’aquí, cada dia està planejat al mil·límetre. El 24 és el dia fort, amb la convocatòria d’una manifestació

que es dirigirà cap al Tecnoparc, espai on es fa el congrés de CDC. Per seguir el transcurs de l’esdeveniment i fer-ne difusió, l’Assemblea ha creat comptes a diverses xarxes socials i una web amb domini propi (Primaverareus.cat). Emulant València o els països àrabs, les convocants afirmen que la capital del Baix Camp també tindrà la seva primavera.

INCERTESA INSTITUCIONAL

A pocs dies d’aquest contra-congrés, s’ha format una Plataforma Ciutadana a la ciutat, encapçalada per diversos polítics, alguns d’ells antics responsables del govern municipal fins aquestes dar-

eres eleccions. Aquesta plataforma, que ha donat suport a la iniciativa de l’Assemblea Popular de Reus, ha despertat l’animadversió de l’actual govern de Carles Pellicer (CiU). Sobre el programa planejat, l’alcalde actual, amb l’ajuda dels cossos policials, podria impedir l’entrada i l’acampada lliure a la plaça Mercadal. Tot i que es declara com una protesta “radical i democràtica”, la incertesa sobre si es podrà fer es trasllada a tots els actes, més que res, pel que fa a la manifestació que s’ha de dirigir al Tecnoparc el dissabte 24, una marxa que potser no podrà sortir del nucli urbà.

JOSEP M. LLAURADÓ

> El partit del president del govern català Artur Mas, **Convergència Democràtica de Catalunya**, afronta el seu setzè congrés amb protestes per la política d'austeritat pressupostària que impulsa des de la Generalitat. És per això que analitzem la ponència ideològica del partit, on cada paraula grandiloqüent a favor de la sobirania plena de Catalunya o de l'estat del benestar esdevé una contradicció flagrant amb l'acció duta a terme pel govern. Aprofitem, també, per fer un cop d'ull a l'història de corrupció del partit –del cas Banca Catalana al del Palau de la Música– i repassem les mobilitzacions en contra del congrés que tindran lloc a Reus el cap de setmana del 24 i 25 de març

, estirant del fil

saris per al progrés i la sostenibilitat del demà". Per "afrontar el futur amb garantia", CDC assegura que "té clar el diagnòstic, el model i les prioritats per a Catalunya". Per tant, asseguren, cal "ser responsables amb els recursos públics, no gastar el que no tenim i no deixar hipòtesis a les generacions futures".

Aquesta és l'estratègia de Mas: agitar la bandera socialitzant amb una dubtosa mà esquerra, mentre empunya la tisora amb la dreta. I a la contestació social, entestada en no entendre que cal cenyir-se el cinturó, un missatge clar: "Som la majoria real".

Missatge subtil a les "minories amplificades"

La ponència posa èmfasi en la idea que "l'única forma de legitimitat política acceptada als països avançats és la que es basa en el respecte escrupolós a les regles del joc del sistema democràtic". Qualsevol altra legitimitat no institucional, l'associen amb "una visió premoderna de la política". "No parlem de majories imaginàries ni de masses que criden pels carrers", puntualitzen. CDC també detecta "minories que aspiren a imposar-se al marge del joc democràtic" i, en clara al·lusió al 15-M, la ponència assenyala que "pel fet de ser nova, aquest tipus d'impugnació contra la democràcia no pot ser lleugera ingenuament com un progrés". I tot i que reconeixen que hi ha "crítiques legítimes i constructives que es fan a la democràcia representativa", assenyalen que "n'hi ha d'altres purament destructives i provenen tant de sectors de la ultradreta tradicional, com de la ultraesquerra antisistema, així com d'una actitud prepolítica fascinada amb l'estètica de la rebel·lia". La comparació amb la ultradreta no acaba aquí. La ponència continua: "Les conseqüències d'aquesta dinàmica purament erosiva cap al sistema de representació parlamentària ja les coneixem". I afegeix: "La coacció física cap a persones o la destrucció de béns públics no tenen res a veure amb cap millora de la democràcia, sinó amb l'estil inconfusible dels moviments totalitaris". Segons Convergència Democràtica de Catalunya, la societat no es pot basar "en la cridòria i la teatralització de les demandes" i "en cap cas ha d'acceptar la coacció de minories que suplantem majories reals".

CORRUPCIÓ · DE BANCA CATALANA AL 'PROBLEMA' DEL 3%, PASSANT PEL CAS PRETÒRIA I EL CAS PALAU CiU SA: negocis corruptes a la carta

Nombrosos casos de corrupció, gairebé sempre impunes, han esquitxat les formacions que componen la coalició que governa a Catalunya. El sector negocis, al nucli dur de les tupinades

Oriol Pujol i Jordi Turull escorten l'extresorer de CiU Daniel Osàcar

David Fernández
estirantdelfil@setmanaridirecta.info

Galàxia CiU, binomi país-empresa, porta giratòria entre política i negoci o crònica negra de la cruïlla entre esfera pública i interessos privats. Recorrent a l'excusa del cas *aillat*, evitant de situar la corrupció com a mal endèmic de la gestió pública i privada, els consecutius casos *aillats* de corrupció convergent s'acumulen a l'hemeroteca. I amb ella, una impunitat reiterada. Sempre en surten ben parats, com demostra el darrer indult als dirigents d'Unió Democràtica de Catalunya, atorgat pel PP la setmana passada. Fins i tot un dels indultats, Lorenz Acuña, reincideix en la mesura de gràcia: ja va ser *salvat* en el cas *Turisme* de finançament il·legal que afectava la Unió de Duran i Lleida.

Hemeroteca, doncs, densa i espessa. Per començar per la punteta de l'iceberg, caldria començar pel cas *Banca Catalana*, quan el 1984 es va arribar a processar l'expresident Jordi Pujol, contra qui la fiscalia va atribuir fins a quatre presumptes delictes d'apropia-

ció indeguda, falsedat en document públic i maquinació per alterar el cas de les coses. Finalment, va resultar exonerat i el cas es va arxivar el 1990, perdut als calaixos de l'oblit dels palaus de justícia, però constatat "la gestió imprudent i fins i tot desastrosa" de l'entitat financera. L'advocat de Pujol no era cap altre que Joan Piqué Vidal, després condemnat a set anys per la implicació directa en la vasta trama corrupta de xantatges i extorsions del cas *Estivill* –nomenat vocal al Consell General del Poder Judicial (CGPJ) per CiU el 1994. Piqué Vidal va ser investigat el 2005 per connexions amb el blanqueig de diners del narcotràfic colombià.

Després, el 2005, va arribar el 3% etzibat al Parlament per Pasqual Maragall; l'acusació explícita de l'expresident socialista cap a CiU de cobrar comissions en la concessió d'obra pública. D'aquella denúncia, en va sortir el cas *Adigsa*, on s'acrediten –mentre Felip Puig dirigia el Departament d'Obres Públiques– operacions de compra d'immobles que augmenten el seu valor un 164% en disset dies i pre-

sumptes comissions d'un 20%. Només vuit dies després que el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) imputés quatre alts càrrecs d'Adigsa, uns desconeguts van entrar a la seu de l'empresa pública i van robar quatre ordinadors, tres targes de memòria i sis llaipsis de memòria USB. El país de les meravelles. La ciutat dels prodigis.

En els escaires de tanta opacitat sura el dubte: la corrupció és del sistema? O és el sistema?

Cal afegir-hi el cas *Hisenda* -on, al costat d'empresaris molt nosstrats, es va condemnar Joan Antoni Sánchez Carraté, assessor fiscal personal de Jordi Pujol-, una trama que el fiscal Emilio Sánchez Ullad va definir com a "exemple de brutícia i cobdícia" i la sentència del qual obliga a retornar 75 milions

d'euros. No podem oblidar, tampoc, el cas FGC, que va cloure amb dues condemnes contra dos expressidents de la companyia pública -Enric Roig i Antonio Herce- per un pla il·legal de pensions d'on van sotraure gairebé tres milions d'euros que han de restituir. Sense desestimar el cas *KIO* i Javier de la Rosa, icona empresarial del model de país convergent.

Entre Pretòria i Palau

Finalment, mesclat socioconvergent, va esclatar el cas *Palau* i el cas *Pretòria*. En el segon, l'exconseller Macià Alavedra i l'exsecretari de presidència de Jordi Pujol, Lluís Prenafeta, van resultar implicats i van ser empresonats breument. En relació a la trama del Palau, una de les peces que s'investiguen al jutjat número 30 de Barcelona és el finançament il·legal de CDC a través de pagaments efectuats per Ferrovial per la concessió de l'obra pública de la Ciutat de la Justícia i la línia 9 del metro de Barcelona. Entre elles, el pagament de 600.000 euros a la Fundació Trias Fargas. El gener de 2011, tot just arribar a la Generalitat, el govern convergent va remetre un escrit als jutjats on demanava la no imputació de Daniel Osàcar i Àngel Colom. Blindatge institucional que va contrastar amb les primeres declaracions categòriques de Felip Puig al capdavant d'Interior: "S'ha acabat la impunitat".

De tot plegat, al país del 3%, hi ha paradoxes ben sintètiques: que Prenafeta –màxim exponent del sector negocis de CDC- assistís cofoi a la presa de possessió d'Artur Mas; que Felip Millet ho rebless quan passava per prohò: "Som quatre-cents i sempre som els mateixos", o –resumint-ho del tot- que el pare d'Artur Mas, traspassat la setmana passada, fos enxampat al paradís fiscal de Liechtenstein amb un compte opac de 823.262 euros. I en els escaires de tanta opacitat, tupinada *tunejada*, sura el dubte inevitable: la corrupció és del sistema? O és el sistema?

KAMILOSETAS MUSKARIA
distribuidora llibertària
www.nodo50.org/kamilosetas
kamilosetas@nodo50.org

L'ACCENT
Periòdic popular dels Països Catalans
www.laccent.cat

malea
teteria malea s.c.c.l.
www.productesdelaterra.cat

productes de la terra
El portal de venda de productes dels PPCC
www.productesdelaterra.cat

impresos de tota mena
disseny gràfic
compaginació
il·lustració
rètols
webs
Fundació Tam-Tam · 93 218 92 39
tamtam@ibernet.com

, impressions

Xavier Díez · Historiador
opinio@setmanaridirecta.info

Vaga general

El 29 de març el nostre país viurà l'enèsima jornada de vaga general després de la "gloriosa" del desembre de 1988. Ara bé, als historiadors ens agraden les paradoxes, i si bé qui ens dediquem a la història recent solem dir, per al cas del 23-F, que "mai un fracàs tingué tant d'èxit", per a la d'aquell llunyà 14-D podríem inferir que "mai un èxit tingué tant de fracàs". En el primer punt, si bé els colpistes fracassaren en el mitjà, assoliren bona part dels seus objectius quant a involució autonòmica i social, rebaixa de la qualitat democràtica o renúncia a l'indagació sobre els crims franquistes. En el segon, concentrat a rebutjar la gota que vessà el got de la creixent precarietat laboral -un contracte per a joves-, malgrat la unànime resposta dels treballadors, les obscures forces econòmiques han fet d'Espanya capital europea de l'ocupació escombraria, líder en temporalitat, baixos salaris, elevada jornada i inseguretat laboral.

Així doncs, en el nostre passat immediat tenim ja l'experiència de diverses convocatòries semblants; 1992, 1994, 2002, 2010, 2011, amb més o menys èxit de participació i més o menys ressò mediàtic, tot i que amb una certa impotència a l'hora de propiciar un tomb a la dinàmica d'erosió dels drets laborals fins al punt depressiu estès entre l'ampli espectre d'una porció insuportable de desocupats, i uns ocupats que viuen cada vegada més a la intempèrie de la pitjor versió del capitalisme, que en el cas hispànic, viu una pulsó *vintage*.

La qüestió és si el mitjà, la vaga general, tal com està plantejada, resulta útil

Ateses aquestes circumstàncies, es fa necessària una reflexió. No pas en el sentit d'aquells a qui agradaria la utopia capitalista neoliberal, d'un món idíl·lic sense treballadors queixosos, sindicats ni seguretat social, sol·lícits, eternament joves i d'estètica Disney Channel. La qüestió és si el mitjà, la vaga general, tal com està plantejada, resulta útil. De fet, la primera vaga seriosa de la que es té constància en el nostre país, la de Barcelona de 1902 tenia un format ben diferent. Pretenia paraitzar tota activitat pública i privada de

LLUÍS RAFOLS

manera indefinida fins que les estructures de poder s'esfondressin. I no fou així per una combinació de repressió, fortalesa de l'estat i una certa manca de resolució dels protagonistes -al cap i a la fi, esdevenia una vaga de caràcter revolucionari, és a dir, que buscava capgirar la lògica del poder, tot col·locant la base de la piràmide social al cim. En canvi, les darreres convocatòries de vaga general d'un dia han esdevingut una litúrgia, un ritual *déjà vu*, en el qual es pretén fer una demostració de força, amb escasses repercussions econòmiques i accent catàrquic. El problema és... per què demostrar la força si no estàs disposat a fer-la servir? I encara més, també es detecta en les organitzacions sindicals convocants allò que en diríem, una pulsó "esportiva" en el sentit que el mitjà -la vaga- esdevé allora l'objectiu, mentre que en canvi la principal fita a aconseguir és, com confessen les forces sindicals majoritàries, "negociar".

Els problemes són diversos, i les acusacions d'obsolescència de la vaga general com a instrument, justificades. El plantejament de l'aturada general com a ritual simbòlic, amb referències a un passat pretesament gloriós recorda vagament els comicis d'un cantó

suís que, encara a la dècada dels noranta exigien als votants portar una vaca i una espasa, símbol que en el passat singularitzava els homes lliures, i que feia de les eleccions d'Appenzell una atracció turística. I encara hi ha un altre problema. El format de la vaga tipus 14-D (1988) podia tenir el sentit en l'època en què els Pactes de la Moncloa eren vigents i la

La vaga tipus 14-D podia tenir sentit a l'època en què els Pactes de la Moncloa eren vigents

democràcia constitucional, també. Ara no. El maig de 2010 va haver un cop d'estat. Ara vivim immersos en una dictadura financera que, institucionalment, recorda els llimbs democràtics de 1976. Ara, el sector empresarial ha trencat les regles del joc. Objectiu... negociar? Negociar què? La nova reforma laboral esdevé una legislació d'excepció que ha utilitzat el Reial Decret Llei, procediment concebut per a estats de guerra (guerra dels mercats financers contra nosal-

tres). Per tant, els plantejaments de les centrals convocants (negociar) ja no resulten útils ni creïbles.

Una de les qüestions obviades en els darrers anys, en els quals hem passat d'una economia especulativa i corrupta a la catàstrofe de l'economia tangible, és que si hi ha algun sector que ha fracassat estrepitosament ha estat l'empresarial, incapaç d'assegurar l'objectiu constitucional del dret al treball. Si alguna facultat caldria clausurar, haurien de ser les d'economia i empresarials, que han imbuït d'una ideologia (més aviat teologia) irresponsable la praxi quotidiana d'empreses i administració. Que han tingut a les seves mans la riquesa del país i que l'han dilapidada, feta desaparèixer, o més probablement, ocultada a paradisos fiscals o *xiringuitos* estil SICAV. Quin sentit, doncs, té la negociació d'una legislació laboral que sistemàticament ha estat interpretada de manera maliciosa? Si ha fet de l'excepció de la temporalitat, una norma? Si manté un 23% d'economia submergida?

Certament, un cop les regles del joc han estat trencades d'una banda, a la contrària no li queda altre remei que treballar en el nou escenari. Si s'ha abolit la democràcia, si l'empresariat ha fracassat i

exigeix una relació prèvia al pacte de l'estat del benestar i planteja una involució democràtica, les forces socials i sindicals han de retornar als vells objectius. I aquests no poden ser altres que plantejar la gestió col·lectiva de les empreses, la nacionalització de la riquesa financera, l'establiment de responsabilitats civils i penals a qui ens ha provocat aquesta catàstrofe, i el replantejament d'unes noves regles del joc amb una reforma fiscal en profunditat que penalitzi les grans fortunes, els patrimonis improductius o l'exhibicionisme impúdic dels beneficiaris d'aquesta nova dictadura, i el qüestionament de la legitimitat del deute. Això, tècnicament se'n pot dir "revolució", tanmateix no resulta altra cosa que la "via islandesa" d'aprofundiment democràtic. Una democràcia que mai no serà viable si s'obvia que llibertat i igualtat resulten condicions indestruïbles.

És clar. La via islandesa no es fonamenta en l'efímera catarsi d'un dia de guerra de xifres. Sinó en l'ocupació constant de l'espai públic, l'agitació social permanent, el qüestionament quotidià de l'ordre vigent, i fer entendre als beneficiaris del capitalisme que el camí encetat comporta els seus riscos.

Guim Mogas López-Nieto · Estudiant d'Història a la UAB

opinio@setmanaridirecta.info

La solució a la crisi

No m'esperava trobar la solució a la crisi jo sol, un jove estudiant d'història, sobretot amb la grandíssima quantitat d'experts en economia i polítics que reflexionen sobre el tema. Però també veig, molt modestament, que la meua situació és ideal: els joves som els que més patim i patirem la crisi; no treballa ja que sóc estudiant de grau i és evident que la solució a la crisi vindrà d'algú sense feina, com jo, amb temps i ganes de pensar una solució a l'atur; i, per últim, sóc un estudiant que comença a conèixer la història i això em permet tenir una perspectiva més amplia de les possibles solucions.

Interessa que hi hagi pocs drets laborals i un esclau no en té, de drets

La inspiració m'ha vingut a través de la ideologia dominant basada en el liberalisme dels actuals governs d'Europa i de la majoria d'economistes que dicten les polítiques. La UE i els mercats aplaudeixen aquest tipus de mesures i n'exigeixen cada vegada més als governs: allò que interessa és que els salaris siguin baixos, els drets laborals no molestin gaire, que es pugui acomiadar amb facilitat i que l'estat no gastï gairebé per res, que hi hagi austeritat. Si es dona aquesta situació, moltes empreses vindran al nostre país, amb il·lusió, i donaran feina a tothom i tornarem a consumir i a ser

ADRIÀ GIMÉNEZ

felïços i, en definitiva, la crisi haurà acabat! El problema és que aquest tipus de mesures ja fa temps que els diferents governs les van aplicant i la crisi empitjora de manera que han de fer més mesures iguals però més profundes.

Veient quina és la tendència en les reformes i quins els interessos dels mercats he buscat una solució que respongui, amb perspectiva històrica, a les necessitats d'aquells que ens poden treure d'aquesta horrible crisi que manté més d'un 20% de la població a l'atur i que tant ofega els estats. La solució l'he trobat al món antic,

clàssic, la font d'inspiració del Renaixement. Es tracta de l'esclavisme, és a dir, legalitzar i regular els esclaus. No és evident? S'ha de pensar que les societats esclavistes tenien un índex d'atur molt baix. Amb aquesta mesura ens saltaríem un munt de reformes que ja es veu que són tràmits cap a l'esclavisme i es complirien els desitjos dels mercats.

Per incentivar la creació de llocs de treball, els interessos dels salaris siguin baixos i un esclau no cobra res, perfecte. Els interessa que hi hagi pocs drets laborals i un esclau no en té, de

drets, magnífic. Els interessa facilitar l'acomiadament als empresaris i un esclau no només els sortiria gratuït d'acomiar sinó que en traïrien un bon benefici venent-lo, sublim. Per últim, els interessa que l'estat no gastï gaire, cap problema, un esclau no necessita serveis públics ja que el propietari es pot encarregar de mantenir-lo viu i educat i no necessita cobrar atur ni jubilació.

Però no m'agradaria quedar-me jo tot el mèrit, el govern de Zapatero i els actuals governs de PP i CiU han estat de gran ajuda. Tampoc em poden criticar que la reforma esclavista degradï els drets de les persones i la societat del benestar, fins ara no li han donat gens d'importància. Un cop legalitzada l'esclavitud, els mercats confiaran en nosaltres i les empreses vindran en massa a donar feina a tothom, que és el que importa. Evidentment només hi haurà feina per aquells que, lliurement, decideixin ser esclaus. Els que tinguin una bona feina es podran permetre seguir essent lliures i els que no tenen prou recursos per pagar-se la sanitat, l'habitatge, l'educació, etc. podran recórrer a l'esclavitud. Ràpidament caurà l'índex d'atur, l'economia es reactivarà i tornarem a ser competitius. La crisi haurà acabat!

Estimats polítics, no perdeu més el temps amb reformes i més reformes que van acabant amb les societats del benestar tant a poc a poc, que no solucionen la crisi i que provoquen manifestacions i vagues constants. La solució, com gairebé sempre, la trobem en els clàssics.

CARTES

Envieu les vostres cartes a: cartes@setmanaridirecta.info per correu postal a: Riego 37, bxos esquerra. 08014 Barcelona. L'extensió màxima de les cartes és de 1.000 caràcters (amb espais) i han de portar signatura, localitat i contacte.

Banda ampla

Josep M. Loste i Romero, Portbou

A partir de l'abril, TV3 deixarà d'emetre "Banda Ampla", el programa de debat presentat i dirigit per Lídia Heredia. La decisió s'ha pres a partir de les mesures d'austeritat que ha de prendre la televisió pública per ajustar la seva oferta al nou pressupost de 2012. Tot plegat em sembla molt malament. El programa està puntuat amb un 7,9% sobre 10 en el panell qualitatiu d'audiències GfK. Amb aquesta decisió sembla que es vulgui començar una desnaturalització de TV-3; anar suprimint programes de debat, amb intervencions crítiques del públic, per substituir-les per programacions banals. I això sense tenir en compte l'accelerada castellanització d'una televisió, que hauria de vetllar molt més per la normalització lingüística de la nostra nació catalana.

Càrrecs i sous

Núria Fernández, Figueres

Amb el que està passant des de fa temps, alguns encara tenen la barra d'anar als consells d'empreses amb salaris "normals", "dietes" mòdiques, cotxes oficials, etc., i no només d'una sola empresa, sinó que en poden compatibilitzar a diverses empreses. I, encara que no hagin passat dos anys de quan estaven en un alt càrrec públic, tant els fa. Aquí, no passa res. Noms i cognoms en una llista infinita, de tots els colors, de partits i sindicats, fent la viu-viu, ajuda per ací i jo ho faig allà. Exemples, des d'Aznar a Endesa, David Madí (cap de la campanya) també a Endesa, i l'atterratge d'Elena Salgado; fins a Felipe González a Enagás, un exministre socialista president de REE (Atienza), promotor del negoci de la MAT, amb un sou de 700.000 euros l'any -una empresa que guanya mes d'un milió d'euros nets al dia-, etc. I no parlem dels consells de bancs i caixes, salaris, plans de pensions, etc. No tenen vergonya.

I, a pagar, sempre la classe mitjana, que pot tenir un sou amb nòmina. "Retallem més, que cal cobrir el desfalc dels banquers", causants de la crisi amb les seves especulacions mercantils, i els partits, súbdits de l'economia, a retallar sous de la classe treballadora... Fins quan aguantarem això? Una cosa es estar indignat, i una altra, indiferent. A molta gent la veig acovardida, amb por, egoista i tancada en el seu cercle. Quan no hi hagi res per menjar per a molta gent, i hagi d'anar al carrer sense poder mantenir el mínim estatus social... sense una digna sanitat pública, una escola i una universitat correctes, veurem si també restarem indiferents? Només és qüestió de poc temps...no hi haurà Felips que ho aturin.

EN CALENT

"Celebrem el dia del pare igualitari perquè volem la cura compartida"

Juanjo Comparé és president de l'Associació d'Hommes per la Igualtat de Gènere, que dona suport a la petició europea per equiparar els permisos de maternitat i paternitat

Com a homes implicats activament en la igualtat, defensem l'assumpció de responsabilitats per part dels homes en la cura, la paternitat afectiva i propera i l'eliminació dels rols convencionals. El 19 de març, aprofitem per celebrar el dia del pare igualitari perquè volem la cura compartida. Això es tradueix en permisos de maternitat i de paternitat personals i intransferibles, com la resta de drets laborals. Entre d'altres temes, reclamem una proposta de reforma del Codi Civil català, que recull que la separació de la parella no ha de suposar un canvi en el règim de l'exercici

de la potestat ni en l'obligació de vetllar per les filles i els fills. Aquesta responsabilitat haurà d'exercir-se i repartir-se proporcionalment i sempre en benefici dels i les menors.

Aprofitant el cabal de patiment i frustració de molts homes en situacions de separació i divorci, han sorgit col·lectius que demanen la custòdia compartida i que han desenvolupat posicions molt contràries a l'avanç de les dones; nosaltres, però, tenim una proposta diferent, una proposta per la custòdia compartida elaborada des del moviment d'homes per la igualtat.

. EDITORIAL

CiU SA

El congrés de CDC a Reus d'aquest cap de setmana serà respost al carrer amb mobilitzacions socials que denunciaran obertament l'ofensiva neoliberal de l'executiu convergent. Les pitjors retallades antisocials des de la fi de la dictadura, el desmantellament dels serveis públics i l'auge de l'atur i la pobresa en són la mostra més evident. Embafats de bandera per fer negoci -el cas de la sanitat pública és paradigmàtic- i amb la cortina de fum del pacte fiscal i la cantarella de Madrid, tot allò que promou CDC, amb el tensor dretat alenat per Duran i Lleida, no és pas una reforma, és una demolició controlada, de llarg abast i amb un espectre ampli, per mercantilitzar tots els drets fonamentals i empitjorar les condicions de vida i de treball de la majoria social. Més encara quan el darrer cicle polític

ha clos amb un frau polític consumat -el del sàinet de l'Estatut on deu jutges *constitucionals* van valer més que la sobirania popular- i una estafa econòmica continuada que sabem quan va començar, però no com acabarà. A totes dues, CiU hi ha contribuït de forma determinant i planificada. Ja fa anys que les jornaleres del Sindicat d'Obrers del Camp d'Andalusia defensen insistentment que cal rebatejar el PSOE per la *PSOE*. Com si es tractés d'una multinacional, *la Renault* o *la SEAT*. Amb CiU, hauríem de fer el mateix. *La CiU*, una empresa-partit, consell d'administració d'un país en venda i a la deriva. No hi ha pitjor problema que la ceguera, sobretot quan tens el problema a casa, amb la doctrina del xoc convergent. I parafrasejant Brecht: valentes les que la combatin, sàvies les que frustrin els seus plans. Som-hi.

. PENSEM, DONCS EXISTIM

Dret a dissentir

Oriol Andrés
directa@setmanaridirecta.info

Ara farà set mesos, em va trucar un amic sirí, kurd, de Damasc. Em va dir que estava a Istanbul, sense papers. Havia fugit de Síria perquè els muhbarats (els serveis secrets) el trucaven a diari per dir-li "bon dia, sabem on ets. D'aquí poc vindrem a buscar-te". El seu crim havia estat organitzar, ja feia uns anys, una jornada cultural kurda. Detingut i pres durant uns dies, des de llavors estava fitxat. Com ell, moltes de les seves coneixences han hagut de fugir per por de la repressió.

Hi penso ara, que des de sectors de l'esquerra europea, des del confort de les nostres seguretats, es qüestiona la legitimitat de la revolta a Síria amb arguments

de conspiracions internacionals i paraules com imperialisme, intervenció militar i OTAN. I es critica els periodistes per les seves cobertures parcials, per exemple, des d'Homs. És cert que la realitat i el context sirí és d'allò més complex -molt ben explicat per Santiago Alba Rico al *Gara* del 17 de març. És cert que Bashar Al-Assad compta amb un suport ampli. Però recordem, també, l'origen de les protestes, llavors pacífiques, ara fa un any: la pallissa mortal a un nen per part de la policia pel fet d'haver escrit en un mur contra el president.

No confonguem, doncs, l'alta diplomàcia conspiradora de saló amb la realitat d'un país molt cardat pels seus habitants, sobretot si dissenteixen. Ens cal resoldre la disjuntiva en les esquerres (i com a periodistes

d'esquerres) sobre com donar suport a protestes legítimes de pobles reprimits sense donar-ne a intervencions militars "imperialistes" i essent crítics amb els punts foscos. I per això és necessari compaginar l'anàlisi ponderada i crítica que ens permet la distància amb el relat dels periodistes que sovint es juguen la vida per donar veu al patiment real de molts milers de sirians. I que s'impliquen emocionalment i, fins i tot, a vegades, s'equivoquen. És just i humà.

I sense oblidar que, si nosaltes, en lloc de ser catalanes, fóssim sirianes, és probable que ja ens haguessin desaparegut. Per dissentir, per contestar. Pots ser a la presó de Palmira, al costat de les màgiques i belles runes del mateix nom. Contradiccions sirianes.

. COM S'HA FET

Aquesta setmana ens veiem obligades a fer públics uns fenòmens paranormals que estan succeïnt a la redacció de la *DIRECTA* des de fa uns quants dies. Hi ha gent molt espantada, s'ha generat pànic i ja no podem amagar-ho més. Primer, van aparèixer dissimuladament en una jaqueta d'una persona del col·lectiu, després, a la camisa d'un altre i, ara, ja se'n veuen descaradament per qualsevol lloc. Es tracta d'unes inquietants xapes que saturen i confonen la ment de qui les mira, amb una inscripció que diu *I love Dafo*. Ens han vingut al cap moltes preguntes: Qui és aquest o aquesta tal Dafo? i, sobretot, per què no li he tirat els trastos encara? Bé, després de molt estirar del gin, hem pogut saber que el tal Dafo, en realitat, és una eina d'anàlisi del nostre projecte i que hi ha una mena de comissió o ramat -ramat amb el seu pastor, eh! Un pastor de cooperatives- que estan treballant perquè el col·lectiu pugui autoanalitzar-se i projectar la manera de millorar. Sembla ser que, perquè això sigui possible, és de vital importància la col·laboració de tot el col·lectiu -en bloc, ben alineades- sinó serà impossible. Hem pogut saber que el sector dafonista no abandonarà la seva lluita, per tant, continuarem informant les subscriptores i les lectores de tot el que puguem arribar a saber. De moment, donarem una de les primeres dades a les que hem tingut accés: sabeu quanta gent treballa per fer possible la *DIRECTA*? Quantes som? Al voltant de 190. *It's amazing*.

Fins la setmana que ve. Salut!

. EL RACÓ IL·LUMINAT

ROGER

. FE D'ERRADES

Edita: Associació per la Difusió Sense Límits (ADSL)
Dipòsit Legal: GI-1528-2005
C. Riego n.º 37 baixos esquerra, 08014 Barcelona
www.setmanaridirecta.info - directa@setmanaridirecta.info
Tel: 935 270 982 // Mòbil: 661 493 117

LLICÈNCIA CREATIVE COMMONS
Reconeixement-No Comercial-Sense Obra Derivada 2.5

Sou lliure de copiar, distribuir i comunicar públicament l'obra amb les condicions següents:
RECONeixEMENT. Heu de reconèixer el crèdit de l'obra de la manera especificada per l'autor o el licenciator.
NO COMERCIAL. No podeu utilitzar aquesta obra amb finalitats comercials.

SENSE OBRES DERIVADES. No podeu alterar, transformar o generar una obra derivada d'aquesta obra.
- Quan reutilitzeu o distribuïu l'obra, heu de deixar ben clars els termes de la seva llicència.

- Algunes d'aquestes condicions poden no aplicar-se si obteniu el permís del titular del dret d'autor. El dret derivat d'us legítim o qualsevol altra limitació reconeguda per la llei no queda afectada per l'anterior.
Aquesta publicació té una llicència Creative Commons Attribution-NonCommercial. Per veure una còpia d'aquesta llicència visiteu <http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/2.5/es/> o envieu una carta a Creative Commons, 559 Nathan Abbot Way, Stanford, Califòrnia 94305, USA

· Aquesta publicació intenta escriure amb un llenguatge no sexista i no androcèntric.
· El setmanari *DIRECTA* no comparteix necessàriament les idees expressades als articles d'opinió.

ÀREES DE TREBALL DE LA DIRECTA

redaccio@setmanaridirecta.info - edicio@setmanaridirecta.info - video@setmanaridirecta.info
fotografiadirecta@setmanaridirecta.info - il.lustracio@setmanaridirecta.info
subscripcions@setmanaridirecta.info - distribucio@setmanaridirecta.info
publicitat@setmanaridirecta.info - administracio@setmanaridirecta.info

Qui Som

REDACCIÓ: Estirant del fil | David Fernández Impressions | Lèlia Becana Així està el pati | Jesús Rodríguez i Manu Simarro Quaderns d'Illacrua | quaternsillacrua@setmanaridirecta.info
Roda el món | Laia Gordi, Ana Paola Van Dalen i Oriol Andrés Observatori dels mitjans | Marc Torras Expressions | Manel Ros i Anna Pujol Reig Agenda directa | Arnau Galí i Muriel Comas La indirecta | Alex Romaguera FOTOGRAFIA: Robert Bonet IL·LUMINAT: Carlos Villafranca
CORRECCIÓ: Laia Bragulat EDICIÓ: Marc Iglesias COMPAGINACIÓ: Roger Costa Puyal
PUBLICITAT: Anna Pujol Reig DIFUSIÓ: Blai Lindström DISTRIBUCIÓ: Lèlia Becana
SUBSCRIPCIONS: Lèlia Becana ADMINISTRACIÓ: Jordi Raymond i Estel Barbé

AQUEST NÚMERO S'ENVIA A IMPREMTA EL DIA 20

Corresponsalies

BAIX LLOBREGAT: baixllobregat@setmanaridirecta.info
BERGUEDÀ: bergueda@setmanaridirecta.info
BARCELONÈS NORD: barcelonesnord@setmanaridirecta.info
EL CAMP: elcamp@setmanaridirecta.info
GIRONA: girona@setmanaridirecta.info
L'HORTA: horta@setmanaridirecta.info
MANRESA: manresa@setmanaridirecta.info
MARESME: maresme@setmanaridirecta.info
MENORCA: menorca@setmanaridirecta.info
OSONA: osona@setmanaridirecta.info
RIPOLLÈS: ripolles@setmanaridirecta.info
SABADELL: sabadell@setmanaridirecta.info
SOLSONÈS: solsones@setmanaridirecta.info
TERRASSA: terrassa@setmanaridirecta.info
TERRES DE L'EBRE: teresebre@setmanaridirecta.info
TERRES DE PONENT: terrespont@setmanaridirecta.info
VALLÈS ORIENTAL: vallesoriental@setmanaridirecta.info

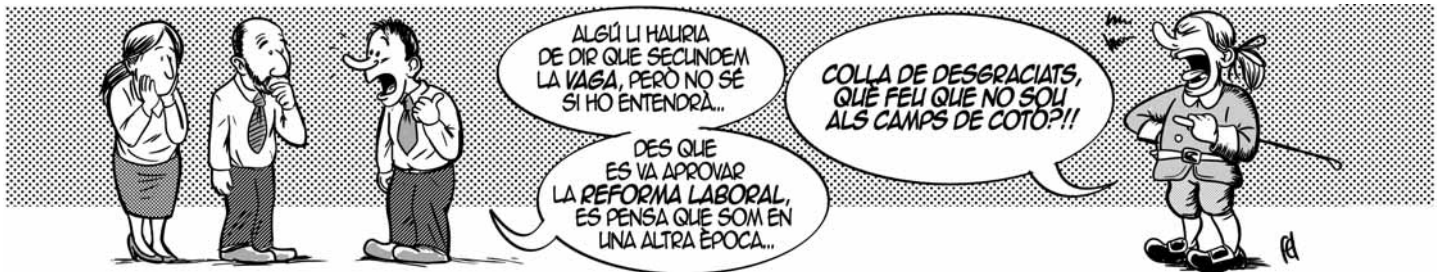
, així està el pati

Un pres en vaga de fam a la presó de Lledoners | PÀG. 8

Empresa militar rere la planta de biomassa a Juneda | PÀG. 9

Xavier Rius parla dels nous feixistes a Catalunya | PÀG. 11

Efecte de les retallades a l'Hospital de Bellvitge | PÀG. 12

PAÏSOS CATALANS · QUALSEVOL REPRESÀLIA S'HAURIA DE CONSIDERAR NUL·LA D'ACORD AMB LA LEGALITAT VIGENT

Nombrosos empresaris amenacen la plantilla que vol secundar la vaga general

Els treballadors i les treballadores que vulguin participar de l'aturada convocada pel proper dijous 29 de març no tenen cap obligació d'informar-ne prèviament a la seva empresa

Jesús Rodríguez
redaccio@setmanaridirecta.info

Juan Rosell, el president de l'empresariat espanyol, es va encargar d'escalfar l'ambient patronal contrari a la vaga general la setmana passada. "No es pot permetre que un grupet paralitzi un país", va sentenciar. Dit i fet, els seus coreligionaris es van posar mans a l'obra i ja han iniciat tota una cadena d'amenaques i advertiments a les plantilles de nombroses empreses on es preveu un seguiment ampli de l'aturada contra la reforma laboral. Com que es tracta de la primera vaga general amb una extensió i un seguiment molt ampli de xarxes socials com

A la xarxa ja podem trobar l'anomenada 'llista de la vergonya', on predominen les grans marques nacionals, estatals o multinacionals

Twitter, aquestes amenaces s'estan documentant i arxivant a Internet. Ja hi ha més de 240 empreses que han enviat advertències directes d'acomiadament -o, en d'altres casos, missatges menys implícits- a totes aquelles persones disposades a secundar la mobilització del 29 de març. I és que,

Protesta de treballadores de Mercadona contra l'assetjament laboral i els acomiadaments el 31 de març de 2007

gràcies a la nova reforma laboral, l'empresariat més coercitiu podrà usar mecanismes de pressió que desencadenin la por entre la plantilla. Els patrons i patrones poden fer reduccions de salari, canvis de torn, trasllats d'ubicació o acomiadaments després de tres trimestres consecutius de disminució d'ingressos. La confecció de les llistes negres de treballadores afectades sempre queda en mans de l'empresariat. Però, davant d'això, també hi ha la possibilitat de batallar-ho posteriorment i denunciar que s'ha tractat d'una cacera de bruixes, ens puntualitza l'advocat

Alex Tisminetzky, del Col·lectiu Ronda, que afegeix: "Qualsevol treballadora ha de saber que no té cap obligació de comunicar prèviament la seva intenció de sumar-se a la vaga i, fins i tot, pot informar que no hi participarà i, a la pràctica, no presentar-se a la feina perquè ha decidit que sí a l'últim moment". La legislació laboral l'empara en aquest sentit. En cas que, posteriorment, es produís un acomiadament o hi hagués algun mena de represàlia, si s'aconsegueix demostrar que aquesta acció ha tingut cap relació amb l'exercici del dret a vaga, l'actuació de l'em-

presari es declararia judicialment improcedent o nul·la. Això sí, qui secundi l'aturada patirà una reducció de sou, en concepte de la nòmina del dia 29 de març, més la part proporcional d'aquest dia en el càlcul de les pagues extres, les vacances i la cotització.

La 'llista de la vergonya'

A la xarxa, ja podem trobar l'anomenada *llista de la vergonya*, el llistat d'empreses -majoritàriament grans marques nacionals, estatals o multinacionals vinculades directament o indirectament a CiU i el PP- que ja s'han dirigit a les seves plan-

tilles per advertir de les conseqüències de participar a la vaga. Pel nombre de queixes, la cadena de supermercats Mercadona, dirigida per l'empresari valencià Jaume Roig, encapçala la llista. També hi destaquen la cadena hotelera Hotusa, presidida per Amancio López Seijas i Josep Piqué (PP), entre d'altres. Però les queixes arriben des de sectors ben diversos. La factoria publicitària Bassat Ogilvy -de l'exdirectiu del Barça Lluís Bassat-, Indústria Óptica Hispano (amb directius vinculats a l'Arquebisbat de Barcelona), Sellbytel Group, codirigida per Helena Guardans Cambó (meta de l'històric fundador de la Lliga Regionalista), El Corte Inglés (amb el conservador Isidoro Álvarez al capdavant), la cadena d'hoteles Ibis, Meril Laboratorios, Centralcarn SL (Zona Franca), UTE PMR Barcelona i A-ENA (aeroport de Barcelona), Disfrimur, Prota SA o Marina d'Or són algunes de les firmes més destacades d'aquest rànquing tan peculiar.

També a les PIME

A la llista també hi apareixen un bon grapat d'empreses petites i mitjanes. Entre aquestes darreres podem citar Novelda, Marc Martí, Teletaxi TV, Sagalés, Comsum Grup, La Mallorquina, Singular SL, Ibis Monfour (Heron City), Supermercats Talló (Terrassa), Porcelanosa (Castelló), Cortefiel (València), Mango (Palau Solità i Plegamans), Hilaturas Ferré SA (Alacant), Soterias, Recepción y Control de Alarmas, Ibérica de Altavoces (Vacarisses), Tecnibinder SL, Gamestop, Videoreport o Horno San Juan SL (Girona).

, així està el pati

CATALUNYA · HI HA FAMÍLIES QUE FA SIS MESOS QUE NO COBREN AQUESTA PRESTACIÓ

La Generalitat no aclareix si destinarà diners a la Renda Mínima d'Inserció

Xavi Martí

redaccio@setmanaridirecta.info

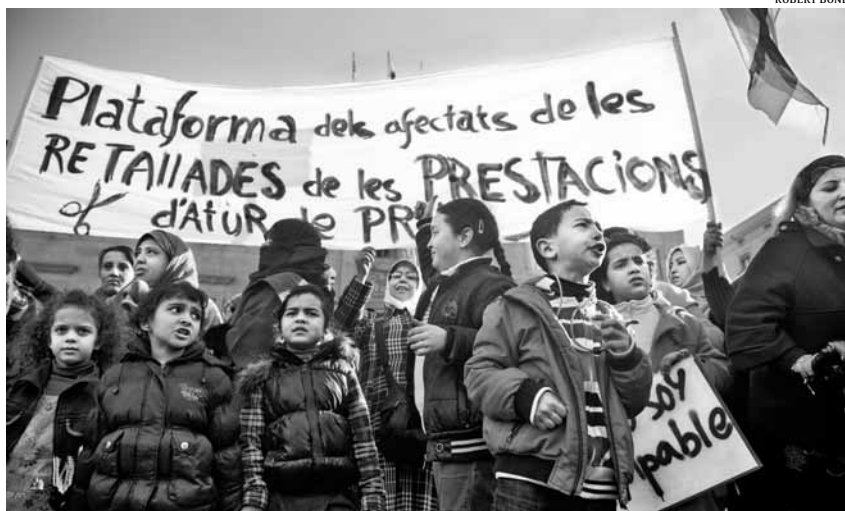
L'Assemblea de Treballadores i Treballadors d'Acció Social (ASSACS), que està formada per professionals de diferents àmbits del món social i que defensa i vol ampliar els drets laborals d'aquestes treballadores, va fer pública una situació que afecta les persones i les famílies que es troben en una situació social i econòmica desfavorida. Fa unes setmanes, el govern de la Generalitat, per boca del conseller de Benestar i Família, Josep Lluís Cleries, va anunciar que es dedicarien 427 milions d'euros a lluitar contra la pobresa i a favor de la inclusió social. Davant d'això,

ASSACS

denuncia que

“s'ha desactivat per la via administrativa una prestació establerta per llei”

però, ASSACS denuncia, a través d'una nota de premsa, que ni Cleries ni el govern han especificat i aclarit si, d'aquests 427 milions d'euros, es dedicarà una partida a la Renda Mínima d'Inserció (RMI). Aquesta prestació va patir un canvi legislatiu a partir de l'1 de setembre de 2011, que va afectar la seva aplicació i va fer que moltes famílies que cobraven aquesta ajuda deixessin de percebre-la. ASSACS manifesta que, a

ROBERT BONET

Manifestació a Barcelona contra les retallades a la RMI

causa d'aquest nou decret (384/2011 de 30 d'agost), actualment, “hi ha gent a qui deuen la 'nòmina' des de fa més de sis mesos”.

Cap expedient nou

Des que va entrar en vigor la nova legislació, ara fa mig any, segons l'assemblea radicada a les comar-

ques gironines, “no s'ha aprovat cap expedient nou gestionat pels professionals dels Serveis Socials Bàsics i tramitat basant-se en el nou marc

legal”. ASSACS denuncia que aquest fet és greu, ja que “s'ha desactivat per la via administrativa una prestació que s'havia establert per llei”. Des de l'1 de setembre de 2011, els professionals que treballen amb ASSACS han fet 117 propostes d'inclusió a la RMI, però “cap no ha estat resolta i totes estan com a pendents”.

Silenci administratiu

ASSACS també ha manifestat que la nova legislació relativa a la RMI preveu el silenci administratiu negatiu per desestimar propostes, és a dir, si després de quatre mesos de la seva presentació no es comunica res a les possibles persones beneficiàries o a les professionals que les han tramitades, no s'aprovaran. De les 117 propostes recollides per ASSACS, n'hi ha 52 que han estat tramitades fa més de quatre mesos i no han rebut resposta. L'assemblea ha denunciat que aquesta situació de manca d'informació podria afectar 4.500 expedients, és a dir, 4.500 famílies.

> Assemblees i aturades als centres de treball

Les persones que formen part d'ASSACS, des de principis de l'any 2011, es reuneixen al Centre Social La Màquia de Girona per promoure assemblees de treballadores i accions als centres de treball, públics i privats, vinculats a l'àmbit social. L'assemblea també defensa els drets d'aquelles persones més desfavorides. Des de

fa uns mesos, ASSACS ha iniciat una campanya de denúncia de les retallades impulsades pel govern de CiU, que es tradueix en aturades i accions de protesta als centres de treball. De moment, per posar només alguns exemples, ja han organitzat aturades i concentracions a l'Ajuntament de Banyoles i als centres cívics Palau, Santa

Eugènia i Pont Major de la ciutat de Girona. Pels dies 23 i 30 de març, s'han previst aturades al Consorci d'Acció Social de la Garrotxa, situat a Olot. Amb aquesta campanya, ASSACS vol denunciar tot un seguit de mesures que afecten els drets de les persones treballadores del camp social i els drets universals de les persones per a

qui treballen. ASSACS vol estendre aquesta forma de lluita als geriàtrics, els serveis socials de base, els centres d'acollida, els centres residencials de protecció de menors, els equips d'atenció a la infància, les treballadores i funcionaries públiques del departament o els centres d'acollida de persones sense llar.

CATALUNYA · ANTONIO LÓPEZ CABRERA DEMANA QUE CESSIN ELS TRASLLATS ARBITRARIS PER EVITAR DENÚNCIES GREUS

Un pres de Lledoners fa vaga de fam per denunciar tortures

Directa Manresa

manresa@setmanaridirecta.info

Antonio López Cabrera està patint represàlies arran de la vaga de fam que va iniciar el 28 de febrer a la presó de Lledoners (Sant Joan de Vilatorrada) per denunciar les condicions de les persones preses. Tal i com ha explicat ell mateix, actualment es troba a la infermeria de Lledoners i està molt animat per tirar endavant la lluita. De fet, López Cabrera ja fa temps que denuncia el sistema peniten-

ciari. La seva darrera denúncia, feta pública la setmana passada, consta de quinze peticions molt clares.

Aturar les tortures

Molts dels punts que exposa Cabrera fan referència a la necessitat d'aturar les tortures i els maltractaments, tant físics com psicològics, que es produeixen dins la presó. En aquest sentit, Cabrera es fa ressò de diversos episodis de tortura a la presó de Lledoners i denuncia, entre altres carcellers, el cap del Departament Especial de Règim Tancat

(DERT), David, que fa poc va “obrir el cap a un pres”, va clavar una pallissa a un altre i, després, “li van aplicar les corretges de subjecció mecànica”. Antonio també demana que s'aturin les hostilitats del col·lectiu carceller amb finalitats interessades per la seva situació laboral. També demana que cessin els trasllats arbitraris per evitar denúncies greus, les manipulacions d'expedients disciplinaris, la col·laboració interessada entre les juntes de tractament i el col·lectiu carceller o la medicalització sense control amb

psicofàrmacs amb la finalitat “d'anul·lar la persona”. En aquest sentit, el pres visibilitza les malalties que ocasiona i accentua la presó i denuncia que, en alguns casos, “es duen a terme assajos clínics”. Cabrera també exigeix la fi del règim FIES, la sortida immediata de les persones amb malalties terminals o la fi dels “suicidis” a causa de “penjaments i sobredosis consentides i sobrevingudes”.

Algunes de les peticions de López Cabrera es dirigeixen al funcionament de la presó, com la demanda de

pagues per discapacitat, l'entrega dels rebuts de les instàncies i els escrits que es cursen o la denúncia dels preus abusius que estableix el CIRE als productes de la botiga de la presó de Lledoners. En aquest últim punt, Cabrera exigeix el dret de tenir un economat.

Per altra banda, també demana que es faci molta difusió de les seves reivindicacions. Els grups de suport ja han convocat una concentració solidària el dia 28 de març a les portes de la seu d'Institucions Penitenciàries a Barcelona.

, així està el pati

LES GARRIGUES · SENER, SOCIETAT PROVEÏDORA DE MATERIAL MILITAR, ÉS SÒCIA MAJORITÀRIA DE LA PROMOTORA DE LA CENTRAL

Una empresa militar té el 70% d'accions de la planta de biomassa de Juneda

MIQUEL ANDREU

El dissabte 17 de març la Plataforma Garrigues per la Defensa del Territori va mostrar el seu rebuig al projecte

Marc Font
redaccio@setmanaridirecta.info

Si el conseller de Territori i Sostenibilitat de la Generalitat de Catalunya, Lluís Recoder, hi dona el vistiplau definitiu, durant el segon semestre d'aquest any, podrien començar les obres de la planta incineradora de biomassa de Juneda. El projecte, que compta amb el suport entusiasta de l'Ajuntament d'aquest municipi de les Garrigues de 3.500 habitants, és una iniciativa de la societat local Urgesnedra (que té el 10% de l'accionariat), la multinacional alemanya RWE Innogy

Es preveu que la central de Juneda tingui 16 megawatts de potència i cremi 125.000 tones de matèria orgànica anuals

(que en té el 20%) i la basca Sener (que acapara el 70% del capital). Precisament, aquesta darrera firma està estretament vinculada a la indústria armamentística des de fa més de quatre dècades. Entre altres coses, es dedica al disseny i a la producció de míssils, segons ha denunciat la Plataforma Garrigues per la Defensa del Territori, que encapçala el rebuig ciutadà a la planta de biomassa. La mateixa entitat explica, però, que és el pro-

pietari d'Urgesnedra, Teòfil Camí, qui "fa la feina bruta" i "ven" el projecte, mentre que Sener queda més amagada.

L'empresa no amaga la seva activitat com a proveïdora de material militar. A la seva pàgina web, es presenta com una "referència internacional" en diversos àmbits, com l'enginyeria i l'arquitectura civils, l'enginyeria aeroespacial, l'aeronàutica, els sistemes d'actuació i control, l'enginyeria naval o l'energia. Així mateix, exposa que, durant els darrers 40 anys, ha subministrat "equips, integració de sistemes i serveis d'enginyeria als mercats internacionals de defensa i del sector aeroespacial", camps en els quals el seu negoci principal és "l'enginyeria i la producció de mecatrons i sistemes de guiatge, navegació i control, així com sistemes ISR (sigles en anglès d'intel·ligència, vigilància i reconeixement)".

"Sener aspira a convertir-se en la companyia de referència en sistemes de míssils pel ministeri de Defensa espanyol i també en un dels seus contractistes més importants pel que fa a programes de defensa amb absoluta garantia de confidencialitat", afegeix el portal corporatiu. La companyia afirma que està reconeguda com a "centre d'excel·lència per al desenvolupament i la producció de sistemes d'actuació i control per a míssils i participa en grans programes europeus com IRIS-T, Vulcano, Taurus KEPD 350 i NSM, entre d'altres". Per exemple, la firma basca produeix el subsistema de control de les aletes del míssil de llarg abast *Taurus KEPD 350* i fa quelcom similar amb el míssil anti-

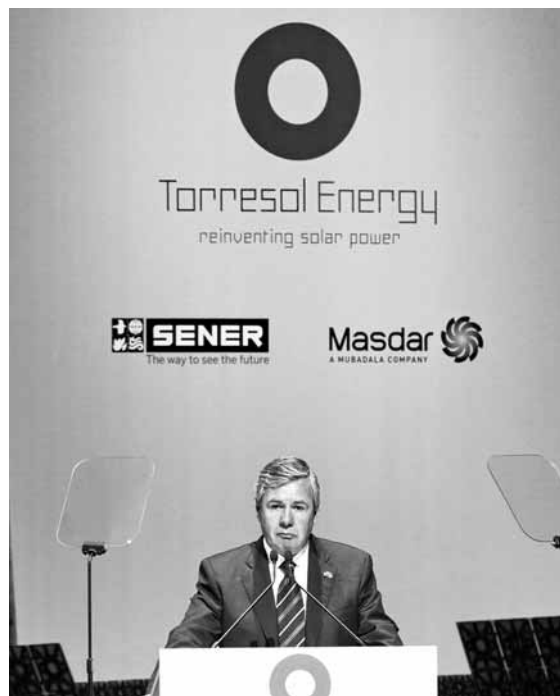
buc *NSM*. Amb l'objectiu de fer créixer aquesta àrea de negoci, Sener participa regularment a les fires del sector; l'any passat es va estrenar a la Mostra de Defensa i Seguretat IDEX, la més important de l'Orient Mitjà i el nord d'Àfrica.

Tres delegacions al país

En un comunicat recent, Garrigues per la Defensa del Territori lamentava que es recorregués "a la inversió d'empreses amb tan pocs escrúpols i que els responsables polítics que permeten la instal·lació d'aquesta planta (de biomassa) s'oblidin de l'amplíssim rebuig ciutadà contra la guerra i obrin la porta a valors tan allunyats de l'educació i el foment de la pau i la convivència". Fundada el 1956, Sener compta amb una plantilla de 2.500 persones repartides en tretze oficines, tres de les quals són al país (al carrer Provença de Barcelona, al

Sener aspira a convertir-se en la companyia de referència en sistemes de míssils pel Ministeri de Defensa espanyol

Parc Tecnològic de Cerdanyola del Vallès i al carrer Avellanades de València). La firma ja té presència a Juneda a través de Tracjusa, una planta de tractament de purins de

El president de Sener, Jorge Sendagorta, en un acte corporatiu

la qual també és accionista. El projecte preveu que la central de biomassa de Juneda tingui 16 megawatts de potència i cremi 125.000 tones de matèria orgànica anuals, principalment provinents de cultius energètics, com xops i paulònies, així com de les restes de poda i de neteja forestal dels boscos propers. La planta s'ha d'ubicar a la vall de Miravall, on ja hi ha una planta termosolar que, properament, també es dedicarà a la crema de biomassa, en aquest cas fins a 70.000 tones l'any. El consistori de Juneda, que presideix Antoni Villas (CiU), és un dels grans defensors del projecte, amb l'argument que generarà 35 llocs de treball directes i 140 d'indirectes, segons les dades dels promotors, que hi invertiran 60 milions d'euros. "També al·leguen que és una aposta per l'energia renovable, que arribaran diners al poble gràcies als impostos que pagarà la planta i que ens farà menys dependents des d'un punt de vista energètic", comenta Miquel Andreu, un dels membres de la plataforma opositora.

Afectació a la salut

Garrigues per la Defensa del Territori assegura que la combustió de la biomassa "generarà unes micropartícules que els filtres no podran impedir que vagin a parar a l'atmosfera i que, segons diversos estudis, poden afectar directament

la salut de les persones (problemes respiratoris) i de les plantes". La plataforma, a més, rebutja la planta perquè, a la zona, "gairebé no hi ha residu forestal" i, per tant, caldrà crear-ne -per exemple a través dels cultius energètics- o portar-lo de lluny, fet que considera poc sostenible, i perquè la comarca "ja pro-

El consistori de Juneda, que presideix Antoni Villas (CiU) és un dels grans defensors de la planta de biomassa

dueix moltíssima més electricitat de la que consumeix". "No deixa de ser una operació especulativa perquè l'energia que es vol generar és per connectar-la a les línies d'alta tensió i vendre-la", denuncia Andreu. Un altre argument contra el projecte és el gran consum d'aigua d'una planta d'aquest tipus. La plataforma està fent xerrades informatives, hi ha presentat al·legacions en contra -que han estat ignorades per l'administració- i ja ha recollit 500 signatures de persones que s'hi oposen.

, així està el pati

BARCELONA • MARINA PORT VELL ASPIRA A CONVERTIR BARCELONA EN EL PORT BASE D'UNA TRENTENA DE MEGAIOTS

lots de luxe: banderes de conveniència, frau fiscal i blanqueig de capitals

Marc Iglesias
redaccio@setmanaridirecta.info

Tenir un iot de luxe no és a l'abast de tothom. De fet, és a l'abast de molt poca gent. Segons dades de la consultora Siport-21, una de les empreses que treballa al projecte de remodelació del Port Vell, a tot el món, hi ha 167 iots d'entre 60 i 80 metres d'eslora i només 67 que superin els vuitanta metres. Aquestes són les embarcacions que Marina Port Vell SAU espera que omplin el port de luxe que està construint al cor de Barcelona. I són les seves propietàries, les que, segons l'alcalde Trias, portaran "llocs de treball i riquesa a tota la ciutat".

La majoria dels megaiots són propietat de societats instrumentals ubicades a paradisos fiscals

Els fets, però, demostren que els amos d'aquests vaixells no es distingeixen per la voluntat de redistribuir el patrimoni amb els seus congèneres i sí, en canvi, per una traça considerable a l'hora d'estalviar fins el darrer cèntim quan toca pagar impostos. Resulta que la immensa majoria dels megaiots, amb preus que van dels 30 als 600 milions d'euros, naveguen sota banderes de conveniència. Un recurs que els permet no pagar els tributs vigents a l'Estat espanyol i suavitzar els requisits sobre aspectes com el manteniment del vaixell, l'homologació del seu equipament o les titulacions i les condicions contractuals de la tripulació.

La pràctica totalitat dels grans iots naveguen sota banderes de conveniència

A tall d'exemple, els set megaiots que actualment estan amarrats, o en reparació, al Port Vell naveguen sota banderes de conveniència: quatre de les illes Caiman i tres de les Bermudes.

Un altra pràctica habitual entre les persones que són propietàries de megaiots és adquirir les embarcacions mitjançant societats instrumentals ubicades a paradisos fiscals. D'aquesta manera, es pot emascarar la identitat de les persones físiques, amb l'objectiu de facilitar, a qui ho pretengui, la conversió de la compra en una operació de blanqueig de capitals. En aquest sentit, les xifres relati-

ves a la internacionalització recollides a l'*Informe del sector de la nàutica esportiva i d'esbarjo a Catalunya*, publicat l'any 2007, són prou eloqüents: un 86% de les exportacions i un 58% de les importacions catalanes tenien com a destí i origen les illes Caiman. Segons aquest estudi de l'Observatori de Prospectiva Industrial de la Generalitat: "La procedència i la destinació d'embarcacions s'explica pels avantatges fiscals que s'obtenen de les operacions en paradisos fiscals". Així mateix, unes pàgines més endavant, quan s'analitza el negoci de la construcció d'embarcacions a Catalunya,

les autores plantegen la dificultat de valorar la facturació real de les empreses perquè el diner negre és "molt present al sector".

Per acabar-ho d'adobar, els resultats d'un altre estudi de l'extint Departament d'Innovació, Universitats i Empresa indiquen que el sector de la nàutica d'esbarjo, excepció feta de l'empresa de reparació de iots MB92, difícilment podrà treure profit de la nova marina del Port Vell. El llibre *La indústria catalana de la nàutica d'esbarjo*, publicat el juny de 2010, posa de relleu que, a Catalunya, les empreses "són petites, molt artesanals, amb nivells baixos d'inversions i

amb nombroses dificultats per competir en un mercat on operen grans marques globals". Segons les autores, "el subsegment de grans eslores a mida", és a dir, la construcció de grans iots, a casa nostra, té "unes barreres d'entrada considerables". Unes dificultats que es poden resumir, segons l'estudi, en els alts costos de la mà d'obra, l'alt nivell de subcontractació, les intermediàries i un marge de benefici molt baix. Conclusions poc esperançadores per als negocis catalans de construcció nàutica, un sector tocat de mort des de l'esclat de la bombolla immobiliària.

> Un pla per defraudar el govern dels Estats Units

UBS, antigament coneguda com la Unió de Bancs Suïssos, és un dels bancs privats i d'inversió més grans del món. Aquesta entitat, que el mes passat va ser acusada de l'autoritat reguladora canadenc de participar en una conxorxa de gegants financers per alterar a favor seu el mercat internacional de préstec interbancari, va tenir una topada molt forta amb el Departament d'Estat i el

Servei d'impostos interns dels EUA l'any 2009. S'acusava UBS d'haver ajudat ciutadanes nord-americanes a amagar diners dipositats a l'entitat suïssa. L'empresa, intentant evitar mals majors, va acabar reconeixent l'existència d'una trama organitzada amb l'objectiu de defraudar el govern dels Estats Units. UBS va pagar una multa de 780 milions de dòlars i, en una decisió sense precedents, va accep-

tar fer pública la identitat dels defraudadors i els moviments dels seus comptes bancaris. Els dos primers noms de la llista, que tindrien l'honor d'encetar el reguitzell de judicis vinculats al cas, eren Steven M. Rubinstein, que treballava per a una empresa internacional dedicada a l'assessorament en la construcció i compra-venda de grans iots, i Robert Moran, agent comercial del mateix sector.

> L'Agència Tributària investiga trenta iots de luxe amarrats a Mallorca

Mallorca, l'estiu de 2010, el grup fiscal de vigilància duanera va immobilitzar una trentena d'embarcacions amb bandera de conveniència. Segons l'Agència Tributària, diversos grans iots que acostumen a passar bona part de l'any als ports de l'illa havien estat venuts sense pagar els impostos que graven qualsevol operació

feta dins el territori de l'Estat espanyol. Per altra banda, molts d'aquests vaixells havien estat cedits a empreses locals per ser llogats sense declarar l'activitat corresponent ni passar per caixa. Segons els agents de duanes responsables de la investigació, el volum total de frau pot arribar a superar els deu milions d'euros.

, així està el pati

BARCELONA · SEGONS EL PERIODISTA XAVIER RIUS, ENRIQUE RAVELLO ÉS EL RESPONSABLE DEL CASAL TRAMUNTANA

“La incògnita del casal al Clot és si s’orienta al voluntariat o a la violència”

La revelació que un grup de joves neofeixistes ha obert un centre social a Barcelona obre un seguit d’interrogants sobre l’extrema dreta als Països Catalans. Qui impulsa el Casal Tramuntana del barri del Clot? Amb quin objectiu? Xavier Rius Sant, autor del llibre ‘Xenofòbia a Catalunya’, periodista expert en la ultradreta i en el partit Plataforma per Catalunya, mira d’ aclarir algunes d’aquestes incògnites a la següent entrevista.

Bertran Cazorla
redaccio@setmanaridirecta.info

Què és el Centre Tramuntana?

Què és, no ho sabem. El fet és que és un centre social que es crea simultàniament al que s’ha obert a Castelló, Proyecto Impulso, que es va inaugurar el 14 de gener. El van anar a inaugurar dos personatges del neonazisme italià: Gianluca Iannone, creador de la Casa Pound, i Gabriele Adinolfi, que havia estat empresonat pels atemptats de Bolonya de 1980 que van causar 80 morts, el 1980, a l’estació d’aquella ciutat.

“Si se senten atacats, poden reaccionar de manera violenta, com a València”

Com és el moviment que lideren Iannone i Adinolfi i en el qual s’inspira explícitament el grup impulsor del Tramuntana?

Adinolfi havia estat a l’MSI i en totes les escissions que ha tingut l’extrema dreta italiana. Ara, hi ha partits que han estat al govern i, teòricament, reneguen del feixisme, però tenen un punt antiimmigració i antiislàmic. La Casa Pound pren el nom d’Ezra Pound, un poeta americà que, des de l’any 1939, va viure a Roma i feia propaganda a favor d’Alemanya i de Mussolini. Teòrica-

Xavier Rius, periodista expert en grups d’ultradreta

ment, no reivindiquen Hitler ni Mussolini, però neguen allò que ells anomenen “la veritat dels guanyadors”. I això és l’excusa per crear el que anomenen “feixisme del tercer mil·lenni”. La Casa Pound va ocupar i rehabilitar cases que s’havien ocupat per a la gent necessitada, com pot haver fet Hamàs.

I quin ha estat el resultat d’aquest moviment?

Es trobaven en l’àmbit marginal fins que van començar a rebre subvencions del nou alcalde de Roma, Gianni Alemanno, del partit de Berlusconi. No sabem quin vincle hi tenen, però els ha donat molts diners. El que estan fent és aglutinar joves de l’àmbit de l’extrema dreta. Els canalitzen en una tasca de voluntariat i en uns centres socials o els estan preparant per ser la base de partits d’extrema dreta identitaria? El tema és si canalitzen d’una manera positiva o recluten.

Dius que tenen vincles amb la dreta que ha governat Itàlia?

Bé, no estan governant feixistes com a tals. A nivell europeu, hi ha dues marques: L’Aliança Europea per la Llibertat i el Moviment Euro-

peu de Llibertats i Democràcia. Els primers mantenen l’antisemitisme i els segons potencien la islamofòbia. La Casa Pound s’emmarcaria en el primer, amb la Fiamma Tricolore, però de fet estan rebent molts diners de la Lliga Nord, que està amb els segons. La pregunta és quin vincle hi ha amb Adinolfi i els que governen.

Tenen potencial violent?

Gianluca Casseri, que va matar dos senegalesos a Florència el desembre de 2011, era un escriptor que freqüentava la Casa Pound. Hi ha fotos a Internet on surt ell amb la bandera de la Casa Pound, que és una tortuga. Els responsables d’aquest moviment van dir que era un descervellat, però ningú sap quina relació hi tenia realment.

A Catalunya, el Casal Tramuntana també podria ser un lloc de reclutament?

El responsable d’aquí, de l’Estat, és Enrique Ravello, també responsable de relacions internacionals de PxC i exmembre de CEDA (Cercle Espanyol d’Amics d’Europa, un grup revisionista) i de l’MSR, que publica la revista *Europeae*, que es pot com-

prar a la llibreria Europa o per subscripció. Ravello té molts seguidors de l’antiga extrema dreta feixista espanyola i ningú no sap si està fent el seu pla B al mateix temps que està amb Anglada, que és el seu pla A. No se sap si explica tota la història a l’Anglada o si això del Casal no ho sap ningú.

Quin perill hi ha que aquests casals esdevinguin un focus de grups ultres violents a Barcelona?

L’assumpte és si canalitzen els joves cap a una tasca de voluntariat o si els entrenen per a la violència. No sabem on seran aquests xavals d’aquí cinc anys; és impossible dir-ho. Ara, seria molt contraproductiu que aquí es generés violència en contra del casal. Animaria que passés allò que ha passat a València, on els ultres han dit “anem a caçar indepes”. Aquí, hi ha hagut actes violents -SOS Racisme en fa un informe anual-, però jo crec que són més aviat agressions individuals de quatre xavals que s’han fumats un porro, no està estructurat políticament. A Catalunya, l’extrema dreta està bastant canalitzada per Plataforma per Catalunya, cosa que té una part posi-

tiva, en el sentit que no apallissen la gent, però no vol dir que sigui positiu que existeixi PxC.

Per tant, existeix perill si se’ls ataca?

A València o a Madrid, l’extrema dreta ha protagonitzat actes violents i aquí no: aquí fan llibreries o fan la PxC. Però, si se senten atacats, poden reaccionar de manera violenta i aquest moment és contraproductiu. Si passés dos caps de setmana seguits allò que va passar al Poble Nou, on un grup d’antifeixistes va aturar un concert neonazi assaltant el bar on se celebrava, hi hauria gent que voldria actuar.

“La Casa Pound, a Itàlia, es trobava en l’àmbit marginal fins que l’alcalde de Roma els va donar diners”

Parlava del cas de València. La ruta d’Adinolfi i Iannone pels Països Catalans també els havia de dur a Castelló, on hi ha un casal molt similar anomenat Proyecto Impulso. Tramuntana pot ser una via d’entrada de la ultradreta més violenta a Catalunya?

Proyecto Impulso és el mateix que el Casal Tramuntana. El tema és si això és una xarxa per potenciar un partit com la Plataforma, que Anglada vol instaurar a tot l’Estat; si és la base social d’aquest futur partit, o no hi té res a veure i Anglada és sincer quan diu que ell no en sap res. Pel que fa a l’extrema dreta valenciana, no tinc clar que Espanya 2000 participés a Impulso. Recordem que Espanya 2000 està liderada per José Luís Roberto, cap de Levantina de Seguridad i de l’Associació de Clubs de Alterne i que prové de l’antiga extrema dreta blavera i anticatalana, que havia fet atemptats fa 30 anys. A les fotos de l’acte de Castelló, no hi trobem José Luís Roberto, però, en canvi, sí que hi veiem Enrique Ravello.

ecofestes
Solucions ecològiques per a les teves festes!!

93 837 15 48
www.ecofestes.com

, així està el pati

L'HOSPITALET DE LLOBREGAT · PARLEM AMB USUÀRIES I PERSONAL SOBRE L'EFECTE DE LES RETALLADES A L'HOSPITAL DE BELLVITGE

“L'estafa de la crisi ens matarà”

Javier Borràs
redaccio@setmanaridirecta.info

L'edifici principal de l'Hospital Universitari de Bellvitge s'alça en una immensa torre circular de vint-i-dues plantes. El seu interior és un laberint d'escales i ascensors, on les visitants novingudes circulen entre dubtes orientatius. Els passadissos de les plantes de l'hospital són habitats per usuàries que s'aixequen a fer una volta, lliteres extraviades, visitants xerrameques i metges atrafegades perseguides per estudiants de medicina nervioses. Malgrat tot, al pis dos i al pis cinc, hi ha dues zones sense vida, on abans hi havia una unitat de cures intensives (UCI) i una de cirurgia general digestiva. Al pis vuit, on abans hi havia una planta tancada, sembla que hi ha moviment i sentim una infermera que es queixa: “No ens avisen quan obren o tanquen una unitat, com volen que treballem així, si no se'ns comunica res de res?”.

Un dels efectes de les retallades és la posada en marxa de nous protocols en les operacions i els tractaments a pacients

El tancament de plantes imposat per les retallades a la sanitat pública ha suposat l'aplicació d'un caòtic protocol de moviment de pacients: en cas que faltin lliteres en una unitat, la persona malalta serà traslladada a una altra on n'hi hagi una de lliure. Això genera situacions tan surrealistes com la que va viure Paloma Lacalle, auxiliar d'infermeria de l'hospital: “Teníem un malalt d'infart cerebral massiu al qual li quedaven pocs dies de vida. Com que arribaven nous afectats a la unitat, se'ns va dir que havíem de traslladar-lo al costat d'un home que havia estat sotmès a un trasplantament de fetge. És a dir, vam estar portant arriant i avall un home durant els

El col·lapse de les urgències fa que moltes pacients s'hagin d'esperar al vestíbul

Obres d'ampliació de l'Hospital de Bellvitge

seus últims moments de vida i amb tota la seva família plorant al darrere. Una situació indignant”.

Les retallades també han imposat nous protocols en les operacions i els tractaments a pacients. Ramon Romero, veí de l'Hospitalet, pateix artritis reumatoide i ha vist com l'interval dels seus controls s'allargava de dos a tres mesos. El cas del seu pare és més visible: “S'acaba d'operar de pròtesi de maluc; va estar dos anys i mig sense poder-se moure! Ja li han dit que, d'habitació prò-

pia, res de res, que es quedarà a la UCI. I en pocs dies, a casa, a fer recuperació pel seu compte”.

Una altra usuària, Fátima Montalbo, ens explica molt enfadada: “La meua mare se sotmet a una operació de mama avui. El protocol diu que ha de marxar a casa el dia següent i que el drenatge i les cures les hem de fer la família. He de fer d'infermera jo, que em desmaïo amb la sang! Això sí, m'anirà a queixar, perquè això no pot ser de cap manera!”.

Un cas més general i perillós causat per aquest canvi de protocols ha estat el dels controls del bacteri MRSA, que produeix un gran nombre d'epidèmies infeccioses dins els hospitals si les persones afectades no s'aïllen separatament. Aquest bacteri actua fortament en persones amb les defenses baixes o ferides i és molt contagiós. El personal mèdic que tracta la gent afectada ha d'anar ben protegit per no contagiar-se. Per això, el protocol de sempre havia estat fer una pe-

tita prova d'entrada a totes les persones ingressades a l'hospital per comprovar que no tinguessin el bacteri. “Ara, ja no es fa aquesta prova a la gent que entra, s'ha deixat de banda per estalviar pressupost. És una bogeria, amb la perillositat que implica una epidèmia d'aquest bacteri!”, explica Lacalle.

Paloma Lacalle ens ensenya el nou edifici que s'està construint al costat de l'hospital. “Diuem que és una ampliació de l'edifici, però sabem que es vol llogar en *renting* a la sanitat privada. En fi, que la Generalitat construeix tot l'edifici i compra el material perquè, després, la sanitat privada l'utilitzi lliurement”. El nou bloc que s'annexiona a l'edifici central té una extensió molt gran, però poca alçada. “S'estan gastant aquests diners en un edifici per la privada mentre la qualitat de la pública no fa més que baixar. Fa un temps, la meua mare va haver d'ingressar a l'hospital per una fractura de fèmur. Li van fer la radiografia i li van dir que havia de marxar de l'hospital. Quan me'n vaig adonar, em van dir que el protocol que els havien marcat era enviar tota la gent gran amb fractures a la Creu Roja. Jo els vaig dir que no es mouria d'aquí, que em passessin amb el superior d'unitat. Van fer una trucada i la meua mare es va poder quedar al hospital”, relata Paloma. Alguns protocols s'han pogut evitar quan la gent s'ha queixat del tracte o quan alguna persona de la plantilla s'hi ha oposat, però no és l'habitual en aquestes situacions. “Ens van donar l'explicació que el cap d'unitat tenia interessos amb la privada i per això imposava aquest protocol. Ja no sabem què pensar, perquè sembla que aquests protocols són bastant flexibles si t'hi oposes”. Les relacions i interessos amb la sanitat privada es mesclen amb la poca combativitat i oposició d'alguns sectors mèdics davant la situació que es viu fruit de les retallades.

A l'entrada de l'edifici principal de l'hospital, hi ha un cartell que posa: “L'estafa de la crisi ens matarà”. Un cop de vent desenganxa el costat esquerre del cartell. Tres jubilatets asseguts a un banc proper s'aixequen i, amb les seves poques forces, tornen a enganxar-lo. Si no es pot fer res més, almenys, que el misatge arribi.

zine
aldia 12
Festival de cinema basc a Barcelona

euskal etxea
barcelona

30

Festival de cinema basc a Barcelona

VOS i gratuïtes

Col·loqui posterior amb directors

De l'1 al 30 de març, a l'Euskal Etxea

01 | **Gartxot** | Animació
Col·loqui amb Asisko Urmenneta (director)02 | **Kimuak** | Curtmetratges
Selecció de curts bascos
Al passeig del Born08 | **Next Music Station: Lebanon** | Documental
Col·loqui amb Fermin Muguruza (director)10 | **Azken bidaia**
El último paso | Documental
Col·loqui amb Iurre Telleria i Enara Goikoetxea (directors)14 | **Urte Berri On, amona!**
Comèdia negra | Col·loqui amb Telmo Esnal i Montserrat Carulla (director i actriu)+ info
www.euskal-etxea.cat
blog.euskal-etxea.cat15 | **Flysch** | Documental
Col·loqui amb Alberto J. Gorritiberea i Asier Hillario (directors)16 | **Arriya** | Drama
Col·loqui amb Alberto J. Gorritiberea (director)17 | **Bertsolari** | Documental
Col·loqui amb Asier Altuna (director)23 | **Bi anai** | Drama
Col·loqui amb Imanol Rayo (director)29 | **Virgen Negra**
Curtmetratges
Col·loqui amb Raul de la Fuente (director)30 | **Mugaldekoak** | Drama
Col·loqui amb Mireia Gabillondo i Fernando Bernues (directors)

amb la col·laboració i/o suport de

MIRALLS
Asindi Rex We
 Comunitat maia
 al segle XXI
 pàg. 4 i 5

TRANSFORMACIONS
 La implicació dels
 homes en la igualtat
 de gènere
 pàg. 7

DIRECTA 266
 21 de març de 2012

IL·LUSTRACIÓ:
 Conntra

Collserola, de nou en el punt de mira

Collserola ha après a viure amenaçada pels planejaments urbanístics de les administracions públiques. Precisament per això, des de fa dècades, diversos col·lectius i iniciatives ciutadanes han maldat per la seva protecció. L'última pensada de l'Ajuntament de Barcelona respecte a la serra -declarada parc natural el 2010- ha estat el projecte de les 16 Portes, que pretén enllaçar Collserola amb Barcelona a través de setze corredors repartits pels barris de muntanya de la ciutat. Les entitats veïnals i en defensa de l'espai natural hi veuen l'última aventura urbanística contra el parc i critiquen les limitacions del procés participatiu impulsat pel consistori barceloní.

Joan Manel del Llano
 afons@setmanaridirecta.info

Si repassem ràpidament els atractius naturals de la serra de Collserola, ens adonem de seguida que no es tracta d'un simple parc urbà. Segons el Decret 146/2010, que suposa la declaració Serra de Collserola com a parc natural, la seva vegetació actual "és un mosaic de boscos, bosquines, màquies, matolls, prats i camps de conreu". I entre tots aquests ambients, destaquen "aquells configurats per vegetació no arbòria, especialment, els prats secs, ja que són els que acullen major diversitat i alguns dels organismes més rars de l'espai". Així mateix, "els poblaments animals són força diversos, amb prop de 190 espècies de vertebrats". D'altra banda, hi ha "dos sectors amb uns valors naturals excepcionals, principalment quant a les seves comunitats vegetals", que són reserves naturals parcials: la Font Groga, que té un alzinar amb roures de gran valor, i la Riera de Can Balasc, que acull una mostra excel·lent dels boscos de ribera propis de la serralada litoral catalana.

Més que un parc urbà

Collserola és, per tant, font de biodiversitat -el nostre principal bé comú- i, com a espai forestal, intervé en la regulació del cicle hidrològic i del clima locals, redueix l'erosió del sòl, reté la pols i altres partícules en suspensió i absorbeix diòxid de carboni i allibera oxigen mitjançant la fotosíntesi de les plantes.

Tanmateix, malgrat que la serra estiguí protegida sobre el paper, la pressió de les últimes dècades dels pobles i les ciutats que l'envolten i altres factors la sotmeten a un estat de setge permanent que, amb el pas del temps, l'ha anat aïllant i fragmentant, a vegades contundentment.

L'inici de la defensa de la serra

La lluita per protegir Collserola es va iniciar als anys 80, quan van sorgir els primers grups per defensar-la i es van redactar els primers informes sobre els perills que l'amenaçaven. En aquest context, el 1987, es va aprovar el Pla Especial d'Ordenació i Protecció del Medi Natural del Parc de Collserola (PEPCo), que té l'objectiu de compatibilitzar el lleure al parc amb la protecció i la conservació del medi i, alhora, regular els usos segons el valor ambiental de cada zona. El 1992, gran part del parc -malauradament no tot- va ser inclosa dins del Pla d'Espais d'Interès Natural (PEIN), que hi aplica preventivament el règim del sòl no urbanitzable fixat per la legislació urbanística.

- *La pressió veïnal i social ha aconseguit que Collserola sigui inclosa a la Xarxa Natura 2000 (el 2006) i declarada parc natural (el 2010), però la classe política sempre ha mostrat poc interès en la preservació del parc*

- A partir de 2001, s'intensifiquen les mobilitzacions en defensa de la serra. D'una banda, es va crear la Plataforma Cívica per a la Defensa de Collserola (PCDC), que engloba grups ecologistes i associacions veïnals dels barris i les ciutats que limiten amb la serra. La seva primera acció va ser signar el *Manifest per a un nou marc de protecció de Collserola*, amb l'objectiu de pressionar el govern autonòmic perquè declarés la serra com a parc natural.

El mateix any 2001, es va ocupar una antiga masia d'una vall de la solana collserolana, Can Masdeu, on des de llavors es treballa per crear comunitat i aprendre a viure la resistència i la construcció d'alternatives de manera sostenible. Igualment, l'ocupació de Can Masdeu ha servit per evitar la construcció d'un complex residencial de luxe per a les jubilades del Col·legi de Metges de Barcelona i també per crear unes estructures sòlides de debat i acció veïnal per salvaguardar Collserola.

El 2006, la pressió social va aconseguir que Collserola també s'incloués –amb els límits previstos al PEIN– a la Xarxa Natura 2000, una malla europea d'espais naturals on es pretén mantenir o restablir els hàbitats naturals d'interès comunitari i els hàbitats de les espècies amb aquesta mateixa categoria en un estat de conservació favorable. D'altra banda, es va crear la Plataforma No al Vial de Cornisa, que exigia al govern català la retirada de la proposta de construcció del vial Pallegà-Montcada, una via ràpida prevista pel Pla General Metropolità de 1976 que hauria travessat el massís.

Collserola, parc natural

El 2007, Can Masdeu, la PCDC i altres grups de tots els vessants de la serra es van aliar per fer front als plans institucionals d'aprovar una declaració de parc natural descafeïnada. Així mateix, aquí i allà, es multipliquen les accions i actes per limitar o anul·lar l'impacte de diversos projectes urbanístics en curs, com el Pla Caufec (a Esplugues de Llobregat),

el Centre Direccional de Cerdanyola o la construcció d'una nova muntanya russa al parc d'atraccions del Tibidabo (obra finalment duta a terme el 2008 amb la tala prèvia d'un alzinar i l'afectació d'un bosc de pins i d'un jardí històric dissenyat per l'arquitecte Rubió i Tudurí).

Posteriorment, diversos grups dels barris de muntanya de Barcelona, juntament amb el Col·lectiu Agudells, Kan Pasqual, Parem el Pla Caufec i Can Masdeu van promoure la campanya Defensem la Solana de Collserola, en el marc de la qual es van dur a terme més accions contra l'ampliació del parc d'atraccions, la destrucció del vessant de Sant Pere Màrtir i els plans de construir el túnel d'Horta.

Finalment, el 2010, la Generalitat de Catalunya va declarar Collserola parc natural –incloent 779,29 hectàrees més que el PEIN– i va establir les reserves naturals parcials de la Font Grogia i la Rierada-Can Balasc. Però aquest nou estatus, tal com havien denunciat les entitats defensores de la serra, no incorpora algunes de les seves reivindicacions: per exemple, que la superfície del parc sigui més gran que l'àmbit d'actuació del PEPCo o la desestimació de la inclusió dins el parc d'espais de regulació especial (ERE), àrees naturals vinculades a la trama urbana on sí que es poden dur a terme transformacions urbanístiques. A més, el termini fixat pel decret de creació del parc natural (Decret 146/2010) per redactar un pla especial que substitueixi l'actual PEPCo finalitza el proper mes d'octubre i, fins

Els horts comunitaris i el Punt d'Interacció de Collserola són dos dels pilars de Can Masdeu

-
Eli Mora

Kan Pasqual ja fa més de quinze anys que dona vida i defensa la Serra de Collserola

Acció contra les obres del Pla Caufec el 19 de maig de 2008

-
Ricard B.

ara, s'han mogut pocs fils per fer-ho. Això no tan sols evidencia el poc interès de la classe política envers aquestes qüestions, sinó que fa que hi hagi el risc que la redacció del nou document es faci amb presses i malament.

Portes a Collserola?

Davant l'existència de totes aquestes ombres en l'actuació de les administracions quant a la protecció del parc, cal posar en dubte la conveniència d'encetar una nova aventura urbanística en aquesta zona. Ens referim al projecte de les 16 Portes, presentat el setembre de 2011 pel govern de Convergència i U-

la declaració de Collserola com a parc natural. Anaven equivocades.

L'Esquema Director, a més, justifica el projecte equiparant-lo al procés d'obertura cap al mar que va viure Barcelona durant els anys 80, a fi de "posar en valor els recursos naturals i paisatgístics d'aquest territori central (altre cop!) de l'àmbit metropolità". Antoni Vives, tercer tinent d'alcalde i regidor d'Hàbitat Urbà, explica que la idea de tot plegat és enllaçar Collserola amb Barcelona a través de setze corredors, repartits per tots els barris de muntanya, per esborrar ordenadament les fronteres entre la natura i la ciutat; d'aquesta manera, la muntanya seria més accessible i estaria més fusionada amb l'entorn urbà.

Heus aquí, doncs, les 16 Portes. Totes elles tenen en comú que se situen al sud i al nord de la ronda de Dalt (de manera que aquesta infraestructura no esdevingui un límit i es pugui connectar la serra amb els espais verds situats per sota de la ronda) i que han de donar accés al passeig de les Aigües. En tots els casos es plantegen qüestions com la creació de recorreguts per a vianants, la millora dels accessos al metro, la creació o l'ampliació d'hortos urbans, la construcció d'aparcaments, la reordenació d'equipaments previstos o la reforestació d'àrees en desús. Fins i tot, per a la Porta de Canyelles, es planteja la possibilitat de construir-hi un telefèric.

En aquest context, l'ED ha convocat, per a cadascuna de les portes, un concurs de projectes obert a equips interdisciplinaris perquè les dissenyin i

-
Col·lectius com la Plataforma Cívica per a la Defensa de Collserola (PCDC), el Col·lectiu Agudells, Kan Pasqual, Parem el Pla Caufec o Can Masdeu s'han significat en la defensa de la serra

nió a l'Ajuntament de Barcelona, per mitjà de l'Esquema Director de les Portes de Collserola a Barcelona (ED). Segons l'ED, "la finalitat del projecte és ordenar la relació entre la ciutat i la serra". Alhora, el document reivindica el paper de Collserola com a parc central –Central Park?– de l'àrea metropolitana, una visió que, per la idea de parc urbà que implica, ecologistes i expertes creien que ja no s'empraria més després de

Les 16 Portes: procés participatiu o queixalada urbanística?

elaborin els aspectes urbanístics necessaris per fer l'enllaç natura-ciutat. En total, hi han participat 285 equips, que han presentat 3.348 projectes. De tota aquesta allau, finalment, s'han escollit els projectes de 112 equips diferents, que han estat premiats amb 1.500 euros, excepte el guanyador de cada porta, que en rebrà 6.000. Així doncs, en el projecte de les 16 Portes, ja s'hi han invertit, com a mínim, 250.000 euros.

La ciutadania respon

Precisament perquè l'ED destaca molt el fet de construir, perquè fa poca referència a la participació ciutadana i perquè, atesa l'actual crisi, hi pot haver maneres millors d'invertir el diner públic i no és gens clar com es rendibilitzarà el projecte, l'octubre de 2011, Can Masdeu, el teixit veïnal de Nou Barris, entitats ecologistes i tècniques de diferents disciplines van iniciar la campanya Baixem Collserola a la Ciutat, que pretén fer sentir la veu dels barris per incidir en el projecte municipal.

La campanya Baixem Collserola a la Ciutat, iniciada l'octubre de 2011, pretén fer sentir la veu dels barris per incidir en el projecte de les 16 Portes promogut per l'Ajuntament de Barcelona

El primer que es va fer va ser redactar un manifest crític amb les bases del concurs, text que ja té més de 100 adhesions d'entitats i 300 de particulars. El manifest proclama la intenció d'iniciar una "participació de base a cada districte, buscant amb diferents activitats obrir espais de reflexió i proposta" i fa suggeriments sobre diversos punts:

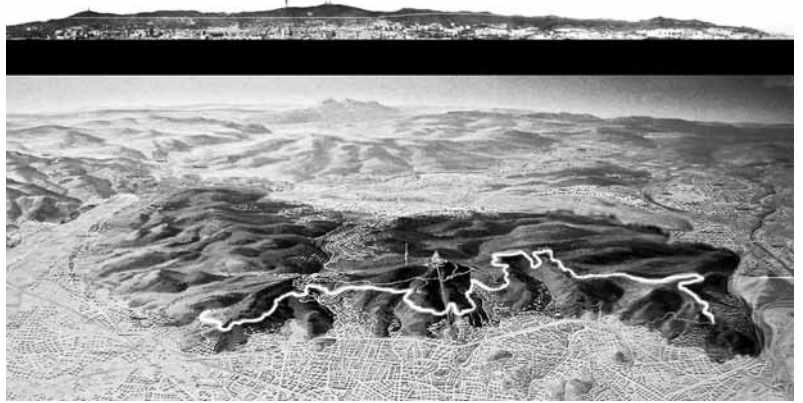
- La preservació dels valors i els recursos naturals i la bona regulació del gaudi popular de la serra
- La protecció especial de la franja de transició serra-ciutat
- La recuperació de les activitats primàries en aquelles zones on s'han desenvolupat tradicionalment
- La ubicació dels equipaments socials prop del veïnat i no dalt de la muntanya
- La promoció del transport públic i de la gestió comunitària d'equipaments públics
- I, finalment, l'oposició frontal del pas de la línia de molt alta tensió (MAT) per Collserola

D'altra banda, un grup d'arquitectes afins a tots aquests posicionaments (LaCol, Espai Social i de Formació d'Arquitectura i Raons Públiques) van presentar dos projectes al concurs, elaborats des de baix i de manera participativa: un per a la Porta de Canyelles, que va ser seleccionat i que inclou la vall de Can Masdeu; l'altre per a la Porta de la Guineueta, que no va passar el filtre. Aquests dos projectes proposen fer petites actuacions de millora que promoguin l'accés a la serra a peu i la preservació i la regeneració dels espais naturals i de les zones d'horta, a partir de la gestió popular i l'autoorganització. Potser fruit d'aquesta mobilització, l'Ajuntament va informar molt tímidament que, el febrer de 2012, organitzava tres tallers de participació ciutadana, amb els equips concursants com a oients, perquè tothom pogués dir què pensava del projecte en general i de les portes en concret. El mes de gener, Raons Públiques va estudiar els punts forts i dèbils d'aquests tallers i va arribar a la conclusió que "el caràcter final de la consulta no és vinculant i la participació és dèbil".

Paral·lelament, l'Assemblea d'Entitats d'Horta-Guinardó i l'Assemblea de Sarrià-Sant Gervasi del 15-M van assumir i adaptar el manifest original de Nou Barris al seu àmbit, incorporant-hi, com a punt destacat i com havia fet anteriorment la PCDC, la demanda de moratòria del projecte fins que no estiguin enllestits el nou pla especial del parc. A principis de 2012, totes dues assemblees es van afegir "oficialment" al front comú de contenció del projecte, la cara més visible del qual és la pàgina web www.portescollserola.org, on es pugen puntualment totes les informacions relacionades amb el projecte de les 16 Portes. A més, la web conté una eina molt interessant. Es tracta d'un mapa de Google de la solana de Collserola en què, de manera molt senzilla, tothom pot aportar les seves idees per millorar la situació dels barris de la part alta de la ciutat o deixar constància dels problemes que hi veu. Algunes de les intervencions que s'hi han fet fins ara són: l'establiment d'una franja de transició ciutat-muntanya en forma de zona agrícola o bosc comestible, la demolició parcial o la reconversió de l'edifici de Sant Llätzer, etc. L'objectiu és demostrar a l'Ajuntament que els processos participatius autogestionats, sense estructures burocràtiques, poden ser eficaços i arribar a molta gent.

MÉS INFORMACIÓ

- Plataforma Cívica per a la Defensa de Collserola: <http://www.collserola.org/>
- Baixem Collserola a la Ciutat: <http://portescollserola.org/>

Imatge del projecte 16 Portes promogut per l'Ajuntament de Barcelona

El febrer de 2012, es van celebrar els tres tallers participatius de les 16 Portes. Només hi van participar 354 persones: 140, com a representants d'alguna entitat i 148, com a membres dels equips concursants. Si bé obrir el projecte municipal de les 16 Portes a l'opinió ciutadana és un avenç democràtic, el cert és que la metodologia d'aquests tallers ha estat molt criticada, ja que, per començar, calia inscriure-s'hi prèviament i es van fer en dies laborables a la tarda, fet que més aviat desincentivava la participació. Així mateix, en menys de nou hores (tres hores per taller), es van haver de tractar les setze portes i la divisió dels tallers en diversos eixos temàtics va impedir que es desenvolupés un debat global del projecte i que les participants (les membres dels equips només escoltaven i observaven) hi poguessin intervenir de manera transversal i no condicionada.

La Plataforma Cívica per a la Defensa de Collserola denuncia els desenvolupaments urbanístics previstos al projecte de les 16 Portes

No obstant aquestes i altres mancances, segons el qüestionari final de l'Ajuntament, un 66% de les assistents va trobar bé o molt bé aquests tallers. Però... què s'hi va dir? Una paraula força repetida va ser *moratòria* (del projecte). Es va insistir que calia potenciar el transport públic per apropiat-se al parc i no construir-hi noves infraestructures. En aquest sentit, es va dir que la construcció dels equipaments o parcs projectats fora del parc s'havien de consensuar amb les associacions veïnals. Es va comentar que cal regular la hiperfrequentació de la zona i que no cal actuar sobre els camins ni els accessos, sinó que se n'ha de millorar la informació i la senyalització. La idea imperant va ser intervenir al mínim i respectar al màxim el patrimoni natural.

La PCDC es mostra més taxativa en les seves conclusions sobre els tallers i el projecte. No tan sols exigeix la moratòria, sinó també que s'elimini el 40% que s'endinsa dins del parc natural. Alhora,

denuncia que el Consorci del Parc de Collserola formi part del jurat dels concursos i valora molt negativament que algunes de les portes projectades coincideixin, curiosament, amb les zones E-RE. A més, ha advertit l'Ajuntament que no permetrà que el parc natural ni la seva àrea d'influència siguin objecte de nous desenvolupaments urbanístics i reclama una participació real continuada de la ciutadania durant totes les fases del procés.

Són moltes les entitats que exigeixen que Collserola, sempre assetjada pels planejaments de les diferents administracions actives, sigui protegida de veritat. Per això, properament, com cada vegada que Collserola s'ha vist amenaçada, la PCDC organitzarà un acte ciutadà obert per destacar aquesta voluntat de protecció, el grau de protecció assolit fins ara i els perills que amenacen la serra contínuament. En aquest acte, convocarà la ciutadania, persones expertes en medi natural de la serra i les administracions competents. Així mateix, la PCDC treballa en la determinació de propostes per al futur pla especial del parc natural. Finalment, per fomentar la participació ciutadana com a eix estructural dels projectes urbans, LaCol, Can Masdeu, la Societat Catalana d'Educació Ambiental i Raons Públiques van organitzar, el 4 de març, una caminada popular per l'àmbit de la Porta de Canyelles amb dos objectius: descobrir-ne els raons singulars i desconeguts i recollir les reivindicacions i les opinions veïnals. Davant l'interès que ha generat aquesta iniciativa, l'Associació de Veïns i Veïnes de Torre Baró ha pensat fer-la també al seu barri.

Tot i aquest munt de manifestacions contra el projecte de les 16 Portes, l'Ajuntament sembla que vol tirar-lo endavant i executar puntualment el calendari que té fixat. Al llibre-guia *Parc de Collserola de 1995*, ja es parla de Collserola com "una veritable illa verda" i multitud de veus han clamant repetidament contra aquesta circumstància, que, per desgràcia, s'ha agreujat els últims temps. Sembla clar, doncs, que la preservació de la serra i, per tant, de la seva solana, depèn més de l'acció social decidida que que no pas dels projectes o les iniciatives de la classe política i les administracions.

Carlos Morán i Claudia Sac

“Volem crear el canvi que han vist

Carlos Morán i Claudia Sac pertanyen a l'associació d'investigació i desenvolupament integral Asindi Rex We, nascuda l'any 1997. A banda de tractar temes de salut, aquesta entitat treballa per recuperar la cultura i les formes organitzatives de la comunitat maia, però adaptades a les necessitats del segle XXI. Totes aquestes propostes del que seria el Buen Vivir (la manera de concebre la vida i les relacions socials partint de la cosmovisió indígena) queden recollides a l'“Agenda de Desenvolupament dels Pobles Indígenes de Guatemala”.

César Rojo i Carles Masia
entrevista@setmanaridirecta.info

Quines són les principals línies de treball de la vostra associació?

Carlos Morán: Hi havia la necessitat de començar a reflexionar sobre els valors i la cosmovisió del poble maia. A partir d'aquí, topem amb la persecució que pateixen els seus líders i personalitats i també les altres expressions culturals del país. D'altra banda, es tracta de transmetre els valors de la nostra cultura. L'esperit original s'anomena *rex we*, que vol dir *els camins d'herba verda*.

Hi ha una sèrie de situacions de salut molt concretes relacionades amb un entorn social com el de Guatemala, que va patir la guerra i la repressió, sobretot durant les dècades de 1980 i 1990. Com intenteu millorar la salut del poble?

CM: Hem intentat buscar complementarietats entre el sistema oficial de salut de Guatemala i la medicina tradicional maia. Al principi, ens vam adonar que les cosmovisions són diferents, que és impossible incrustar tots els coneixements dels líders espirituals, els portadors de dons (*Aj'q'omanel*), a

—
“Fa dos anys, vam crear la unitat de salut dels pobles indígenes, amb l'objectiu d'incidir políticament i assessorar les autoritats de torn”
—

un sistema com l'occidental. Vam veure que hi ha punts on es pot articular la cooperació, però, abans, vam haver de demostrar quina vigència i quina aplicació té el coneixement tradicional maia. A partir d'aquí, els portadors de dons van començar a ser respectats i vam fer un esforç per articular un programa nacional de medicina tradicional i popular. Fa dos anys, vam crear la unitat de salut dels pobles indígenes, amb l'objectiu d'incidir políticament i assessorar les autoritats de torn. Volem que els serveis mèdics siguin acceptables, però que també es tinguin en compte els nostres aspectes socials i culturals. D'altra banda, s'ha treballat l'intercanvi de coneixements, un aspecte que no sols ha enriquit els funcionaris, sinó que també ha generat interès a les universitats, per exemple, que ens han demanat que els

traslladem experiències per estudiar l'impacte de la medicina maia des del camp de l'antropologia de la salut. En qualsevol cas, aquesta medicina s'ha d'entendre des d'un enfocament integral. Després de la postguerra, encara hi ha ferides obertes. Per enfrontar-nos a les pèrdues que han patit les famílies maies, hem fet servir la nostra espiritualitat, el diàleg amb els ancestres...

Quina classe de coneixements transmeten els portadors de dons?

CM: Partim de tres tipus de plantes. La flor de mal d'ulls —que serveix per tractar la diversitat de paràsits— la menta i l'*apasote* (te bord). Totes tres serveixen per prevenir i guarir. A banda, també tenim en compte altres bioindicadors: tempestes, somnis, cants d'ocell... Ens interessa el caràcter preventiu d'aquests coneixements, que expliquen que la identitat dels pobles arrela a les muntanyes. I no es pot atrapar l'esperit de les plantes mirant d'envasar-lo, igual que faria la medicina oficial. És millor basar-se en els cicles de la lluna

per saber quan s'han de collir... i això és impossible de fusionar amb els coneixements moderns.

Claudia Sac: En un hospital, s'ha inaugurat un altar maia, proposat per la mateixa comunitat, amb el suport del Ministeri de Salut. A banda de tenir una funció funerària, també és un espai públic. Els consells de la comunitat també han demanat poder crear horts per practicar la medicina alternativa. Allà, les dones maies s'hi troben molt més còmodes que dins l'hospital. Els sistemes occidentals per tractar determinades malalties són molt diferents, començant per la dieta.

L'any 1999 es va signar l'acord sobre la identitat i els drets dels pobles indígenes, com a part dels acords de pau de Guatemala. Quina importància té això en el treball que feu amb les comunitats?

CM: Els acords van crear moltes expectatives, però també moltes frustracions. Hi ha un acord legislatiu que el govern ha de complir com a compromís d'Estat, cosa que no ha

FOTOGRAFIA
CARLES MASIA

i somiat els nostres avis”

FIA:
Masía

succèit. Només ha estat un discurs polític, un gran esforç que, finalment, no s'ha traslladat en les polítiques públiques de desenvolupament ni en accions concretes. Les comissions paritàries entre l'Estat i representants indígenes, anomenades comissions de reforma i participació, van néixer per enfortir les accions que es consideraven prioritàries en tots els nivells. Una de les poques que va funcionar va aconseguir concretar una proposta d'un consell de desenvolupament, però després va desaparèixer. L'altra comissió està adscrita a la Secretaria de la Pau (Sepaz) i té la intenció de replantejar a l'Estat l'administració dels llocs sagrats a través dels consells de guies espirituals. Es tracta d'un mecanisme de participació d'àmbit municipal, però, lamentablement, els partits polítics el van fer servir per portar-hi els seus càrrecs de confiança, de manera que la participació dels estaments del món indígena va quedar limitada. Ens vam adonar que tenim els mecanismes, però, després, no hi ha prou recursos tècnics ni financers per fer que les comissions funcionin.

Ens podríeu explicar una mica més com es concreta la vostra proposta del 'Buen Vivir'?

CS: És la manera indígena de viure, la seva cosmovisió al voltant de la natura, que es concreta en l'Agenda de Desenvolupament dels Pobles Indígenes de Guatemala. Hi ha tres principis o valors: ser net –no en un sentit de pulcritud física–, ser responsable i ser puntual.

–
“És molt important mantenir una visió cosmogònica de la vida, on l'home i la dona formen part de l'entorn, i això s'ha de traslladar a l'àmbit polític”

–
CM: Els nostres ancians diuen que tenim el calendari lunar i solar elaborat per l'home més perfecte del món i per això és impossible que arribem tard a fer les tasques que ens hem marcat. Em refereixo a la presa de decisions, a traslladar els coneixements als fills i les filles i a assumir els nous reptes del segle XXI. Aquesta visió íntima es trasllada a àmbits més amplis: així, cal tenir una visió més integral dels béns naturals, s'han de cuidar per no esgotar els recursos per a les properes generacions. És molt important mantenir una visió cosmogònica de la vida, on l'home i la dona formen part de l'entorn, i això s'ha de traslladar a l'àmbit polític. Inicialment, plantejàvem dos períodes d'aplicació de l'agenda: de 2011 a 2012, ja que el 21 de desembre de 2012 es commemora el tancament d'un cicle solar, i de 2012 a 2021, any en què es complirà el bicentenari de l'estructura de poder de Guatemala. Bàsicament, ens hem trobat que els empresaris han prioritzat els megaprojectes hidràulics, l'explotació minera i el turisme. Llavors, els pobles indígenes es queden aïllats. Tenim 64 propostes de diferents àmbits. Algunes es van diluir, d'altres es van encallar als calaixos d'alguns funcionaris. A partir d'aquí, s'ha de buscar el diàleg mitjançant el *Komonim Ajpop*, és a dir, el consell de líders polítics dels pobles.

CS: Aquesta proposta ha tingut incidència al nostre país mitjançant la signatura de convenis amb els diputats electes. El gener passat, el consell polític va presentar la proposta perquè se sàpiga el sentiment del nostre poble, per tant, l'agenda ja s'està posicionant políticament.

CM: L'agenda és el programa polític dels pobles indígenes, on es planteja la construcció de l'Estat plurinacional. El sector acadèmic i les escoles de formació han d'entrar en aquest diàleg. També es planteja la reforma del sistema tributari, processos de recapacitació del funcionariat... Plantejem la necessitat de generar un espai autònom perquè no se'ns vegi únicament com una font de turisme. Hem de tenir un espai autònom reconegut dins de la Constitució de Guatemala.

Quines expectatives obre el nou govern pel que fa al compliment dels drets humans, tenint en compte els antecedents de l'exmilitar i actual president Otto Pérez Molina, que va estar involucrat en la dictadura?

CM: Sabiem que cap dels dos candidats a la presidència donaria respostes a les demandes històriques dels pobles indígenes. Estem una mica frustrats per això, però tampoc no ens podem retirar de la vida política. El general Otto Pérez Molina ha convocat la construcció de la unitat nacional i, si nosaltres no presentem propostes, ens devoraran i

ens acabarem diluint. Quan van nomenar els ministres que van prendre possessió el gener, va passar el de sempre: als pobles indígenes, ens van donar el Ministeri de Cultura i Esports, que no té cap incidència en la presa de decisions financeres i administratives. Així doncs, ens queda molta feina per fer. Treballem en l'àmbit municipal i hem aconseguit 129 de les 332 alcaldies existents, cosa que tampoc ens garanteix fortlesa política. En canvi, pel que fa al nombre de congressistes, hem retrocedit. Ho dic perquè no podem competir en moltes de les estratègies que hi ha. Per exemple, només es poden pagar mitjans de comunicació els partits que tenen fortlesa econòmica, és inútil parlar dels diners que es gasten en publicitat en un país com el nostre, que viu una pobresa extrema. De moment, els indígenes no podem accedir als ministeris clau, tot i que ens esforcem i entenem que cal buscar els camins polítics per arribar-hi partint de la nostra cosmovisió. Fer-ho d'una altra manera no tindria sentit, estariem intentant copiar models de desenvolupament i crec que, en aquest àmbit, ja hem comès massa errors.

En aquest sentit, considereu que Bolívia és un model a seguir?

CS: Com a guatemalencs, volem construir un Estat plurinacional on els indígenes puguem assolir els nostres objectius, i no volem veure'ns intentant imitar coses que no som. Cada regió té necessitats i prioritats diferents, nosaltres vivim una pobresa extrema i lluitem contra la mineria. Les comunitats s'oposen a l'entrada de les grans transnacionals als territoris indígenes i no només defensen la terra, també defensen una cosmovisió i una manera de viure que respecta l'esperit d'una vall.

–
“Com a guatemalencs, volem construir un Estat plurinacional on els indígenes puguem assolir els nostres objectius i no volem veure'ns intentant imitar coses que no som”

–
CM: Políticament, Bolívia és un referent mundial. I ho ha aconseguit gràcies a una trajectòria col·lectiva; creiem que és un esforç molt valuós. És molt important poder donar valor legislatiu a tots aquests avenços. Amb tot, Bolívia també té reptes, sobretot en l'aspecte del desenvolupament. Quan ens plantejem el Buen Vivir, creiem que cada poble té les seves fortalces, tot i que també té elements comuns amb els altres pobles. Crec que el repte de les comunitats indígenes és recuperar les seves cosmovisions. No pretenem copiar el model de desenvolupament del Nord, però sí que podem replantejar-nos les relacions amb els altres pobles i amb l'Estat des de l'òptica del nostre Buen Vivir. Creiem que podem aportar moltes coses i ho farem des de la nostra cosmovisió, però oberts a l'intercanvi i el diàleg amb el Perú i Bolívia, per exemple, on els pobles indígenes estan fent esforços.

CS: Per nosaltres és important tenir espais per donar a conèixer al món com es viu avui a Guatemala. Nosaltres volem crear un canvi, el canvi que han vist i somiat els nostres avis. Volem impulsar un nou futur per a les generacions que vindran.

La implicació dels homes en la igualtat de gènere

Tot i que la igualtat entre homes i dones ha estat ben vista pels moviments socials, almenys formalment, en molts casos no ha estat considerada prioritària. La reivindicació de la igualtat de gènere ha estat tradicionalment impulsada per dones, fins al punt que ha pogut semblar una qüestió exclusivament femenina. Les

dones han hagut de crear espais polítics i de reflexió personal per col·locar el gènere a l'agenda del debat social i polític. El moviment feminista ha generat una de les revolucions del segle xx que ha possibilitat més avenços en igualtat, tot i que avui encara són insuficients. Amb tot, la igualtat no és només una qüestió de dones.

Vicent Canet
quadernsdillacrua@setmanaridirecta.info

A Catalunya, existeixen diferents grups d'homes que aborden el gènere com a objectiu prioritari de transformació social i personal. En l'actualitat, estan començant a tenir repercussió pública i social a partir d'accions com el Dia del pare igualitari del 19 de març o la Roda d'homes contra la violència de gènere del 21 d'octubre. Homes Igualitaris és el grup més consolidat que treballa la igualtat des de l'àmbit més polític i reivindicatiu, tot i que també des de la perspectiva personal.

Si el feminisme dels anys seixanta del segle passat es va iniciar a partir de grups d'autoconsciència de dones per debatre i reflexionar sobre l'opressió que patien en un sistema masculista, el moviment d'homes s'ha iniciat pel mateix camí. Des de principis d'aquest segle, al nostre país, s'han començat a crear grups d'homes que debaten sobre la gestió i l'expressió de les emocions, la cura dels altres o la vulnerabilitat, àmbits de caire personal i negats als homes segons els rols més sexistes. El masculisme deia que havien de ser insensibles, competius i invulnerables. Una reflexió feta pels pioners del moviment i entre aquells capaços de fer una introspecció interna sobre la situació de privilegi que vivien, però també sobre els efectes negatius que ha tingut la masculinitat hegemònica sobre els propis homes.

Si bé el patriarcat ha estat el sistema social que ha generat formes de domi-

nació en què la dona ha estat la més oprimida, els moviments d'homes reivindiquen que també ha perjudicat el col·lectiu masculí, tot i que en un grau menor. La competitivitat, no tenir cura d'un mateix o dels altres o negar la pròpia debilitat o les emocions són les principals mancances del model masculí tradicional, que han generat violència cap a les dones i també cap als homes que sortien de la norma masculista establerta. Unes masculinitats dissidents formades per homes cuidadors, sensibles, vulnerables o per aquells que han tingut una sexualitat diferent de l'heterosexualitat. Hi ha entitats com el Centre d'Estudis de la Condició Masculina (CECOMAS), ubicat a Madrid, que es dedica a atendre homes en crisi arran dels efectes negatius de la masculinitat tradicional. Una manera de ser home, la sexista, que fa que aquest col·lectiu tingui més accidents de trànsit, laborals o que la població reclusa sigui masculina en un 90%.

A Catalunya funcionen més de vint grups de reflexió masculina

En l'àmbit internacional, el moviment d'homes per la igualtat es va iniciar durant els anys vuitanta del segle passat, vinculat a moviments contraculturals, naturistes, pacifistes o pel creixement personal. En altres països, el seu desenvolupament ha permès, per exemple, que el suec Jens Orback, que havia participat en aquests grups d'autocons-

Gimcana dels pares cuidadors, feta a la plaça Catalunya de Barcelona

Cartell de les activitats del dia del pare igualitari

ACTES DEL DIA DEL PARE IGUALITARI
14, 18 i 19 de març 2012

PER UNA PATERNITAT RESPONSABLE I LA CURA COMPARTIDA

Dimecres 14 de març
Castell de Sant Pau de la Figuera, 19-20:30h
C/ Sant Pere més baix, nº 70, Barcelona

TALLER OBERT PER A PARES:
QUÈ GUANYEN ELS HOMES QUAN S'IMPLIQUEN EN LA CRIANÇA?
A càrrec de GUILLERMO GOROSTIZA
psicòleg, psicomotricista i pedagog sistemàtic

Diumenge 18 de març
Plaça Catalunya, (Barcelona) 11-13h
GIMCANA DELS PARES CUIDADORS
Jocs i activitats per a pares i fills/es, matadors, patinadors, música...

VINE A REIVINDICAR UNA PATERNITAT RESPONSABLE!

Dilluns 19 de març
Centre Cívic Patrimoni (Sala Maria Aurèlia Capmany) 19-20:30 h
C/ Regomir, 3, Barcelona

PARES I MARES, PER LA CURA COMPARTIDA

ORGANITZA: HOMES IGUALITARIS (amb la col·laboració de la Regidoria de Dona i drets cívils de l'Ajuntament de Barcelona)

Moderació: Bernat Escudero i ANTONI IGUALTARI, ANTONI GILGARY
Barbara Roig (Dretos Programes de dones Regidoria de Dona i Drets Cívils, Ajuntament de Barcelona)
Carrie Fribó i Peridèlia Vinyals amb la FRISA
Aharon Ferrández (Comitè Executiu d'Associació de Pareures)
Carmen Castro (Representant de la FRISA, Model Paternitat a Catalunya de la FRISA)
Plataforma per als permisos de paternitat i paternitat què és la paternitat per intercanvi i cooperació

Organitza: HOMES IGUALITARIS Col·labora: Ajuntament de Barcelona Canviem-ho Casp de Sant Pau de la Figuera

ciència masculina, fos un dels primers ministres d'Igualtat. En l'àmbit estatal, l'entitat més important és l'Associació d'Homes per la Igualtat de Gènere (A-HIGE), creada a Màlaga el 2001, a la qual està federada la catalana Homes Igualitaris. Amb tot, al nostre país, el moviment que lidera l'entitat Homes Igualitaris encara és incipient.

Homes igualitaris

"S'ha iniciat un camí de desvinculació dels homes respecte dels models tradicionals. Per exemple, en el cas de la paternitat, molts no tenen models positius, només saben que no volen ser com els seus pares", afirma Aharon Ferrández, membre d'Homes Igualitaris i tècnic del projecte Canviem-ho. Incident en el cas de la paternitat, Paco Abril, membre d'Homes Igualitaris, assenyalava que tots hi sortim guanyant amb la implicació masculina: "Els homes que s'impliquen en l'educació dels seus fills són més feliços i fan que la gent del seu vol-

tant també ho sigui". Alguns dels homes que s'apropen a l'activisme en igualtat de gènere ho fan perquè han sentit incomoditat amb els rols socials que se li han adjudicat i que els limiten o han viscut de manera anginant no respondre als mandats de gènere o a la violència que han patit per això. Altres s'han apropiat, senzillament, amb una motivació vinculada als drets humans i a la justícia social. També hi ha qui procedeix d'àmbits com ara les cooperatives de consum o de la Xarxa d'Educació Lliure. Finalment, trobem els que ho han fet perquè els ha aproximat el feminisme de les seves parelles.

A Catalunya, en l'actualitat, hi funcionen vint grups de reflexió masculina des de la perspectiva de la igualtat de gènere, que s'han organitzat en la xarxa de grups d'homes que convoca trobades periòdiques. Els fundadors, el 2009, del grup Homes Igualitaris, l'entitat més forta d'aquest moviment al nostre país, han participat d'aquests grups de refle-

xió. L'objectiu d'Homes Igualitaris és la incorporació del col·lectiu masculí en la reivindicació de la igualtat de gènere i en contra de l'opressió de les dones i, alhora, per denunciar els efectes negatius que té el masculisme sobre el col·lectiu masculí i els beneficis que té l'equitat de gènere. La seva tasca per sensibilitzar els homes es fa a partir de diferents actes públics com ara el Dia del pare igualitari o la Roda d'homes contra la violència de gènere, però també amb l'anomenat Cafè d'homes que l'entitat organitza per debatre temes específics sobre masculinitat.

Homes Igualitaris és un dels grups que treballa la igualtat des de l'àmbit més polític i reivindicatiu, tot i que també des de la perspectiva personal

Ahora, també impulsen la creació de grups de reflexió masculins sobre igualtat de gènere. És un procés d'introspecció interior sobre la masculinitat tradicional i els propis comportaments que ha de donar lloc a una "revolució interior" que consideren fonamental per assolir un canvi vertader cap a la igualtat. A més, disposen d'un grup d'investigació (L'hort de la recerca) que ha permès l'elaboració d'un informe sobre usos dels temps i masculinitat. El mes d'octubre de 2011, a Barcelona, van organitzar el I Congrés Iberoamericà Sobre Masculinitats i Equitat (CIME), que va donar lloc al primer manifest estatal del moviment d'homes per la igualtat. El 21 d'octubre, també van organitzar a Barcelona, Lleida, Girona i Tarragona, la Roda d'homes contra la violència de gènere. Actualment, compten amb presència a Barcelona, Lleida, Sabadell i Sant Cugat. L'entitat ha desenvolupat la seva tasca arreu del territori català i en coordinació amb AHIGE a la resta de l'Estat espanyol.

Polítiques de gènere per a homes

Una de les peticions dels homes per la igualtat és que hi hagi polítiques públiques dedicades també als homes que permeten actuar sobre el canvi que han de cometre i per educar en igualtat a les escoles a tots dos gèneres. El programa *Canviem-ho*, promogut per la Regidoria de Dones i Drets Civils de l'Ajuntament de Barcelona des de 2008, és pioner a Catalunya en l'abordatge de la inclusió dels homes en les polítiques d'igualtat. Tot i això, compta amb referents d'altres parts de l'Estat espanyol, com els programes *Hombres por la igualdad* de l'Ajuntament de Jérez o *Gizonduz* de l'Institut

Acte per reivindicar una paternitat responsable, a càrrec de l'Associació d'Homes per la Igualtat de Gènere

Basc de la Dona, dues de les iniciatives pioneres a l'Estat sobre la inclusió dels homes en les polítiques de gènere. La iniciativa barcelonina té com a objectiu promoure accions concretes per fomentar la conscienciació, la participació i la implicació dels homes, de manera conjunta amb les dones, en una societat més justa a partir de l'impuls de valors, comportaments i relacions de respecte i de cura.

La iniciativa es fonamenta en la idea que la igualtat real no s'assolirà sense la participació dels homes i que el masculisme oprimeix les dones i limita i té conseqüències negatives per als homes. *Canviem-ho* és un projecte del Servei d'Atenció a Homes per la promoció de relacions no violentes (SAH), dependent de l'Ajuntament de Barcelona. Des d'aquesta iniciativa, s'aborden temes com ara la coresponsabilitat en la cura i les tasques domèstiques, la gestió de la ràbia i l'eliminació de conductes violentes o es fan tallers, cursos de formació i actes de sensibilització sobre salut sexual i reproductiva.

Dia del pare igualitari

El moviment d'homes per la igualtat d'àmbit estatal ha apostat per convertir el Dia del pare, d'origen religiós i comercialitzat, en un referent per a la sensibilització en la igualtat de gènere i per la coresponsabilitat dels homes en les tasques de cura. La campanya, sota el lema *Dia del pare igualitari, per una paternitat responsable i la cura compartida*, es va engegar davant l'evidència de la desigualtat entre homes i dones en la dedicació a les tasques de la llar. Les dones dediquen dues hores més que els homes a la setmana a la família i la casa, tot i que els darrers sis anys el col·lectiu masculí ha incrementat la seva participació 41 minuts setmanals, segons les dades de l'Enquesta d'Usos del Temps de 2009-2010 de l'Institut Nacional d'Estadística. La taula rodona *Pares i mares, per la cura compartida* celebrada a Barcelona el 19 de març va ser la darrera activitat organitzada pel grup Homes Igualitaris en el marc de la campanya d'àmbit estatal per una paternitat responsable. El 14 de març, va tenir lloc la xerrada-taller *Què guanyen els homes quan s'impliquen en la criança?* i, el 18 de març, es va fer una gimcana al centre de Barcelona amb l'objectiu de visualitzar i sensibilitzar sobre la implicació dels pares en la cura dels seus fills i filles.

Permisos iguals per naixement o adopció

A la taula rodona del dia 19, es va presentar a Catalunya la Plataforma de permisos iguals i intransferibles per

naixement i adopció (PPIINA), nascuda en l'àmbit estatal l'any 2005 i que està en procés de constitució a Catalunya. L'objectiu de la plataforma és que s'estableixi per llei un permís igual per a homes i dones a l'hora de tenir cura de fills i filles en adopció o per naixement. En l'actualitat, el permís per a homes és només de dues setmanes i voluntari, mentre que les dones en tenen un d'obligatori de sis setmanes. En aquest sentit, el que es pretén és que el temps que es dona per la cura dels fills i filles tingui una durada obligatòria de sis setmanes independentment del sexe, que sigui intransferible entre els progenitors i remunerat. Els defensors del permís igual per a homes i dones consideren que aquest canvi legislatiu seria una eina per acabar amb la marginació laboral que pateix la dona per la seua dedicació predominant a la cura de la família. El tractament igualitari en els permisos fomentaria que la cura deixés de ser una tasca bàsicament protagonitzada per dones i que això fos motiu de discriminació. Alhora, afavoriria que la cura de les persones, associada segons els rols tradicionals de gènere a les dones, passés a ser una feina de tothom i diluiria la divisió sexual del treball.

Avui dia, a la plataforma, hi ha adherides prop d'un centenar d'entitats feministes, d'homes per la igualtat, de gais, lesbianes, bisexuals i transsexuals, socials, veïnals, sindicals i polítiques.

L'Estigma i el Buit (o La Violència i la Resistència)

FOTOGRAFIA: Albert Garcia

Ens creuem. Ens mirem. Foto Fixa.

Però, qui som?

Qui ets tu, que m'enfoques amb el teu ull de buidor per captar la nit i amplificar el silenci. L'anonimat de tots els cops d'una dita coneguda? La visibilitat dels invisibles, potser?

Qui ets?

I arribes amb la pluja, sense discursos que és la vida! I te'm dones tan femenina, tan mare de totes les superacions superades, de les Resistències necessàries –de tants viatges que duus gravats a la pell i al fons de les genives d'un enigma–, que m'és impossible no abraçar l'escalf dels teus nous nusos, de la xarxa que reconec en el brillar de les arracades que et supuren com una espurna de dignitat i fermesa.

En la solidaritat de qui no espera res de res.

El [No-res]

I aquí algú, potser, parlaria del somriure distret d'una jove neta que passejava per l'escenari del crim. Dels seus auriculars enormes amplificant el crit d'una tornada enganxosa de cançó portuguesa. Del reflex del mirall d'un aparador retornant-li el tombant del seu gest massa previsible.

Deixava llargs rastres de buidor...

L'aigua fins als genolls. L'infinit al toll d'una entrada de ciutat perifèrica. L'epicentre del conflicte o l'inici de la recuperació del nexa. Un rizoma. Les botes militars, massa blaves, massa foranes i fredes, trepitgen la humitat del despit de ser-dels-altres. De ser els guardians de l'excident i la desgràcia. Un exèrcit. Un tumult.

El segon abans del gran esclat es pot comprimir en el click d'una càmera fotogràfica. El temps.

El desordre no se t'ha ficat a dins de casa. El desordre és l'estigma. Com el negre de la teva pell o la violència amb què et resisteixes a perdre tota referència, a desaparèixer en la blancor d'una memòria esborradissa. La violència real és el fred que se t'ha posat a dins dels ossos. La que et fa fora entre crits de desesperació i suport –que et fan saber que no estàs sola. Entre l'atac i la defensa.

La violència real no és l'empenya que t'ha tirat a terra. La violència real et consumeix fins/des de la mort.

Un presentiment.

David Caño
des de la Plaça Roja (19-3-2012)

, observatori dels mitjans

observatorimitjans@setmanaridirecta.info

TELEVISIÓ

Esclata el conflicte a Canal 9

La primera demostració de força de les treballadores de Ràdio Televisió Valenciana (RTVV) davant l'amenaça d'un ERO ha estat tot un èxit. El seguiment de les aturades parcials convocades durant la mascletà del diumenge 18 i la cremà del 19 de març -els dos actes principals de les Falles- va ser tant massiu que el canal va haver de renunciar -per primera vegada en 23 anys- a emetre la crema dels monuments a pesar d'uns serveis mínims del 50% en els informatius. O potser la decisió de la direcció va tenir relació amb el resultat del dia anterior, quan la retransmissió forçada de la mascletà es va convertir en una

acció mediàtica de les vagues, que concentrades per centenars a la plaça de l'Ajuntament -seu de les protestes diàries emmarcades en

El seguiment de la vaga a tots els canals de RTVV va ser massiu

la Intifalla- i vestides amb uns jupets vermells molt visibles, es van fer sentir per sobre de la locució de la presentadora.

El seguiment de la vaga a tots els canals de RTVV va ser tant massiu que el presentador esportiu, Vicent Grau, va abandonar la retransmissió d'un partit de bàsquet en

directe després d'anunciar que se sumava a l'aturada.

L'èxit de la convocatòria pot servir per mesurar el grau de tensió que es viu ara mateix a RTVV. Sobre

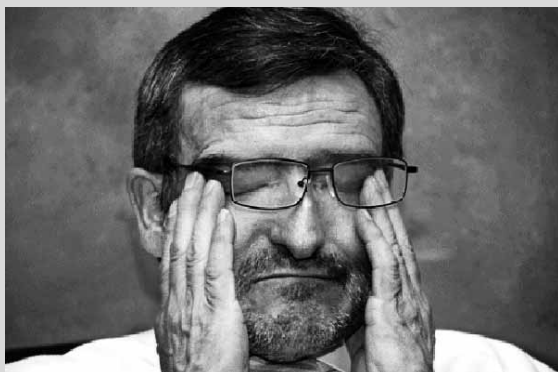
la taula, hi ha l'anunci d'un ERO que pot significar l'acomiadament de fins a un miler de les 1.800 treballadores que hi treballen ara mateix. Una mesura radical que s'ha especulat que seria un pas previ a la futura privatització de la ràdio i la televisió públiques valencianes.

La "revolta" de Canal 9 està servint, a més, per trencar el mur de silenci que fins ara tapava les clamoroses manipulacions dels seus informatius. Durant les recents manifestacions estudiantils, un grup de treballadores i delegades sindicals van ocupar les oficines dels directius per denunciar el tractament de les protestes per part de la cadena. JOAN CANELA BARRULL

MASS-MEDIA

CiU i PP al capdavant dels mitjans públics de Catalunya

Un integrant del sector Vidal-Quadras del PP és el nou vicepresident de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (CMAA). Es tracta d'Armand Querol, admirador d'Aznar i antiavortista -fins al punt que ho considera un "genocidi legal"-, entre d'altres coses. Aquest és un exemple dels canvis que suposa el pacte entre CiU i el PP per controlar la direcció de la Corporació. De totes maneres, aquest darrer pas només és el colofó d'una situació que ha anat empitjorant durant els darrers mesos. De fet, el Grup Barnils ja va denunciar que, amb la reforma de la llei que afecta aquest òrgan, s'han instaurat una sèrie de mesures que poden significar un augment del control polític i governamental sobre els mitjans públics. Entre elles, els canvis en els mecanismes de votació permetran que CiU i el PP no hagin de buscar cap més suport per prendre determinades decisions.

Mentrestant, prop de 5.000 persones ja han donat suport a la plataforma TV3 i Catalunya Ràdio són teves, que dimarts es va presentar oficialment a la seu d'Òmnium Cultural. Bàsicament, pretén defensar uns mitjans públics de qualitat, independents, potents i amb vocació de servei públic. REDACCIÓ

PREMSA

Una iniciativa popular vol convertir 'Público' en cooperativa

Una iniciativa popular pretén aprofitar el concurs de creditors al qual està sotmès el diari *Público* per convertir-lo en un mitjà de comunicació cooperatiu. Les ofertes s'acceptaran a partir del 29 de març; pel que fa a la decisió final sobre el portal *Público.es*, es podria prendre durant el mes d'abril. De moment, aquest nou projecte s'està difonent a través de *maspublico.org* i ja s'han elaborat una sèrie de propostes per poder fer-lo viable econòmicament. Es plantegen diversos tipus de sòcies (treballadora, subscriptora, usuària i col·laboradora) amb diferents drets i obligacions, que permetrien cobrir les despeses si s'arribés a les 20.000 subscriptores en l'etapa digital inicial i a les 10.000 un cop començada la impresa. Tot plegat, i comptant que es reduiria la publicitat pel rebuig a les multinacionals capitalistes, hauria de permetre mantenir una plantilla de 65 persones. El convenciment que dur-ho a terme és possible es basa, sobretot, en l'onada de solidaritat que ha despertat el diari, el moviment 15-M i la necessitat de fer un "gran mitjà de comunicació, lliure i popular". REDACCIÓ

FREQUENCIES LLIURES

Ràdio Bronka 104.5FM (també 96.6FM de 00h. a 14h.) Àrea metropolitana de Barcelona www.radiobronka.info | Contrabanda 91.4FM Àrea metropolitana de Barcelona www.contrabanda.org | Ràdio Línea IV (només web) Barcelona www.radiolinea4.net | Ràdio Pica 96.6FM Barcelona www.radiopica.net | Ràdio RSK 107.1FM Nou Barris (Barcelona) www.radiorsk.info | Ràdio Trama 91.41FM Sabadell www.radiotrama.net | Ràdio Kaos 90.1FM Terrassa www.canangladajove.terrassa.net | Postscriptum Radio (només per internet) Terrassa www.postscriptumradio.org | Ràdio Pinsania 90.6FM Berguedà www.radiopinsania.wordpress.com | Ràdio 90 101.4FM Olot www.r90.org | Ràdio Klara 104.4FM València www.radioklara.org | Ràdio Malva 105FM València www.radiomalva.wordpress.com | Radio Aktiva 107.6FM Alcoi www.radioaktivafm.blogspot.com | Radio Mistelera 100.8FM Dènia - La Xara www.lamistelera.org

Coettv Nou Barris (Barcelona) coettv@gmail.com | Sants TV <http://sants.tv> | Gramenettv Gramenet del Besòs www.tvgramenet.org

Selecció d'alguns programes de LaTele. Podeu consultar la graella sencera o veure tots els vídeos a www.latele.cat. Emetem des de Plaça Espanya fins a Sant Pol de Mar al CANAL 37 DE LA TDT. Resintonitza la teva tele per trobar-nos!
CADA NIT A PARTIR DE LES 20H30 NOUS PROGRAMES!

DILLUNS: 22h. L'Entrevista
DIMARTS: 22h. Docu...mental&Gènere
DIMECRES: 21:30h. Programa d'Horitzo TV
DIJOUS: 22h. Y tu qué miras gilipollas?
El programa de punk de Latele
DIVENDRES: 21h. Programa de l'aigua
DISSABTE: 21h. La Xerrada
DIUMENGE: 23h. Zientzia i Zpiritu.

arc
cooperativa
www.arccoop.com

COPA MENS-TRUAL...
L'ALTERNATIVA ALS TAMPONS.
Laciatatinvisible
www.laciatatinvisible.org
REGO 35 BAXOS - 08014 BCN - 93 298 99 47

Diagonal!
El lobby transgènico en el Gobierno TP
LAS SUSCRIPCIONES HACEN POSIBLE ESTE PROYECTO
SUSCRIBETE DESDE 25€

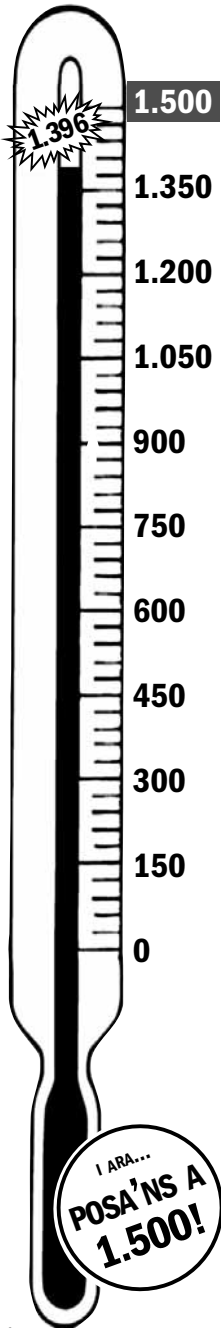
disco
100

Cooperatives de Treball de Catalunya
Som a Sants, al servei de les cooperatives
c. Premià, 15, 1a planta 93 318 81 82
www.cooperativestraball.coop

, espai directa

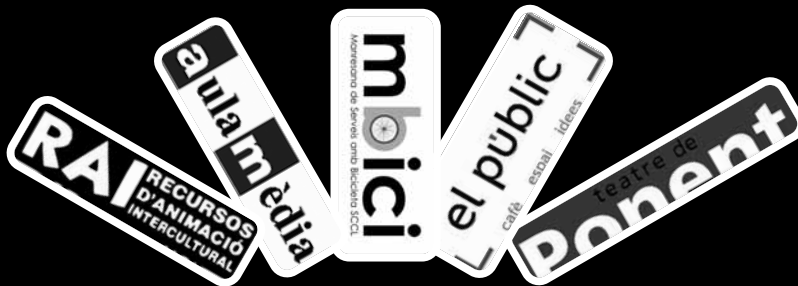
SUBSCRIPTÒMETRE

COMPLEMENT DIRECTA*

Noves incorporacions al club! MARÇ

LES NOVETATS I LA RESTA DE SERVEIS A www.setmanaridirecta.info/complement-directa

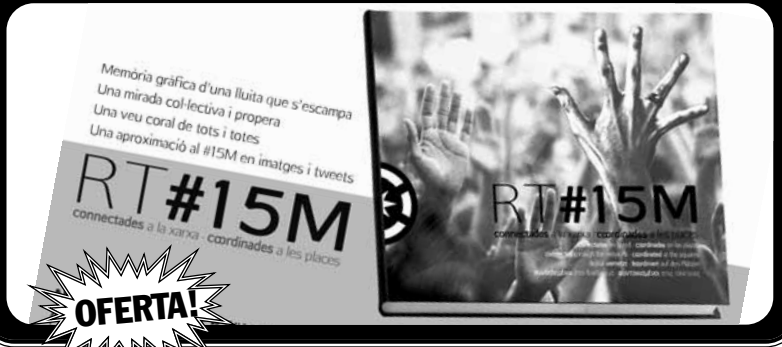

FINIS AL 31 DE MARÇ:

Si et subscrius* a la Directa, per només 5 euros* més, tindràs el llibre #RT15M

LES 10 PRIMERES EL TINDRAN DE FRANC

*NOMÉS SUBSCRIPCIONS ANUALS *MÉS DESPESES D'ENVIAMENT SI N'HI HA

Nom..... Cognoms..... Edat.....
Adreça.....
Població..... Codi Postal.....
Correu electrònic..... Telèfon.....
Quota: Ordinària 75 euros | Semestral 40 euros | Solidària 150 euros | Altres ..... euros
Forma de pagament: Domiciliació (escriu a sota el número de compte corrent) / Ingrés

*Amb la subscripció rebré cada setmana la publicació durant un any
Si No Vull rebre informació de qüestions relacionades amb la Directa
Com has conegut la Directa?.....

PUNTS DE VENDA:

BARCELONA. GRÀCIA: Llibreria Aldarull · Martínez de la Rosa, 57 | Cap i Cua · Torrent de l'Olla, 99 | Infoespai · Plaça del Sol, 19 | Taifa · Verdi, 12 | Papereria Cercles · Bailen 201 | Quiosc Punt i Coma · Guillem Tell, 29 | Estanc · Roselló amb Castillejos. **EIXAMPLE:** Quiosc Manu · Nàpols-Rosselló. **CLOT:** El Brot (La Farinera) · Gran Via, 837 | CSO La Revoltosa · Rogent, 82. **SANT ANDREU:** Bar La Lira · Coroleu, 15 | Quiosc Comerç · Plaça Comerç | Quiosc Rambla · Fabra i Puig, 10 | Ateneu Llibertari del Palomar · Coroleu, 82. **NOU BARRIS:** Ateneu Popular de 9 Barris · Portlligat, 11-15 | Can Basté · Passeig Fabra i Puig, 274. **CIUTAT VELLA:** Xarxa Consum Solidari · Pl. Sant Agustí Vell, 15 | El Lokal · Cera, 1 bis | La Rosa de Foc · Joaquin Costa, 34 | Quiosc Colom · Rambles | Etnomusic · Bonsuccés 6 | Quiosc Tallers · Rambles | Quiosc Canaletes · Rambles. **SANTS:** Centre Social de Sants · Olzinelles, 30 | Espai Obert · Violant d'Hongria, 71 | La Ciutat Invisible · Riego, 35 | Terra d'Escudella · Premià, 20 | Teteria Malea · Riego, 16 | Coop57 · Premià, 15. **BELLATERRA:** Quiosc de Ciències de la Comunicació. **BERGA:** Llibreria La Mafalda · Plaça Viladomat, 21. **CALDES DE MONTBUI:** Centre Ateneu Democràtic i Progressista · Corredosos de baix, 1 | Quiosc del Caprabo · Av. Pi i Margall, 183 | Papereria Can Rosell · Av. Josep Fontcuberta, 118. **CARDEDEU:** Quiosc del Centre · Ctra. de Cànoves, 4. **ESPLUGUES DE LLOBREGAT:** Ubud Artesania · Mestre Joaquim Rosal, 22. **GIRONA:** Llibreria Les Voltes · Plaça del Vi, 2 | Quiosc · Plaça Catalunya | Logofobia · Parada a la UdG. **GRANOLLERS:** Llibreria La Gralla · Plaça dels Cabrits, 5 | Anònims · Miquel Ricomà, 57 | El Racó Ecològic · Roger de Flor, 85. **L'HOSPITALET DE LLOBREGAT:** Quiosc · Plaça del Repartidor. **IGUALADA:** Llibreria Llegim · Ptg. Capità Galí, 4. **LLEIDA:** Ateneu La Maranya · Parc, 13 | Biotiga · Ramon Llull, 6 | Espai Funàtic · Pi i Margall, 26. **MATARÓ:** Llibreria Robafaves · Nou, 9. **MANRESA:** Moe's · Joc de la Pilota, 9. **MOLINS DE REI:** Llibreria Barba · Rafael Casanova, 45. **PALMA DE MALLORCA:** Llibreria Mallorca · Església de Santa Eulàlia 11. **EL PRAT DE LLOBREGAT:** Quiosc Piscis ·AVINGUDA Montserrat, 45. **RIBES DEL GARRAF:** Llibreria Gabaldà · Plaça de la Font, 2. **RIPOLLET:** El Local · Monturiol, 32. **SABADELL:** Can Capablanca · Comte Jofre 30. **SANTA COLOMA DE GRAMENET:** Associació Cultural Popular Aramateix · Montserrat 3. | La Krida · Sicflia, 97. | Llibreria Distribuyines · Sant Ramon, 22. **SANT BOI DE LLOBREGAT:** Ateneu Santboià · Av. Maria Girona, 2. **SANT FELIU DE LLOBREGAT:** Teteria Índia · Jacint Verdaguer, 9 | Ateneu Sanfeliuenc · Vidal i Ribas, 23. **SANT JOAN DESPÍ:** Kiosk Dot · Pg. Canal s/n amb Av. Barcelona. **LA SEU D'URGELL:** Llibreria La Llibreria · Sant Ot, 1. **SOLSONA:** Llibreria Cal Dach · Sant Miquel, 5. **SITGES:** Quiosc Can Jorner · Major, 8. **TARRAGONA:** CGT Tarragona · Rambla Nova, 97-99, 2n pis. **TÀRRAGA:** Fem cadena · Av. Raval del Carme, 81. **VALÈNCIA:** Café Tendur · Historiadora Silvia Romeu, 6 | Llibreria Sahiri · Danzas, 5 | Bar Terra · Baró de Sant Petri, 9 | Sodepau · Carnissers 8. **VILADECANS:** CSO Els Timbres · Av. de la Generalitat, 27 | Llibreria Els Nou Rals · Sant Joan, 19. **VILAFRANCA DEL PENEDÈS:** La Fornal · Sant Julià, 20.

, roda el món

internacional@setmanaridirecta.info

ESTAT ESPANYOL · 52 CONGOLESES SÓN EXPULSADES TOT I QUE NO EXISTEIXEN ACORDS DE REPATRIACIÓ AMB EL PAÍS

De final feliç a funeral

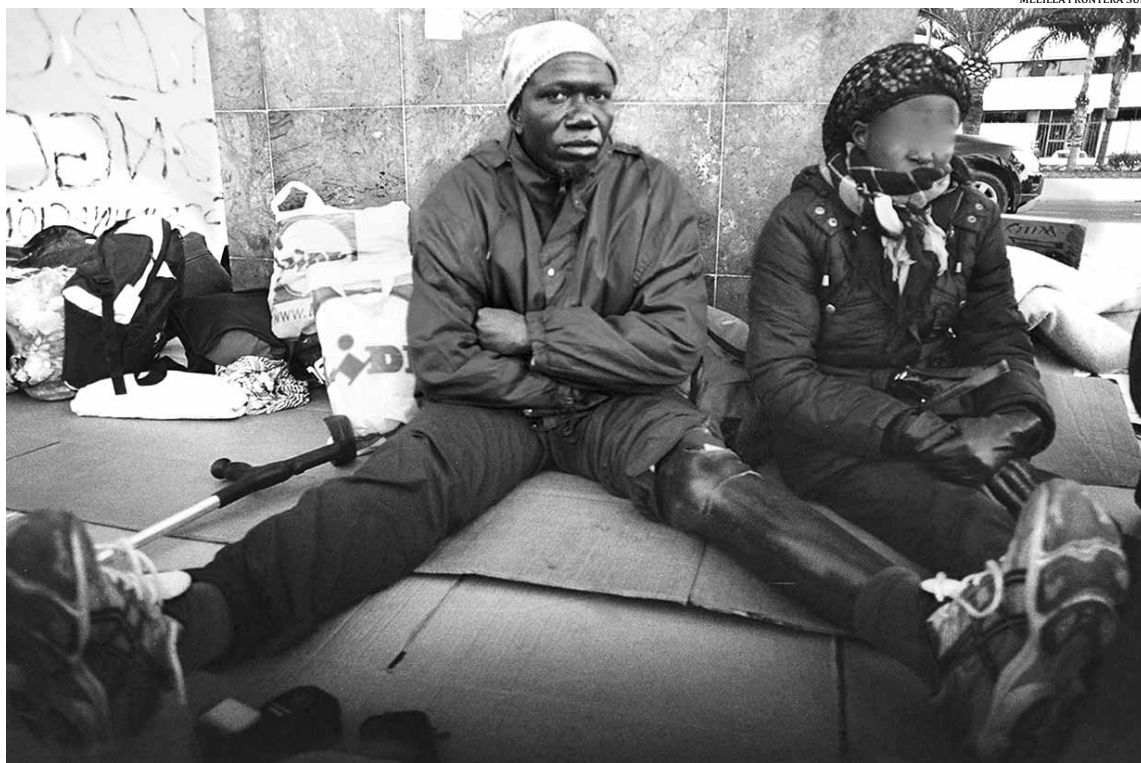
Blasco de Avellaneda
(Melilla Frontera Sur)
Melilla

En les vuit del matí quan va sonar el telèfon, el dissabte 11 de març. A l'altra banda, hi havia Giseliz Sukami, una de les congolese que el dia 23 de febrer va partir, juntament amb 43 companyes, cap a la península. Mai no havia sentit un plor tan desesperat com el seu. "Què passa?", li vaig preguntar. Apenes podia entendre res entre tants brams i plors, no més vaig aconseguir entendre un crit clar que exclamava: "Congo, ens han portat per morir al Congo". Un dia abans, el divendres a la nit, de matinada, les furgonetes policials van traslladar a Madrid, emmanillades i exhaustes, les persones congolese que es trobaven al Centre d'Internament d'Estrangers (CIE) d'Algesires. Allà es reuniria amb la resta de gent de la mateixa procedència que es trobava reclosa al CIE d'Aluche de la capital espanyola. Tot feia presagiar el pitjor.

Crits trencats, plors sense consol, la més frustrant de les notícies: serien repatriades a la República Democràtica del Congo. Les coses no havien de ser així. Moltes d'aquestes persones feia tres anys que eren a Melilla i els darrers mesos havien estat de lluites, vagues de fam i acampades a la intempèrie suportant pluges, fred i humitat per reclamar que les portessin a la península. Aquest era el seu somni més gran i aquesta idea ha pogut fi a les seves vides.

Moltes de les expulsades feia tres anys que eren a Melilla i havien protagonitzat protestes els darrers mesos

El portaveu de la resta del col·lectiu congolès que encara queda al Centre d'Estància Temporal d'Immigrants (CETI) de Melilla, Jean Claude Lungieki, va fer una suggerència a la premsa: "Fa dues setmanes, vau titular 'Final feliç per als congolese'; canvieu-ho per 'Se celebra el funeral dels congolese'". Mai no havien pensat en la deportació perquè no hi ha cap acord de repatriació entre la República Democràtica del Congo i l'Estat espanyol.

Dotze de les persones deportades patien malalties greus

Per a la majoria de migrants que intenten arribar a Europa i són repatriades o han de tornar sense haver aconseguit el seu objectiu, el retorn suposa un fracàs, una gran frustració i un xoc traumàtic que moltes no acaben de superar mai.

Però, per a aquestes 54 vides humanes, suposa molt més. És tornar al país més pobre del món, al lloc amb una concentració més elevada de gent malalta de SIDA; a la persecució i, probablement, a la mort segura: "Som opositors al règim. Tots seran assenyalats, perseguits, molts acabaran morts o condemnats de per vida", assegura Kasongo, un altre dels congolese que encara resten a Melilla i que fa més de dos anys que està tancat aquí.

Diversos organismes socials estatals i internacionals asseguraven que la repatriació havia estat traumàtica i que havia deixat escenes grotesques i inhumanes. El bo de l'Apollinaire, un treballador social congolès, tan gran com el seu cor, no va poder suportar ser retornat al seu país i es va rebel·lar. La policia el va reduir i li va obrir el cap a cops.

La història d'Apo, com li agradava que l'anomenessin, és impressionant. Abans d'arribar a Melilla, va estar set anys treba-

llant amb Càritas a Rabat. A la ciutat autònoma, també va ajudar diferents organitzacions socials i una ONG molt important l'esperava a Barcelona amb els braços oberts per donar-li un lloc de treball. Ell sempre deia: "Déu

Diversos organismes socials asseguraven que la repatriació havia estat traumàtica i que s'hi havien vist escenes grotesques i inhumanes

m'ha fet molt gran i fort per poder ajudar la gent". Pierette Ngoma i Cynthia Esinate no van poder amb la pressió que suposa el retorn i van perdre el coneixement abans d'arribar a Kinshasa. Només dues dones del grup de 56 persones congolese que van ser traslladades des de Melilla en tres fases, l'Elen i l'Olive, afortunadament embarassades, van aconseguir romandre a Madrid.

Les persones malletes, velles, joves, homes i dones, totes han estat deportades. Fins i tot les que havien demanat asil polític. Allà, a la República Democràtica del Congo, no han estat rebuts amb els braços oberts precisament. Van viatjar emmanillades i van continuar-hi després de baixar de l'avió a l'aeroport de Kinshasa, la capital del país.

Totes van ser internades al Centre Penitenciari i de Reeducació de Kinshasa (CPRK), conegut com la presó de *Kin Mazière* de Gombe, una presó de màxima seguretat famosa pels abusos que es cometen amb els interns. Van romandre allà fins que els serveis secrets del país van comprovar si eren afins o contràries al règim. Una setmana després, la majoria ja n'ha sortit, però la gent que era opositora al règim continua empresonada: "A quí no sabeu el que és el Congo. Allà no pots manifestar-te, no pots protestar per res, no tens drets. Si parles més del compte, ets home mort", relata Jean Claude.

Les 32 persones que segueixen a Melilla s'han quedat commocionades. No saben què fer. Continuen pendents dels mòbils per rebre notícies dels seus germans empresonats a Kinshasa. No volen córrer la mateixa sort, volen escapar, re-

bel·lar-se, poder somniar amb una vida millor; però la por i la incertesa les espanta, els impedeix reaccionar. En la majoria dels casos, han perdut l'esperança.

Les persones malletes, velles, joves, totes han estat deportades. Fins i tot les que havien demanat asil polític

Són conscients que, si surten cap a la península aquesta setmana o les properes, ho faran emmanillades i amb una ordre d'expulsió. Mai no van pensar que demanar el trasllat els sortiria tan car i se senten enganyades.

No culpen a ningú per néixer on van néixer o per haver hagut de jugar-se la vida per arribar a Melilla, però tenien l'esperança de poder canviar la seva sort, de fer que el futur arribés més enllà de la següent albada: "Ara, molts preferim morir, perquè tornar és estar morts".

, roda el món

L'EQUADOR · ELS PERILLS D'UN TRACTAT COMERCIAL QUE PREGONA LA LIBERALITZACIÓ PER ASSEGURAR-SE MÉS MERCATS

“La Unió Europea està posant el nostre país entre l'espasa i la paret”

Katiuska King Mantilla és catedràtica d'economia i va ser ministra coordinadora de Política Econòmica a l'Equador entre l'abril de 2010 i l'octubre de 2011. El dilluns 19, el govern de l'Equador, presidit per Rafael Correa i representat pel secretari Ricardo Patiño –que s'autodefinix com a marxista–, va reprendre les converses amb la Unió Europea per buscar un acord de comerç bilateral. King Mantilla explica i defensa perquè el país ha de resistir als cants de sirena del lliure mercat.

Eduardo Tamayo G. - Agència Alai
Quito

Quin interès té la UE en firmar un tractat de lliure comerç amb l'Equador?

Un eurodiputat espanyol em va dir, una vegada, que volien fer avançar els acords amb l'Amèrica Central i amb la comunitat andina, Colòmbia i el Perú, però també amb l'Equador, per obtenir les mateixes condicions que ja tenen els Estats Units. En el cas de la UE, però, els acords són molt més forts que els tractats de lliure comerç (TLC) amb els EUA. **Europa està en crisi, és això el que fa que busqui aquest tipus d'acords comercials?**

Com que tenen un problema de consum intern, de demanda interna, el que volen és buscar mercats a fora. Però, per fer-ho, no només volen tenir la possibilitat de vendre, sinó de vendre a condicions favorables, condicions que els permetin exportar més i des de la mateixa posició que els seus competidors, per treure les vendes internes de la crisi.

“Els beneficiaris d'un acord amb la UE serien els agroexportadors i, sobretot, la indústria bananera”

Quin interès té la UE en l'Equador, que és un mercat molt petit?

Bé, aquí hi ha dues cares, qualsevol mercat és desitjable -potser no per a les empreses grans, però sí per a les mitjanes- i, des d'aquesta perspectiva, qualsevol mercat addicional és important. Però sobretot, d'alguna manera, s'està posant el país entre

l'espasa i la paret. La UE ens està dient que hem de firmar l'acord perquè els acords amb Colòmbia i el Perú ja estan a la fase final i, si no firmem, ens quedarem sense res i perdrem l'accés al mercat europeu, cosa que no és veritat.

Qui es beneficiaria d'un acord comercial amb la UE?

Els agroexportadors, però, sobretot, la indústria bananera. Amb això, el que farem és mantenir la mateixa matriu productiva primària-exportadora i garantir els aranzels més baixos per a ells i, evidentment, els guanyadors són els importadors de productes europeus.

Quins sectors es veurien més afectats?

Un acord com el que ens proposa la UE comporta elements molt greus en termes de serveis, propietat intel·lectual, compres públiques... que limitaria qualsevol possibilitat futura de canviar la matriu productiva. Per tant, no només hauríem de veure-ho en termes de perdedors i guanyadors, sinó que -per simplificar-ho- es tracta de treure totes les regulacions estatals perquè sigui el mercat qui ens proposi un projecte de país. I això, evidentment, significa mantenir un model de país agro-exportador.

Com es contraposa aquest acord amb el règim del 'Bon Viure' de la constitució de l'Equador?

El contradiu frontalment, perquè el que fan els TLC és pregonar la liberalització per assegurar-se més mercats. La constitució proposa acords que beneficiïn els països, acords que permetin que el país es converteixi en una oportunitat pel bon viure, de manera que hi ha una contradicció intrínseca.

Respecte alguns punt polèmics, com la propietat intel·lectual, què vol la UE del l'Equador?

En termes de propietat intel·lectual, la UE vol anar molt més enllà del que

s'està negociant en termes multilaterals; volen el segon ús de la patent i també tenir accés a la nostra biodiversitat. Nosaltres tenim la biodiversitat més gran per quilòmetre quadrat del planeta i, en aquest sentit, tenim un potencial impressionant per a les empreses farmacèutiques. Per dir-ho simplement, volen unes regles del joc molt favorables, que els permetin accedir i patentar medicaments amb privilegis que perdurin durant més temps.

Quina és la conseqüència més greu?

Les conseqüències serien molt greus per a molts sectors. No hi hem entrat en detall, però, per exemple, la impossibilitat d'aplicar polítiques públiques per a la banca, la impossibilitat d'imposar certes regulacions. Hi ha alguns elements molt com-

acabar l'any amb una taxa de creixement del 9% del PIB i una taxa de desocupació del 5%; per tant, no ens hauríem de deixar pressionar per grups empresarials que el que volen és condemnar el país a l'*statu quo* productiu en què ens trobem.

Hi ha les experiències dels acords de lliure comerç signats per Xile i Mèxic amb la UE, com es valoren aquestes experiències i què no s'hauria de repetir a l'Equador?

En aquest cas, comparteixo la visió dels mateixos mexicans sobre què ha representat l'acord amb la UE: bàsicament, ha estat desastrós. No ha ajudat l'economia mexicana de cap manera. Però li diria més, és important saber que els canadencs han vist que el NAFTA, el tractat de lliure comerç amb els EUA, els està perjudicant i tenen una economia molt més desenvolupada i industrialitzada que la nostra. I tot i així, continuem pensant que els tractats de lliure comerç són la solució als problemes. Hem de ser seriosos en les anàlisis i no repetir les veritats a mitges o les veritats absolutes que no tenen res de veritat.

“L'Equador ha viscut sense tractats de lliure comerç fins ara; bàsicament, ens hauríem de preguntar si són necessaris.”

Per acabar, quines són les sortides alternatives als acords de lliure comerç?

Hi ha d'haver una estratègia comercial articulada de posicionament de productes, de diferenciació dels nostres productes. Hi ha diverses alternatives: el comerç just, el comerç orgànic i, també, pensar en una política productiva lligada a cadenes de base, és a dir, que no siguin els intermediaris exportadors els qui es beneficien dels productes, sinó els sectors productors.

ROCKBAND
Kasba
FRONTLINE
COMBAT ROCK
WWW.KASBAMUSIC.COM

1991
BARCELONA EXPLOTA V.2
HOMENATGE A TRALLA RECORDS
1991/2011
BARCELONA EXPLOTA V.2
HOMENATGE A TRALLA RECORDS

QUASAR
ECLIPSE PARCIAL DE LUNAS
QUASAR
ECLIPSE PARCIAL DE LUNAS

PROPERAMENT:
JUANITO PIQUETE

GRÈCIA · LA CRISI ECONÒMICA HA ALTERAT EL CONTEXT SOCIAL GREC I LA RELACIÓ AMB LES PERSONES MIGRANTS

Mestres i activistes lluiten contra el creixement de la xenofòbia a Grècia

Apostolis Fotiadis
Atenes

Un grup d'escolars va assaltar un vianant pakistanès en sortir de l'escola a Kallithea, un barri cèntric residencial d'Atenes, el gener passat. La naturalesa de l'agressió va alarmar Maria Daneil i Artemisa Kalofuri, entre d'altres mestres de les escoles del barri, que consideren que l'enfrontament només és el darrer d'una sèrie d'atacs de caire racial que s'han produït recentment arran de la situació econòmica desesperant que es viu a les ciutats gregues. "La situació s'ha anat deteriorant amb atacs antiimmigrants, l'atac a una mesquita, l'assetjament d'estudiants i l'aparició de persones amb parafernàlia neonazi al voltant de les escoles; havíem de fer alguna cosa", diu Kalofuri.

"És obvi que hi ha un model d'agressions violentes instal·lat a determinades àrees d'Atenes"

Amb el suport de l'associació local de mestres (ELME), les educadores han format grups d'estudiants per discutir sobre immigració, racisme, feixisme o la situació social actual i els problemes que se'n deriven. L'objectiu és que el jovent tregui les seves pròpies conclusions i busqui solucions al problema. Kalofuri explica: "Entre 60 i 70 persones es van presentar a la tercera secció de debat que vam preparar". Però afegeix que el context de l'atac és molt complicat perquè el mateix grup d'assaltants eren, majoritàriament, segona generació de migrants. "Socialment, és molt complex", diu Daneil, "el

model comporta la radicalització de l'aïllament de les criatures més desafavorides i amb famílies problemàtiques, que, arribat un punt, entren en contacte amb grups nacionalistes radicals". Les dues professores reiteren la relació entre petits grups d'escolars i grups nacionalistes radicals, així com l'establiment de la cultura de la por i el silenci al voltant del problema.

La por, particularment, és el que ha fet que Yunus Mohammedi, un migrant afganès resident a Grècia des de fa més de deu anys, s'hagi convertit en notícia a Atenes, després que les agressions públiques hagin esdevingut un fet quotidià. Amb la idea d'advertir les persones migrants afganeses, Mohammedi ha distribuït un mapa amb els punts calents d'Atenes, que assenyalen les zones més perilloses, on es produeixen la majoria d'atacs. "Així és com advertíem la població, a l'Afganistan, sobre les zones on no havia d'anar quan vaig treballar per Metges Sense Fronteres", explica Mohammedi. "Expliquem als nous vinguts i als que ja fa anys que viuen a Atenes quins carrers han d'evitar quan es fa fosc i els recomanem que no hi vagin mai sols", continua. Com a conegut patòleg i un dels pocs afganesos que parla grec amb molta fluïdesa, Mohammedi s'ha convertit en la persona de referència per a la comunitat afganesa d'Atenes. "Fa deu anys, les coses eren molt diferents; aleshores, t'havies de preocupar per tenir una feina i ja està. Ara, és més perillós; ens hem de preocupar per persones apunyalades o apallissades. I sovint rebo trucades amenaçadores pel fet de donar suport als migrants", explica.

Les penúries alimenten l'odi

La crisi econòmica ha alterat significativament el context social grec i la relació amb les persones migrants i refugiades de l'Àsia i de l'Àfrica majoritàriament. Des de 2005, Grè-

Agressió racista contra un jove marroquí a la ciutat de Corinto el febrer de 2012

cia ha esdevingut un port freqüent d'arribada de migrants sense documentació, per on han passat fins el 80% de les migrants que es dirigeixen a Europa des de Turquia i el mar Egeu o per la frontera continental grega a través del riu Evros. La gran majoria de migrants esperen poder viatjar cap al nord d'Europa, però, segons la regulació Dublín II, les migrants que entren sense documentació a aquests països centrals europeus són retornades al país perifèric d'on arriben, fet que converteix Grècia en un llimb per a aquesta gent. Això, a més, ha transformat el país -i Atenes en particular- en un centre on centenars de milers de persones migrades i refugiades sobreviuen per sota del llindar de la pobresa i treballen al mercat negre.

Des de 2008, l'empitjorament de la situació econòmica grega ha convertit la comprensió passiva de les treballadores gregues en intolerància. Segons l'agència d'estadístiques europea Eurostat, l'economia grega es va retractar un alarmant 7,5% l'any passat, mentre que la desocupació es va enfilir fins al 21% el mes de desembre de 2011.

L'increment de robatoris i del crim organitzat -que s'atribueix, en part, a la comunitat migrant- ha incrementat l'antipatia. La policia grega ha registrat un augment significatiu de persones migrants involucrades en aquest tipus de crims, del 25% de l'any 2000 al 65% d'avui dia. La manca de feina al mercat regular i també a l'irregular ha disparat els odis entre la comunitat migrant i la grega, però també entre diferents

comunitats de migrants. L'extrema dreta ha capitalitzat la situació i la seva popularitat i afiliació està augmentant als barris cèntrics de la capital, fet que dispara la retòrica antiimmigrants i els atacs contra aquestes comunitats.

L'extrema dreta ha capitalitzat la situació i la seva popularitat i afiliació està augmentant als barris cèntrics de la capital grega

Marianna Tzeferakoy, una advocada grega del Consell de Refugiats (GCR), afirma: "Moltes persones s'apropen al consell per demanar assistència després d'haver patit un atac violent, però nosaltres no tenim estructura per controlar la situació, no tenim una imatge general del problema, només veiem que està empitjorant molt ràpidament". Tzeferakoy, com Mohammedi, denuncia que la policia grega desencoratja la gent migrant a denunciar els atacs. I no són les úniques veus que ho assenyalen.

Judith Sunderland, una investigadora de Human Rights Watch, afegeix: "Els testimonis que hem recollit de les víctimes i d'associacions de migrants suggereixen que la violència ha augmentat molt significativament els darrers anys". I continua: "Hem recollit moltíssimes veus

que indiquen que, en aquests casos, la policia no aconsegueix intervenir-hi amb rapidesa i desencoratja les víctimes a denunciar oficialment. També tenim sospites que el govern no és conscient de la gravetat de la situació. No s'han fet condemnes oficials dels atacs i no hi ha un pla d'acció clar i preferent contra els responsables".

El portaveu de la policia grega, Athanasios Kokkalakis, que ha negat aquestes acusacions, ha afirmat a la DIRECTA que "sempre que la policia grega ha rebut una denúncia detallada d'algun incident violent amb motivacions racials ha intervingut contra l'agressor. Fins i tot en casos en què els acusats eren agents de la policia", subratlla.

Segons el portaveu de la policia, "els migrants són víctimes i criminals a la vegada; arriben a un país on la cohesió social està amenaçada i les estructures de benestar social no els poden assistir perquè estan al límit del col·lapse i, a la vegada, es troben sota una gran pressió de les xarxes de tràfic internacional que els empenyen a delinquir".

A principis de març, l'Agència de l'ONU per als Refugiats (UNHCR) va acabar un estudi pilot de tres mesos a Grècia que documentava les agressions xenòfobes. Un representant d'aquest organisme ha dit a la DIRECTA: "És d'hora per donar resultats específics, però és obvi que hi ha un model d'agressions violentes instal·lat a determinades àrees de la capital". Un cop s'hagin examinat els resultats de l'estudi, l'agència voldria instal·lar un observatori permanent contra la violència racial i antiimmigrant a Atenes.

Pintada xenòfoba a la porta d'un edifici d'Atenes: "Això és Grècia"

NETKARIOS SYLLIGARDAKIS

, expressions

expressions@setmanaridirecta.info

De segona, tercera i sense diners tinc el que necessito!

La crisi ha esperonat la gent a buscar alternatives i recuperar pràctiques tradicionals com el troc

Arran del boom del consumisme de fa uns anys i les èpoques *glorioses*, gran part de la societat d'aquest país va caure en la dinàmica de *compro, utilitzo, llenço i torno a comprar*. En d'altres països on també hi va haver el gran moment òptim del capital com la Gran Bretanya, Alemanya o Austràlia, en canvi, sempre s'ha intentat mantenir una cultura basada en l'anomenada regla de les tres erres: reduir, reutilitzar i reciclar. Actualment, arran de la crisi, la gent comença a prendre consciència de la importància que tenen iniciatives com els mercats d'intercanvi (que cada vegada es convoquen a més indrets), ja sigui de béns materials o bé de serveis o coneixements (també dits bancs del temps), i els ja coneguts -però ara revalorats- mercats de segona mà.

Anna Pujol Reig
expressions@setmanaridirecta.info

Hi ha diferents tipus de mercats on podem adquirir el que necessitem sense haver d'utilitzar la moneda per fer efectiu l'intercanvi. De fet, això no és res nou. Aquest sistema va ser el primer que va utilitzar la humanitat per poder satisfer les necessitats que sorgien a cada moment. De la mateixa manera, en algunes comunitats rurals aquest sistema s'ha mantingut fins fa ben poc i en algunes altres encara existeix, no de manera estandarditzada sinó de manera més particular. De fet, el troc es basa en la lògica i la simplicitat: si, per exemple, una persona té patates i l'altra té ous, totes dues es necessiten mútuament per fer una bona truita de patates. Però, des que es va imposar el paper-moneda, la societat va anar canviant de mica en mica aquesta filosofia de la senzillesa i la necessitat per la de la complexitat i l'especulació. Per sort, com diuen a la Xina, la paraula crisi té dos significats: un és àmpliament

conegut per totes, l'altre és el d'oportunitat. I com també comenta Arcadi Oliveres, conegut activista i economista: "Ara és un moment propici per tornar als orígens de tot això, i aquest fet és positiu".

El troc del segle XXI

Aquests darrers anys, hem viscut l'auge i la proliferació dels mercats de segona mà i d'intercanvi arreu del nostre territori. Segons el documental *En perfecte estat* (que podeu trobar sota llicència *creative commons* a enperfecteestat.com) realitzat per Arnau Costa i Rubén Ginestós, es calcula que, amb menys de cinc anys, només a Barcelona, les vendes de segona mà havien augmentat un trenta per cent i que, només amb dos anys, s'havien obert més de vint establiments d'aquestes característiques. També s'analitza el canvi que ha experimentat, de mica en mica, la imatge que es tenia de la compra d'objectes de segona mà, que fins ara s'atribuïa a les classes molt desfavorides. Per sectors de productes, hi ha mercats de segona mà que sempre han tingut molta importància, com el de l'automòbil, tot i que, en una de les fires *low cost* que es va fer a Barcelona, el 78% de les assistents van trobar que els cotxes que s'oferien eren cars. I també el sector del videojoc, on cada cop es compra més de segona mà, però a través de la xarxa. Pel que fa a l'intercanvi, és un sistema que ha estat impulsat per iniciatives privades i, de mica en mica, gràcies al boca-orella i a les xarxes socials, ha augmentat el nombre de participants i de visitants. A les comarques del Baix Empordà, aquests mercats es van començar a fer gràcies a persones estrangeres que van importar els models que ja funcionaven als seus països. Així doncs, el mercat d'intercanvi de Pals, el va implantar la colombiana

Detall d'una de les moltes parades que podem trobar cada diumenge al Mercat de Sant Antoni

> El mercat de llibres més gran del món: Mercat del llibre d'ocasió dominical de Sant Antoni

Als voltants del Mercat de Sant Antoni de Barcelona, cada diumenge, hi podem trobar el Mercat dominical del llibre d'ocasió de Sant Antoni. La seva història arrenca entre el 1920 i el 1936, quan l'anomenada Fira de Bellcaire, que segons algunes veus es feia als voltants del port, es va ubicar als voltants del mercat d'estil modernista, on van començar a aparèixer les primeres parades amb llibres -en aquella època una vintena- al costat de les altres parades. Ben aviat, el Mercat del llibre d'ocasió va començar a tenir molt d'èxit i la intel·lectualitat de l'època li va

donar un gran reconeixement. Així doncs, les parades dedicades al llibre de segona mà van començar a créixer fins arribar a la xifra de tres-centes. Precisament en aquesta època, pels volts de 1931, es va crear la primera agrupació de firaires, amb l'objectiu d'especialitzar aquest mercat barceloní en la venda exclusiva de llibres. D'aquesta manera, any rere any, les parades han anat passant de generació a generació i les visitants han passat de ser mainada que s'inicia al món de la cultura comprant còmics, àlbums de cromos i contes a gent adulta que busca llibres de tot tipus. Durant

el franquisme, la gent d'aquestes parades va desenvolupar una tasca molt lloable a favor de la llibertat d'expressió recollint, venent i comprant llibres prohibits per la dictadura. Aquest mercat, concorregut per moltes de les personalitats de la nostra cultura, és una petita joia de Barcelona i única al món, ja que és el més gran d'aquestes característiques i, cada diumenge, rep la visita de més de 5.000 persones. I això demostra que fer sortir la cultura al carrer és una cosa que ja fa molts anys que es practica, gràcies a iniciatives com el Mercat del llibre d'ocasió de Sant Antoni.

+INFO

TROCASEC AL POBLE SEC:
trocsec.wordpress.com
PÀGINA D'INTERCANVIS:
intercanvis.net
MERCATS A L'ALT EMPORDÀ:
m2m.mercats-altemporda.org
FIRA D'INTERCANVI DE MIERES:
firaintercanvimieres.blogspot.com
DOCUMENTAL SOBRE LA SEGONA MÀ:
www.enperfecteestat.com
TROCANTONI A SANT ANTONI:
xarxantoni.net/proyectos/trocantoni
MERCATS DE LLIBRES A CATALUNYA:
documentant.net/llibrescat.htm
MERCAT DEL PRAT DE LLOBREGAT:
mercatsegonamadelprat.blogspot.com

Marta Ribera ara fa vuit anys, després d'una visita a Alemanya. A la localitat de Santa Cristina d'Aro, l'alemanya Cristina Peter feia el mateix. A la zona de l'Estartit, una comunitat de gent anglesa va començar els mercats *car boot sale*, molt comuns a la Gran Bretanya, els EUA i Austràlia. En aquest cas, els participants es dirigeixen a un descampat o bé un garatge i exposen els objectes als maleters dels cotxes. Però, sens dubte, una de les fires d'intercanvi més conegudes i

que cada any aplega més visitants és la Fira d'intercanvi de Mieres (la Garrotxa). Aquest petit municipi va començar el primer mercat d'aquestes característiques de tot l'Estat espanyol l'any 1986. La idea va voler d'un grup de joves que van voler recuperar i transformar l'antiga fira del bestiar de Santa Cecília. Durant aquest dia, els diners són paper mullat a Mieres, fins i tot, per dinar, es menja la Sopa de pedres, cuinada amb els ingredients que aporta la gent.

A les comarques de Barcelona, també hi trobem iniciatives que cada cop tenen més èxit, com el mercat de segona mà del Prat de Llobregat, amb més de 800 parades i més de 15.000 objectes reutilitzats durant l'edició de 2011; el Mercat d'Inter-canvi a la Vila de Gràcia; el Mercat de la Puça, entre d'altres. Molts d'aquests mercats van més enllà de la convocatòria d'un sol dia i han creat xarxes d'intercanvi permanents.

El poeta de l'horror

L'edició de 'Los ojos sin rostro' suposa el debut del prestigiós cineasta francès George Franju en el mercat videogràfic estatal

'Los ojos sin rostro' és una història d'horror inesperadament poètica

Ignasi Franch
expressions@setmanaridirecta.info

Després de quinze anys de vida del format DVD, es comença a recuperar la filmografia de Georges Franju, un nom essencial del cinema fantàstic. A la dècada dels vint, alguns dels grans autors del moment signaven fantasies ambicioses per a un públic adult, però el gènere va caure en el desprestigi a mesura que es va anar convertint en una fàbrica de produccions barates per a adolescents. En aquest context d'empobriment, en plens anys seixanta, encara va brillar més la tasca d'aquest antic documentalista.

Gòtica i estilitzada, 'Los ojos sin rostro' va arribar en un moment en què diverses productores expandien els límits de la representació de la violència al cinema

El segon llargmetratge comercial de Franju, *Los ojos sin rostro*, és una història d'horror inesperadament poètica, amb algunes similituds estilístiques i argumentals (tot i adaptar novel·les diferents) amb la recent *La piel que habito*. Al film de Franju, un científic vol esculpir un nou rostre a la seva filla, desfigurada en un acci-

dent de trànsit. Per aconseguir-ho, ella i la seva ajudant segresten joves per aconseguir empelts de pell fresca.

Mitjançant aquesta pel·lícula, Franju no sols es va proposar dignificar la ficció terrorífica i reivindicar el reciclatge de material *pulp* (la literatura de misteri, els vells serials cinematogràfics) per a un públic adult. També va explorar les esquerdes entre la realitat i la imaginació i, com a l'anterior *La cabeza contra la pared*, va escenificar conflictes entre l'individu i la societat. De nou, ens trobem amb personatges captius i amb imatges (portes que suposen la possibilitat de la fugida, coloms engabiats) que remetent constantment al desig d'alliberament.

Gòtica i estilitzada, *Los ojos sin rostro* arribava en un moment en què diverses productores expandien els límits de la representació de la violència al cinema. Tot i les concessions a un productor preocupat per la censura, tot i la suavització del tenebrisme del text original, el resultat va causar impacte... i rebuig. Però el film ha acabat passant a la història per la seva rara sensibilitat, per una atmosfera entre quirúrgica i onírica... i per la pertorbadora calma amb què les protagonistes cometen els seus crims: "He fet molt de mal per aconseguir aquest miracle", diu el doctor sense gaires rastres d'emoció ni culpa, abans d'enfrontar-se a un desenllaç (literalment) bestial.

Sense la pàtina intel·lectual dels Godard i companyia, però també lluny del terror europeu més vulgar, Franju va caure als marges de la indústria audiovisual. El seu esplendor va ser breu: bàsicament, una dècada en què va signar obres tan estimulants com

Georges Franju

Los ojos sin rostro.
Edició especial
Versus Entertainment
Inclou La sangre de las bestias (1949), Los ojos sin rostro (1960)

Judex o *Thérèse Desqueyroux*. L'edició especial de *Los ojos sin rostro* té quelcom de reivindicació d'aquesta trajectòria, perquè inclou documentals i entrevistes sobre el realitzador, a més d'un llibret molt ampli amb textos crítics. Però l'afegit més valuós és la inclusió del migmetratge documental *La sangre de las bestias*, un retrat dels horrors quotidians als escorxadors parisenços. Si bé la conducció mitjançant una veu en *off* pot resultar convencional, la decisió amb què la càmera retrata la brutalitat dels sacrificis projecta un ànim evident de denúncia. Les fugues líriques amb què Franju escapa d'aquesta violència semblen una manera subtil d'al·ludir a la ignorància voluntària -i culpable- de la societat que se'n beneficia.

La calor tropical arriba a Sants

El cicle Expressió Directa torna aquest divendres

Root Diamonds és una de les bandes que actuarà a les Cotxeres de Sants

Manel Ros
expressions@setmanaridirecta.info

El cicle Expressió Directa 2012, amb un lema que marca clarament les seves intencions, *Connecta barris, recupera espais*, es va inaugurar el dissabte 10 de març a l'Ateneu Popular de Nou Barris. I va ser tot un èxit. La Festa per l'autonomia del projecte de l'Ateneu va servir per celebrar el trenta-cinquè aniversari de l'entitat amb una gala de circ molt variada que va omplir el local de gom a gom.

Enguany, el cicle -que és una iniciativa d'aquest setmanari- s'ha estès per molts barris de la ciutat de Barcelona, amb la col·laboració de l'Ateneu Popular de Nou Barris, el Centre Cultural La Farinera del Clot, l'Ateneu L'Harmonia de Sant Andreu, La Lleialtat Santseca, Can Batlló i Divendres Faràndula. L'objectiu, com mostra el seu títol, és clar: portar l'autogestió a la cultura sortint dels circuits comercials i utilitzant-la com un instrument de transformació social.

Aquest divendres és el torn del barri barceloní de Sants, que acollirà més espectacle, més música i més faràndula. Mai més ben dit, Divendres Faràndula (el projecte veïnal santsenc dedicat a posar la cultura i l'espectacle a l'abast de tothom), Can Batlló (el centre veïnal autogestionat) i la Lleialtat Santsenca (el projecte que pretén recuperar l'edifici històric de l'antiga cooperativa del mateix nom per a usos veïnals) seran les entitats encarregades de portar el cicle a Sants.

Amb el títol suggeridor de *Llibertat d'expressió, llibertat de creació. Sants lliure i tropical*, la vetllada, que es durà a terme a les Cotxeres de Sants, començarà a les vuit del vespre amb

Llibertat d'expressió, llibertat de creació

Acrobàcies aèries amb la companyia La gallina de metal. Concert amb Root Diamonds, La Gozadera i The Neighbours Selectors
Divendres 23 de març, 20h
5 euros. Cotxeres de Sants

l'exhibició d'acrobàcies aèries de la companyia Gallina de metal. Tot seguit, començarà la música, aquest cop amb ritmes jamaïcans i llatins, que serviran per donar la benvinguda a la primavera i a la calor. The Neighbours Selectors posaran en marxa tota la seva versatilitat musical per portar-nos els sons de l'ska, el rocksteady, el reggae i el soul, fins arribar al punk. La nit acabarà de la millor manera possible, amb la Gozadera Orchestra. Aquesta gran orquestra de salsa d'arrels veneçolanes nascuda a Barcelona portarà el ball tropical a totes les presents amb la seva música directament arribada de l'Amèrica Llatina.

El cicle, que es tancarà el proper 26 de maig a La Farinera del Clot, inclourà el sisè aniversari de la DIRECTA, el dia 21 d'abril, que es celebrarà per segon any consecutiu a l'Ateneu Popular de Nou Barris, i el concert de les Festes de Primavera de Sant Andreu de Palomar, a la plaça de Can Fabra el dia 19 de maig.

, expressions

DOCUMENTALS

Gravant entre calçots i patates

Un documental vol explicar el dia a dia de la cooperativa agroecològica La Kosturica i ajudar a difondre els principis que inspiren el seu funcionament

La Kosturica defensa una manera d'entendre l'agricultura ecològica en termes humans i no de mercat

Aarnau Galí i Montiel
expressions@setmanaridirecta.info

El projecte veurà la llum gràcies al micromecenatge, després d'onze anys de vida de la cooperativa vallesana. Així ho esperen els responsables del documental, després de tirar-ho endavant a través del portal Verkami, que els ha permès recollir bona part del que s'havien proposat per finançar la part que falta per acabar el treball. La campanya, que es va presentar el dissabte 10 de març amb motiu de l'onzena edició de la calçotada kosturiquera, ja està activa a la xarxa i s'allargarà durant 29 dies més. Els responsables del documental es proposen recollir els 3.000 euros necessaris per cobrir les necessitats del muntatge audiovisual i les còpies.

El projecte arrenca el 2007, quan el realitzador de documentals i guionista ocasional Sergi Moreno va plantejar a l'equip de pagesos i pageses de La Kosturica la possibilitat de fer un documental per explicar la seva activitat.

Així, quasi de manera espontània, van començar les gravacions durant els anys 2007, 2008 i part de 2009. Aquell mateix any, el projecte es va aturar per manca de recursos i el seu realitzador es va implicar en altres reptes professionals. Finalment, després d'altres intents fallits per finançar-se, el 2012, es va plantejar la idea d'impulsar una campanya de *crowd funding* dirigida a tot tipus de mecenes.

El documental de La Kosturica tracta el dia a dia d'aquesta experiència cooperativa de producció de verdura ecològica ubicada a Canovelles (Vallès Oriental). Nascuda l'any 2000, actualment produeix prop de cent-setanta cistelles de verdura de temporada a la setmana, amb les quals alimenta les associades de les comarques del Vallès i el Barcelonès. La gent que consumeix és part activa del projecte, ja que, amb el seu suport, no només ajuda a produir aliments de manera més sana, sinó també, més justa: sense intermediacions, afavorint el comerç local, minimitzant els embalatges i el

transport, tenint en compte els drets i les prioritats de les treballadores, recuperant les idees dels avis i les àvies, potenciant les varietats locals o donant suport a la lluita contra els transgènics. Aquesta simbiosi és el que l'equip de La Kosturica anomena agroecologia, una manera d'entendre l'agricultura ecològica en termes més humans i no tant de mercat. El realitzador del documental s'ha referit a la pel·lícula com "una història de pagesos que volen viure del camp a l'esclatxa del sistema", que en molts casos passa per "recuperar les idees d'abans". Les aportacions van dels 5 als 300 euros i estaran actives fins el 18 d'abril.

+INFO

El projecte d'agroecologia:
kosturica.blogspot.com
Per donar suport al documental:
<http://www.verkami.com/proyectos/1098-la-kosturica>

LITERATURA

Recordar i repensar Joan Fuster

Un certamen literari i diverses iniciatives volen homenatjar la seva figura al llarg d'aquest any

Oriol Fuster i Cabrera
expressions@setmanaridirecta.info

enguany se celebraran diverses efemèrides relacionades amb la figura de Joan Fuster i Ortells. Són cinquanta anys de la publicació de *Nosaltres, els valencians*, la seua obra més coneguda; però també noranta anys del seu naixement, trenta del famós discurs a la plaça de bous de Castelló i vint de la seua mort.

És precisament per contribuir al record de la seua figura i a la discussió del seu pensament que l'organització de jòvens Maulets ha endegat una campanya d'homenatge al pensador suec. Així, durant tot l'any, es duran a terme diverses iniciatives arreu del territori, des de xarrades i homenatges a accions de carrer. Una de les activitats, iniciada fa poc per les assemblees de Maulets de les Terres de l'Ebre, consisteix en un certamen literari dedicat a la seua figura i a la interpretació i reinterpretació dels seus textos.

L'obra de Fuster és difícilment abastable per la seua extensió, però també per la seua diversitat; pàgines i pàgines d'assaig, aforismes i fins i tot poesia plasmen el pensament d'un autor alhora tan universal i localista, tan quotidià i extraordinari i tan abstracte i pràctic com seria una antologia poètica de Vicent Andrés Estellés. Joan Fuster reflexiona sobre la vida, la mort, l'amor i el sexe, al mateix temps que fa imprescindibles recerques sobre literatura i història o tomba despietadament els arguments de la dreta més reaccionària i, alhora, critica l'immobilisme de l'esquerra més ortodoxa.

El llegat de Fuster, però, massa sovint ha estat limitat en conèixer-se-li i reconèixer-se-li només -o quasi exclusivament- les aportacions al debat nacional. Unes aportacions -posar sobre la taula la defensa del subjecte polític dels Països Catalans o replantejar críticament la nostra

Joan Fuster (1922-1992)

MAULETS, EL JOVENT INDEPENDENTISTA I REVOLUCIONARI
<http://fuster.maulets.org/>
CERTAMEN DE LITERATURA SOCIAL JOAN FUSTER
Maulets Terres de l'Ebre
<http://www.maulets.org/ebre>

història i la literatura amagada-que, també massa sovint, han estat interpretades com veritats quasi inamovibles i que el mateix Fuster invitava a revisitar i a replantejar sense prejudicis.

L'arribada d'esta mena d'iniciatives, per tant, és quelcom a celebrar: potser així -parlant-ne, discutint-lo i criticant-lo- quedarà clara la infinita ironia amb què el de Sueca escrivia allò de "Ja coneixeu el cèlebre aforisme grec: 'Joan Fuster és la mesura de totes les coses'".

Walden Bello **Food wars**
Crisis alimentaria y políticas de ajuste estructural
978-84-92559-36-7 | 288 pàgs.

editorial **virus** editorial · distribuïdora · llibreria web
www.viruseditorial.net | www.viruslibreria.net | info@viruseditorial.net

MÚSICA

Rock en català del segle XXI

'Classe mitjana' és el nou treball del grup barceloní Rosa Luxemburg

El proper 19 d'abril el grup farà un concert gratuït al Centre Cultural Teresa Pàmies de Barcelona

Roger Bonastre
expressions@setmanaridirecta.info

Des de ja fa aproximadament cinc anys, s'escriu i es parla de la bona salut de la música popular en català i, de forma gairebé exclusiva, s'atribueix aquest èxit al que els mitjans de comunicació anomenen nou pop -i folk- en català. D'entrada, és una gran notícia que -finalment!- es comenci a reconèixer la diversitat i la riquesa de la música de casa, ja era hora, senyors. Però val a dir que, del mateix temps encà i de manera més o menys conscient, s'ha estat arraconant el terme rock, talment com si l'associació dels mots *rock* i *català* només pogués remetre al conjunt de grups que, al tombant dels vuitanta als noranta del segle xx, van convertir -amb més o menys suport institucional- la música popular en català en un fenomen de masses; en qualsevol cas, una associació injusta per a totes les parts implicades.

En aquest sentit, potser resulti sobrer assenyalar-ho, però cal dir que, al marge del seu major o menor ressò mediàtic, de música rock cantada en català se n'ha continuat i se'n continua creant. No debades, els barcelonins Rosa Luxemburg en són exemple i exponent a la vegada. De fet, no podem dir que els integrants del quartet liderat per Pol Fuentes siguin uns desconeguts ni tampoc

novells de l'escena -el seu primer disc es remunta al 2004-, però, malauradament, poques vegades se'ls esmenta.

Doncs bé, després de tres àlbums i nombrosos *singles*, potser ha arribat l'hora de començar a fer-los justícia, més encara després d'escoltar el seu nou i magnífic treball d'estudi, *Classe Mitjana* (Zeppo Records), quaranta minuts i escaig de rock elaborat i madur, guitarrer però amb gust pels detalls, directe però endreçat i melòdic. A més, som davant d'allò que anomenen un disc conceptual, on totes les cançons giren a l'entorn d'un mateix eix temàtic, en aquest cas, una veritable retrat generacional i una crònica ben trobada dels temps que corren: crisi de valors, crisi econòmica, angouxa, frustració, hipocresia... tot plegat, exposat mitjançant la narració d'uns esdeveniments que no desvetllarem, però que dibuixen un recorregut personal i social prou conegut. En tot cas, i aquest és un més dels seus nombrosos mèrits, les cançons de *Classe Mitjana* funcionen en ordre i desordre, ja sigui escoltades en conjunt o bé individualment. Així, peces atractives com "2 Minuts", "Nen juga sol", "Futur imperatiu", "Una Bíblia per als ateu" o "A la carena", es gaudeixen per si mateixes i per la solidesa que aporten al disc, definit pels seus autors com una novel·la musical. A banda, treballs

Rosa Luxemburg

Classe Mitjana
Zeppo Records, 2011

com aquest mostren fins a quin punt la música -i especialment la música popular- pot esdevenir un document i una crònica de les circumstàncies socials, econòmiques, polítiques i culturals d'un temps i un país.

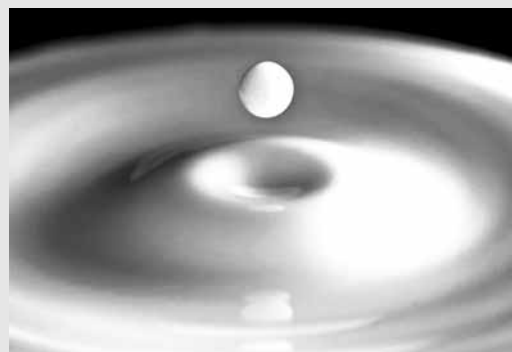
La comparació pot semblar exagerada, però l'immens esforç creatiu de Pol Fuentes, Iban Rodríguez, Tomàs Genís i Roger Torrent a l'hora d'escriure el text i la música de *Classe Mitjana* recorda, a petita escala però sense cap mena de complexos, treballs com *The Wall* de Pink Floyd.

Si els voleu conèixer i en voleu gaudir, de franc, el 19 d'abril actuaran al Centre Cultural Teresa Pàmies de Barcelona.

ZONA LLIURE

COSSOS I SEXUALITAT

Més flux, si us plau!

Anna Salvía,
Col·lectiu Nahia

Des de la pubertat, convivim amb el flux vaginal. Tot i així, sabem molt poc sobre ell, ja que, de forma semblant al que passa amb la regla, ningú no ens ha iniciat de forma amorosa en els seus misteris, evitem tocar-lo i no ens interessem en descobrir les seves característiques i variacions.

Aquesta falta d'interès es remunta al desconeixement general i la mala fama d'aquesta part de la nostra vagina. Moltes dones mai no hem sentit parlar del flux abans de la seva primera aparició en les nostres calçetes. Així, l'escena de la nena que s'espanta amb el sagnat de la primera menstruació és totalment actual si pintem la sang de blanc. La majoria de dones ignorem aquesta part de nosaltres mateixes i l'associem amb idees de brutícia i mala olor; i aquest silenci és el que transmetem a les nostres filles.

Al nostre país, es promocionen els *salvaslips* per ser utilitzats durant tot el cicle menstrual (és a dir, cada dia durant 35 anys ¡quin negoci!) i així "sentir-te més neta i fresca". Paradoxalment, la mucositat vaginal té un paper fonamental en el manteniment d'aquesta entrada a l'interior del cos ben neta de patògens.

En algunes cultures, aquestes percepcions negatives sobre el flux s'extremen fins al punt que les dones s'apliquen dutes vaginals i desodorants íntims o utilitzen productes per eixugar la vagina per dins. Aquests productes, igual que els

tampons, danyen la mucositat vaginal i el seu eficaç sistema de defensa.

El flux vaginal no només serveix per mantenir neta la vagina i els òrgans sexuals interns, sinó que una part del flux, el moc cervical, serveix per tancar i obrir la porta d'entrada i sortida a l'úter: el coll de l'úter. El moc cervical canvia segons si el coll de l'úter està obert o tancat. I només s'obre uns dies abans i durant l'ovulació (per permetre l'entrada d'espermatozous) i just abans de la menstruació (per permetre la sortida de la regla). Durant l'embaràs es crea un gran tap mucós al coll de l'úter per mantenir la porta ben tancada, que no es desfà fins al moment del part perquè surti la criatura.

D'aquesta manera, l'aspecte del flux vaginal ens informa de quin moment del cicle menstrual estem (preovulació, ovulació o premenstruació), fet que ens permet coordinar les nostres activitats amb les característiques físiques, mentals i emocionals que predominen en cada fase del cicle i saber si estem fèrtils o no. Finalment, un bon coneixement de l'aspecte i l'olor del nostre flux ens facilitarà adonar-nos de possibles infeccions de transmissió sexual.

Cal ressignificar aquesta part del nostre cos i donar-li la importància que té pel nostre benestar, tant físic com emocional. Des de la pubertat, se'ns hauria d'ensenyar a reconèixer els diferents tipus de flux i els estats físics, mentals, emocionals i de fertilitat que hi estan associats. Així doncs, més flux, si us plau!

+INFO: www.somnahia.net

, agenda directa

BARCELONA

Dimecres 21 de març
Taula Rodona. Esther Vivas: 'L'esquerra anticapitalista avui' i Àngel Calle: 'Sindicalismo libertario i 15-M: retos para una realidad compleja'
 19h Ateneu Popular 9Barris
 C. Portlligat, 11-15.
 Organitza: Ateneu Popular 9Barris
 Més informació: www.ateneu9b.net

Autonomia i subjectivitat

19h La Ciutat Invisible. Riego, 35-37.
 El moviment del 15-M ha llençat una crítica teòrica a la dominació política ("no ens representen") i a la dominació econòmica ("no som mercaderia") i, alhora, ha desenvolupat un esbós de crítica pràctica, un apunt d'organització del nou protagonisme social, democràcia directa? de base? comunitària?
 Organitza: La Ciutat Invisible
 Més informació: http://laciutatinvisible.coop

Dijous 22 de març

Sopadors Contrabandistes

21h Local RAI
 C. Carders, 12, principal.
 Amb *Las cuentacuentistas: el mundo al revés*. La fórmula infal·lable d'aquestes trobades és ben senzilla i coneguda per tothom, espectacles de *varietés* acompanyats de bon sopar.
 Organitza: RAI i Contrabanda
 Més informació: www.raipangea.org i www.contrabanda.org

Kafeta Barrio

21h Punxadiscos heavy metal, per la llibertat de Mumia Abu-Jamal, a càrrec de *Judici a la justícia*, de Ràdio Bonka.
 CSO La Gordíssima. C. Pons i Gallarza 10

Divendres 23 de març

Sants Lliure i Tropical

20:30h Exhibició d'acrobàcies aèries a càrrec de la companyia Gallina de metal.
 21h Concert: Root Diamoons (ska/rocks-teeny), La Gozadera (salsa orquesta) i Neighbours Selectors (funk, soul, jamaican sounds). Auditori de Cotxeres de Sants. Carretera de Sants, 79. Aquesta activitat està emmarcada dins el cicle

#Primaverareus:
Actes al voltant del congrés de CDC

REUS, 23, 24 i 25 de març

Davant la convocatòria del congrés nacional de Convergència Democràtica de Catalunya, que se celebrarà a Reus durant el cap de setmana, l'Assemblea Popular de Reus convoca un seguit d'actes els mateixos dies del congrés per assenyalar i denunciar els càrrecs polítics que estan duent a terme les retallades, les privatitzacions i el desmantellament del sector públic a Catalunya, que retallen drets laborals i socials, que ens reprimen si protestem i exigim els drets que ens són negats.

Dimecres 21 de març: Comença la primavera! Convocatòria de rodes de premsa davant les seus de Convergència Democràtica de Catalunya arreu del territori per mostrar el rebuig cap a les seves privatitzacions i difondre la convocatòria del contracongrés **Divendres 23 de març:** Alliberem la plaça! 16h Alliberament de la plaça del Mercadal 18h Inici a la plaça del Mercadal, cercavila i performance pel centre de la ciutat per denunciar les retallades i les privatitzacions. 19:30h Xerrada *Parlamentarisme i assemlarisme al segle XXI*, de l'escriptor Félix Rodrigo Mora del 15-M de Madrid. 21h Sopar popular al Mercadal. 22h Assemblea oberta al Mercadal. 23-01h Concerts i activitats al Mercadal. **Dissabte 24 de març** Les alternatives al capitalisme. 11-13h Taula rodona a la plaça del Mercadal amb la participació de Manolo Tomàs de la Plataforma en Defensa de l'Ebre; Félix Rodrigo Mora, del 15-M de Madrid; David Fernández, periodista del setmanari DIRECTA, una persona de la Cooperativa Integral Catalana i una impulsora de la Iniciativa Legislativa Popular en defensa del sistema públic de salut (per confirmar). 14:30h Dinar popular al Mercadal. 16:30h Des del Mercadal, manifestació cap al Tecnoparc (indret on se celebra el congrés de CDC) amb el lema *No tinguem por! Plantem cara* 18:30h (aprox.) Arribada de la manifestació al Tecnoparc. Lectura del manifest de l'Assemblea Popular de Reus, parlaments de diferents activistes socials, del 15-M de Reus, de l'EIC i de la CGT. 21h Spar popular al Mercadal. 22h-01h Concerts i activitats al Mercadal. **Diuenge 25 de març:** 11h Concentració al Mercadal i marxa cap al Tecnoparc. Organitza: Assemblea Popular de Reus

Més info: www.primaverareus.cat/

Expressió Directa 4.0, una programació d'espectacles organitzada pel setmanari DIRECTA, juntament amb el Centre Cultural La Farinera del Clot, l'Ateneu Popular de 9 Barris, l'Ateneu l'Harmonia de Sant

la, Can Batlló i Lleialtat Santsenca. +INFO: www.expressiodirecta.wordpress.com
 Dissabte 24 de març

Primer Saló Alternatiu de l'Ensenyament

Av. Reina Maria Cristina
 10-14h Jornada reivindicativa de la comunitat educativa. S'iniciarà amb una xialada popular a les deu del matí, després, hi haurà una xocolatada. A les 11h començaran les activitats dels diferents col·lectius en lluita: xerrades, tallers, debats, piquets informatius... que duraran fins a les 14h. 16h-19h Activitats fins a les 18h, moment en què tindrà lloc l'assemblea general d'educació. 19h Clausura de l'acte amb actuacions musicals. Davant l'eslògan del Saló de l'Ensenyament, *Fes-te a tu mateix*, el Saló Alternatiu diu: *Eduquem-nos col·lectivament!* Crida a tots els sectors de la comunitat educativa i a tota la ciutadania a donar suport a aquesta iniciativa impulsada des de baix i a participar-hi activament. Perquè l'educació no és un negoci! Organitza: Universitat Indignada. Més informació: universitatindignada15m.wordpress.com/

Diumenge 25 de març

Mercat d'intercanvi i de segona mà

11-18:30h Estació de França. Ciutat Vella
 Organitza: Lost&Found
 +INFO: info@lostandfoundbcn.com

9è Festival de Sopes del Món Mundial

A partir de les 11h Via Júlia. Entre la marquesina i la plaça Francesc Layret. Aquest any, les sopes contra les retallades: no volem que retallin els nostres drets!!! Tot plegat acompanyat de circ, blues, batucades... i sopes, moooltes sopes!!!! A les 12h hi haurà activitats infantils.
 Organitza: Xarxa 9 Barris Acull
 Més informació: www.9bacull.org

Dilluns 26 de març

Cafeta Malacara

De 18h a 00h. CSO La Gordíssima
 C. Pons i Gallarza 10
 Cada dilluns es farà Cafeta Malacara i, a partir de les 21h, hi haurà sopador vegà. A les 22h, hi ha assemblea del CSO.

> CANVIAR · COMPARTIR · PROJECTAR

Envia'ns el teu anunci, màxim 15 paraules, amb el teu correu o contacte a: intercanvis@setmanaridirecta.info

Se cedeix terreny de 500m' aprox. per agro-cultiu al Baix Penedès. Condicions a convenir. cmompeat@yahoo.es

Al Contrainfos de LaTele.cat necessitem alguna persona per fer de community manager. contrainfos@latele.cat

Xarxa d'intercanvi a través d'Internet: www.volstens.org

Projecte de cooperativa alimentària del Barcelonès necessita un congelador. Es prefereix l'intercanvi o la donació, però també s'hi poden posar diners. Contacte: Roger 663 463 204

La DIRECTA busca gent que la reparteixi o que vingui a ensobrar els dimecres al matí. A canvi, t'endús la teva gratuïta. Més informació: distribucio@setmanaridirecta.info

El col·lectiu Reciclem-Reutilitzant ofereix espai gratuït a la seva web a totes les persones que vulguin anunciar les seves propostes d'intercanvi. Contacte: www.reutil.net

> EL TEMPS

DIJOURS 22

Últim dia del temporal de pluja que ha trencat amb tres mesos de forta sequera. Aiguats al nord de Catalunya.

DIVENDRES 23

Les clarianes avançaran de sud a nord. La insolació serà més intensa i a la tarda només hi haurà núvols esporàdics.

DISSABTE 24

El cap de setmana estarà marcat per la presència majoritària del sol. Les temperatures seran primaverals.

DIUMENGE 25

Al migdia, s'arribarà a valors de més de 25 graus a les comarques del prelitoral i l'interior. Més fresc a la costa.

DILLUNS 26

Augment dels núvols al litoral del País Valencià. A la nit, quedarà tapat i podran caure quatre gotes a Alacant.

DIMARTS 27

Augment de la presència de núvols baixos a les comarques litorals. Les precipitacions, en tot cas, seran quatre gotes.

Organitza: CSO La Gordíssima
Més informació: www.lagordissima.tk

CALDES DE MONTBUI

Concert: Pascuala Ilabaca i Fauna
20:30h Cafè del Centre
C. Corredossos de Baix, 1.
Organitza: El Centre, Ateneu Democràtic i Progressista. Més informació: www.ate-neuelcentre.blogspot.com.es/

CORNELLÀ

Dissabte 24 de març
Xerrada sobre la reforma laboral
11:30h Plaça Sant Ildefons. C. Florida, 40.
A càrrec de Miquel Lucena, advocat de la CGT. Organitza: CNT-AIT Cornellà i comarca. +INFO: www.cnt.es/cornella

FOGARS DE MONTCLÚS

Diumenge 25 de març
Tretzena Fira d'intercanvi ecoarxa Montseny
10-18h La Costa del Montseny
Intercanvi de productes i serveis, béns de segona mà, troc directe o amb moneda social, artesanía i aliments de producció local, tallers per la mainada i música en directe durant tot el dia. Al migdia, es farà un dinar popular, cuinat, servit a punt per menjar a la fira; cuina de Km. 0, natural i energètica. Cal dur plats i coberts. Banc del temps de Palau (organitza taller de Mandales per pintar i ganxet). Organitza: Ecoarxa Montseny
Més informació: www.ecoseny.net

FRAGA

Dimecres 21 de març
Assemblea oberta: Contra les retallades socials i la reforma laboral
20:30h Sala de Juntes de l'edifici de la Passarel·la. Pg. Barrón Cegonyer, 6, 3r
Organitza: CNT Fraga

MANLLEU

Dissabte 24 de març
Acte: Fonts i pous contaminats, cada dia som més pobres

Jornades: tortures i tractes inhumans, cruels o degradants durant els processos migratoris

BARCELONA, 23 i 24 de març

Després d'algunes morts, les notícies sobre deportacions massives i la polèmica al voltant de la gestió dels centres d'internament d'estrangers, la Coordinadora per a la Prevenció i la Denúncia de la Tortura, amb la col·laboració de la Comissió de Defensa dels Drets de la Persona i del Lliure Exercici de l'Advocacia de l'ICAB, ens presenten aquestes jornades. Us fem un resum d'alguns dels actes que ens proposen, que són molts. El divendres es fa la presentació i es tractaran temes en el marc de l'anomenada Taula Internacional, integrada per gent d'Itàlia, Anglaterra i diversos llocs de l'Estat. També es parlarà del racisme institucional i les discriminacions a l'Estat espanyol. El dissabte, les jornades seran tècniques i giraran al voltant del dret penal especial per a les persones migrants i les situacions que es viuen als diferents CIE que hi ha arreu de l'Estat. Lloc: Col·legi d'Advocats de Barcelona (carrer Mallorca, 283). Inscripcions: jornades@prevenciontortura.org

www.prevenciontortura.org

18h Sala Museu de Can Puguet
Presentació de l'estat de les fonts d'Osona, el Lluçanès i Ripoll i xerrada amb Gabriel Borràs, exresponsable de planificació de l'Agència Catalana de l'Aigua.
Organitza: Grup de Defensa del Ter

MANRESA

Dissabte 24 de març
Setè Aniversari del CSO La Tremenda & Cabaret
22:30h Cabaret. 23:30h Karaoke. I tot seguit, la festa d'aniversari Tremenda. CSO La Tremenda. C. Sant Salvador, 24-26. El CSO La Tremenda fa set anys i obre les portes amb aquesta invitació al seu aniversari. Organitza: CSO La Tremenda.
+INFO: www.bllibertari.org

PALMA

Dissabte 24 de març
Sopar en suport del 'Cultura Obrera'
21h Local de la CNT i l'Ateneu Llibertari Estel Negre. C. Palau Reial, 9, 2n.
Acte per col·laborar en l'autogestió econòmica d'aquesta publicació independent. Hi haurà menú vegetarià i compta amb places limitades. Tot seguit, actuació musical del grup 4 gats. Organitza: Cultura Obrera. Més informació: culturaobrera@riseup.net i www.estelnegre.org

REUS

Dijous 22 de març
Projecció del documental 'Interferències'
20h Sala d'Actes del Centre de Lectura C. Major, 15. Presentació, passi de la

pel·lícula i debat amb una persona d'*Interferències*
Organitza: Assemblea Popular de Reus

SABADELL

Dimecres 21 març
Projecció de la pel·lícula-documental 'Interferències'
19h Casal Pere Quart.
Rambla de Sabadell 69
Sobre la destrucció de l'Amazònia i les interferències des de les empreses i els bancs espanyols. Hi intervindran: Ivane Farina Dalla Costa i Iury Paulino Bezerra, representants del Moviment d'Afectats per les Represes de Brasil (MAB), Mónica Vargas (ODG).
Més informació: <http://www.odg.cat>

Dissabte 24 de març
Jornada: Fem dissabte
10-14h Horta de Can Roqueta
Jornada de neteja d'espais fluvials. Es desintoxicarà de residus un tram del riu Ripoll. Organitza: Associació Hàbitats. De 10 a 14h. Punt de trobada: horta de Can Roqueta.
Més informació: <http://www.adenc.cat>

SARRIÀ DE TER

Divendres 23 de març
Concert Antirepressiu: Primavera Antifeixista
A partir de les 23h al centre social Apaga la Tele (ATV). Amb les actuacions musicals de Dj's sud, La tosca Brava i dj. Pepemari. Organitza: Grup Antirepressiu Popular de Girona. Més informació: www.acampadagirona.org

TERRASSA

Dimecres 21 de març
Xerrada: 'L'aigua, un bé escàs? El transvasament del Ter 50 anys després'
19h Sala Joaquin Vancells.
C. Sant Pere, 46, 1r.
A càrrec de Pau Masramon
Organitza: Grup d'Opinió d'Amics de les Arts i Joventuts Musicals
Més informació: www.amicsdelesarts-jjmm.cat

Per què expliquem els contes que expliquem?

OLOT, 24 de març

Contes populars, faules, llegendes... Són una tradició molt bonica que es transmet de generació en generació. No obstant això, sovint no som conscients dels valors i els estereotips que transmetem a l'hora d'explicar la història. En aquest taller, es farà una lectura crítica del text i les imatges de contes clàssics, per adaptar-los al nostre context i als nostres valors i, finalment, elaborar les nostres pròpies històries.

Més info: www.cnt.cat/olot

JORNADA FEMINISTA
Dissabte 24 de març 2012
taller creatiu

Quin conte em contes?

Inici taller 10:30h
durada taller 4h
jornada matí i tarda

places limitades
contacte-inscripcions: olot@cnt.es
preu taller: 10€

Organitza: CNT-AIT d'Olot. olot.cnt.es www.cnt.cat/olot

14h dinar solidari i vegetarià
amanida • paella vegetariàna • fruita • pa • beguda = 6€

> MANIFESTACIONS · CONVOCATÒRIES

Barcelona
Dimecres 21 de març
CONCENTRACIÓ CONTRA LA MERCANTILITZACIÓ I LA PRESENCIA MILITAR AL SALÓ DE L'ENSENYAMENT
11h Saló de l'Ensenyament
Avinguda Maria Cristina
Convoca: Saló Alternatiu de l'Ensenyament

Dijous 22 de març
CONCENTRACIÓ PER UN TREBALL DIGNO! NO A LA RETALLADA DE PRESTACIONS PER ATUR!
11h Conselleria de Treball de la Generalitat de Catalunya
C. Sepúlveda, 148-150
Convoca: Assemblea de treballadors/es

a l'atur de Barcelona
Dissabte 24 de març
SOBREN RAONS: TANQUEM ELS CIE'S!
17h Plaça Universitat
Convoca: Campanya tanquem els CIE'S!

Dimarts 27 de març
ATUREM ELS DESNONAMENTS!
9h Passatge Prim, 16. Entitat BBVA
Convoca: PAH

Dimecres 28 de març
SOLIDARITAT AMB ANTONIO LÓPEZ CABRERA
11h Institucions Penitenciàries
C. Aragó amb Girona
Convoca: Presó-Tortura

LA INDIRECTA

. L'ENTREVISTA

Coral Herrera EXPERTA EN TEORIA DE GÈNERE, AUTORA DE 'MÁS ALLÁ DE LAS ETIQUETAS'

“L'amor ha de ser col·lectiu, no centrat en una persona”

Les identitats no són estàtiques, reduïdes al binomi home-dona sobre el qual s'ha construït el sistema patriarcal. D'identitats, n'hi ha tantes com persones, fet que ens situa en un paradigma de societat diversa. Aquest és el principi que desenvolupa Coral Herrera, doctora en Humanitats i Comunicació Audiovisual, a 'Más allá de las etiquetas' (Editorial Txalaparta). Herrera, experta en Teoria de Gènere, actualment treballa com a assessora en cultura per la UNESCO a diversos països de l'Amèrica Central i, alhora, està implicada en la creació i el manteniment de xarxes socials, des de les quals difon la necessitat de superar la divisió sexual de rols per abraçar el nou univers de relacions que planteja el fenomen 'queer'.

Àlex Romaguera
entrevista@setmanaridirecta.info

ARXIU

En quina mesura s'ha des-construït el discurs patriarcal de l'home viril i la dona femenina?

S'està desconstruint als cercles feministes, a l'àrea de les masculinitats i dins el moviment *queer*, però també entre la gent que ha adquirit una mirada diversa del gènere, on el debat s'enriqueix gràcies a les xarxes socials. En canvi, la gent que consumeix productes culturals de masses continua assumint el discurs clàssic i el reproduïx en les seves vides sense qüestionar-se'l: la televisió, el cinema, la ràdio i la premsa el repeteixen fins a l'extenuació.

“Les noves identitats trenquen tabús i prohibicions morals i obren espais per assajar altres maneres d'estimar”

El llenguatge dominant no introdueix les noves identitats?

Allò que no pot ser etiquetat, ja sigui les dones masculines, els homes femenins, els gais, les lesbianes, l'intergènere o la transsexualitat, és considerat una desviació, una anormalitat o, fins i tot, una malaltia o una extravagància. Per això, al cinema, la televisió i la premsa, només hi apareixen models *normals*; els altres s'invisibilitzen o es menystenen. En general, el

discurs mediàtic dominant continua sent patriarcal.

Quan comença la fi d'aquest patró clàssic?

Amb la revolució feminista i el moviment gai dels anys 60 i 70 i, avui, amb la teoria i la praxi *queer*. Un i altre fenomen desconstrueixen i promouen la fi dels rols, dels mites i dels estereotips tradicionals.

No creus que la dona tendeix a adoptar el rol dominant del masculí?

Ho fan presidentes com Merkel, Rousset, Kirchner o Chinchilla; d'aquí la necessitat de reformular la noció de poder per crear xarxes de treball on totes i tots tinguem veu i vot. I és que el capitalisme no serveix per organitzar-nos socialment; és injust, cruel i desigual. Ho plantegen cada vegada més grups de dones que s'organitzen políticament per lluitar per la igualtat, contra les guerres o a favor del medi ambient des d'estructures horitzontals i assembleàries.

El sistema patriarcal projecta com un valor la persona liberal, sense 'lligams'. Aquest individualisme ens du a la deshumanització de les relacions?

Discrepo. Hi ha gent que no es lliga a relacions amb una sola persona, de manera que hi ha més diversitat afectiva i sexual. L'ideal seria que poguéssim humanitzar les relacions eliminant la por i la desconfiança, prenent els carrers i cooperant entre totes i tots. L'amor ha de ser col·lectiu, no centrat en una persona.

La ruptura del binomi home-dona ens porta a identitats múltiples,

però, fins a quin punt són tendències estètiques i no maneres diferents d'entendre les relacions?

Més que estètics, són plantejaments teòrics, com la democràcia, que d'entrada era un concepte utòpic amb incidència dins els cercles il·lustrats, fins que va esdevenir una realitat social viva. Doncs, amb les noves identitats, passa el mateix: són propostes que ja circulen i es multipliquen de forma diversa.

“El 'queer' s'enfronta al feminisme perquè pretén eliminar l'etiqueta 'dones' com a categoria de lluita social”

Aquestes formes poden millorar les relacions eròtiques-sexuals i sentimentals?

Trenquen tabús i prohibicions morals i obren espais per assajar altres maneres d'estimar, de fer sexe i de comunicar-se. Hem de desconstruir els mites romàntics de l'heterosexualitat i de la monogàmia basats en l'*amor per sempre* i de la *parella perfecta*. En lloc d'això, hem d'expandir l'amor cap a la col·lectivitat; és a dir, obrir-lo al poble, al barri o a la ciutat i crear xarxes socials d'amor per superar aquesta llei del camp que pugui.

En què se sustenta la Teoria del pensament complex que planteja Edgar Morin?

Es basa en prendre consciència dels factors que intervenen en un fenomen i, alhora, ser capaços d'interrelacionar les seves diverses variables. Aplicat en l'àmbit social, significa abandonar l'estructura bipolar i el pensament en línia recta per pensar en xarxa.

Cap a on ens condueix el fenomen 'queer'?

Passa per trencar amb les tradicions estètiques i les normes morals cristianes per ajudar-nos a superar els sentiments de por i de culpa i assajar noves formes de ser i d'estar. En aquest sentit, el *queer* s'enfronta amb el feminisme perquè vol eliminar l'etiqueta *dones* com a categoria de lluita social.

Quines noves identitats poden sorgir en aquest procés de mestissatge?

Tantes com persones hi ha al món. Abandonarem progressivament l'intent d'adaptar-nos als canons de la *normalitat* i ens atrevirem a inventar noves identitats.

Cal avançar en el llenguatge no androcèntric per acompanyar aquest nou paradigma de societat? Absolutament. Serà necessari trobar un concepte que substitueixi la *a* o la *o* com a marcadors de gènere; i entenc que l'arrova (@) podria servir per no excloure ningú. El llenguatge avança al ritme que evolucionaria la societat. Aquest nou marc on la diversitat ha de ser possible, visible i respectada es diu *queer*, un calaix de sastre on hi cabem totes i tots.

. LA COLUMNA

Moment decisiu

Tere Mollà
opinio@setmanaridirecta.info

Es sindicats acaben de convocar una vaga general per al 29 de març. Just un any i mig després de l'última. I en aquest temps no hem parat de perdre poder adquisitiu, drets, etc.

Cal secundar aquesta vaga. I cal fer-ho perquè es retallen drets laborals i socials aconseguits amb molts anys de negociacions entre els sindicats i la patronal. Perquè moltes persones van donar les seves vides per aquests drets. Però, sobretot, cal secundar aquesta vaga per dignitat.

Estem vivint un moment decisiu en la història de l'Estat espanyol i pretenem seguir governant des de la imposició de mesures que fomenten la por. Por a perdre la feina, por a perdre el subsidi, por a anar a una clínica per interrompre voluntàriament l'embaràs, por a aixecar la veu en públic i expressar les nostres opinions amb llibertat. Por a consumir serveis públics per no malbaratar. Por a exercir els nostres drets per por que ja no existeixin.

Estic farta de tanta imposició i tanta por. Estic farta que pretinguin imposar-me una vida que no vull viure ni com a dona ni com a treballadora. Amb els meus drets no es juga i molt menys amb la meua llibertat per ser i viure com vulgui.

Estic farta que, amb l'excusa de la crisi, pretenguin reduir els meus drets de ciutadania

Estic farta d'escoltar que és moment de fer pinya. Que la facin els qui s'han enriquit amb la crisi i que tornen tot els que ens han tret.

Estic farta que, amb l'excusa de la crisi, pretenguin reduir els meus drets de ciutadania i de lliure accés als espais que jo decideixi transitar.

És moment de lluita i de resistència. És moment d'alçar la veu i dir alt i clar: ja n'hi ha prou! Amb els nostres drets no es juga. La nostra dignitat de gènere i de classe és intocable i no permetrem les agressions que ens volen imposar. Ja n'hi ha prou de ser llops amb pells de xais i de pretendre endossar la sortida de la crisi només als que menys tenim mentre afavoreixen l'enriquiment dels qui han provocat la crisi.

Aniré a la vaga. Perquè pretenen tocar els meus drets. Perquè s'han carregat la negociació col·lectiva mentre segueixen celebrant carreres de Fórmula 1 en un circuit urbà en què viuen persones que són desnonades i no tenen per menjar.